

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 16

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 27 de novembre del 1991, a les 16,30
hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 2229/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Per quin motiu el Govern de les Illes Balears no va convidar a participar com a ponent al Congrés sobre Turisme i Medi Ambient celebrat aquest mes de novembre a Palma, a cap representant de grups d'estudis de la naturalesa, d'organitzacions ecologistes o de la Universitat de les Illes Balears?” (Ajornada)

2) R.G.E. núm. 2230/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Per quin motiu al Congrés sobre Turisme i Medi Ambient celebrat aquest mes de novembre a Palma, no es va permetre per part de la presidència de la mesa -ocupada per un alt càrrec del Govern de les Illes Balears intervenir en la nostra llengua a una persona assistent, quan es feien intervencions en portuguès, alemany, italià, anglès, francès i castellà?” (Ajornada)

3) R.G.E. núm. 2243/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Segons la Conselleria d’Indústria, és viable l’empresa Astilleros de Mallorca, SA.?” (Ajornada)

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) R.G.E. núm. 1945/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM relativa a dotació dels recursos humans i materials als PAC.

2) R.G.E. núm. 1946/91, presentada pel Grup Parlamentari PSM i EEM, relativa al Pla de Territorialització Parcial de la Serra de Tramuntana.

III.- DICTAMEN de la Comissió d’Assumptes Institucionals i Generals sobre el Projecte de Llei R.G.E. núm. 1302/91, relatiu a la creació i regulació de l’Institut Balear de l’Administració Pública.

IV.- DICTAMEN de la Comissió d’Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de Llei R.G.E. núm. 1934/91, relatiu al Cànon de Sanejament d’Aigües.

I.1), 2) I 3) PREGUNTES R.G.E. NÚMS. 2229/91, 2230/91 I 2243/91, FORMULADES PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA, DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR PRESIDENT:

El primer punt de l’Ordre del Dia correspon a Preguntes amb sol·licitud de resposta oral, ja que totes les preguntes formulades són del Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets que en aquests moments no és present al Ple, anirien a la propera sessió amb posterioritat a aquesta sessió ordinària.

II.1) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1945/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA A DOTACIÓ DELS RECURSOS HUMANS I MATERIALS ALS PAC.

El segon punt és el corresponent a proposicions no de llei, i la primera és la 1945 subscripta pel Grup Parlamentari PSM i EEM sobre dotació de recursos humans i materials als PAC. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La defensa d’aquesta proposició no de llei pot esser no resulti massa ortodoxa pel motiu que des de la seva presentació fins al dia d’avui hem mantingut entrevistes amb col·lectiu de sanitaris i usuaris que, si bé, no ens han fet canviar l’opinió quant a necessitats, sí que ho han fet quant a prioritats.

D’aquestes entrevistes n’hem deduït una profunda insatisfacció tant per part dels professionals de la sanitat pública com dels mateixos usuaris. Voldríem per tant més que aconseguir una victòria política mitjançant l’aprovació d’aquesta proposició no de llei, mentalitzar les Sres i els Srs Diputats, el Govern, i molt especialment el Conseller de Sanitat que l’atenció primària i el servei d’urgències d’aquesta es troben en una situació molt precària i que necessita solucions.

Possiblement al Conseller no li descobrirem res nou però el suport de la Cambra no dubtam que li serà molt útil per negociar tant amb l’INSALUD com amb el mateix Govern balear més dotacions i recursos per a una atenció primària necessitada de recursos humans i materials especialment a les zones rurals.

El Grup del PSM i EEM hem presentat aquesta proposició no de llei convençuts que és una proposició de sol·licituds de mínims; possiblement qualcú ens dirà en el transcurs del debat que les necessitats són més i que ens hem quedat curts, ho sabem, però també som conscients dels greus problemes financers de la sanitat pública que fins i tot qüestionen la seva supervivència com a tal, com a sanitat pública.

No per això hem de renunciar a tenir uns serveis de salut dignes d’acord amb una civilització de finals del segle XX amb consonància amb una comunitat autònoma que diuen que té la renda per càpita més elevada de tot l’Estat espanyol.

Ens referim a aquesta proposició no de llei a la necessitat de dotar de més mitjans humans i materials els Punts d’Atenció Continuada, coneguts com a PAC.

L’entrada en funcionament dels PAC suposà la recollida per part de l’INSALUD d’algunes velles però justes reivindicacions dels metges de capçalera. Aquest col·lectiu es queixava de manca d’intimitat, de rebre visites pràcticament les vint-i-quatre hores de servei, d’estar permanentment pendents del telèfon, etc. Era just, per tant, que es regulàs un horari de consulta, uns torns de guàrdia racionals i una atenció d’urgències perfectament establerta.

Però malauradament aquesta dotació de més recursos materials, uns locals de sales d’espera condicionades i despatxos dignes, no donà pas a una millor atenció mèdica quant al servei d’urgències als municipis que estan sota la cobertura dels PAC rurals; el fet és que els pobles queden pràcticament desatesos des de les cinc de l’horabaixa fins el matí perquè no sempre és possible ni aconsellable el trasllat del malalt o accidentat al PAC; la realitat és que els metges de guàrdia tenen por d’abandonar el PAC per atendre una cridada per si en aquell moment es produïa una urgència major, a la vegada no està resolt el tema del desplaçament dels metges ja que és una

reivindicació que aquests tenen pendent amb l'INSALUD, qüestionen que hagin de desplaçar-se amb el seu vehicle particular a hores intempestives, en solitari i sense la convicció que amb l'escàs material del maletí podran resoldre satisfactòriament la urgència, és a dir, veuen inútil el desplaçament a domicili si no és amb un vehicle que disposi de l'equip bàsic, a més a més els metges tenen instruccions concretes de l'INSALUD de no sortir a atendre les urgències.

Podem afirmar que per part d'INSALUD hi ha hagut una reducció encoberta de les prestacions, l'acceptació de les reivindicacions del col·lectiu de metges no s'ha fet ampliant el nombre de places sinó a costa de disminuir les prestacions als usuaris, qui ha pagat els costos de la reforma hem estat els usuaris de la sanitat pública a costa de tenir menys serveis, a costa de renunciar a la pràctica de la visita d'urgència en el domicili particular fora dels horaris establerts ni disposar d'un centre amb les mínimes garanties d'atenció primària urgent. Es pot dir que sols ens podem posar malalts greus de nou del mati a cinc de l'horabaixa, la resta d'hores ens hem de traslladar als punts d'atenció continuada amb el nostre medi de transport.

És cert que una part dels usuaris abusava dels serveis mèdics, aquell metge de capçalera que a qualsevol hora del dia o de la nit acudia a la demanda del malalt, encara que fos per un simple grip, ha passat a la història, però no hem d'oblidar que la població rural de les nostres illes és d'una mitjana d'edat elevada, la majoria no disposa de mitjans de transport propi ni de telèfon i a la vegada no és aconsellable el trasllat en determinades circumstàncies, no parlem ja dels accidentats, si s'aconsella a la població que en cas d'accident no es mogui als ferits es poden, i de fet es donen casos dramàtics esperant una ambulància que tarda hores en arribar.

Aquest és l'aspecte prioritari de les nostres demandes, el servei d'ambulàncies, perquè no hi ha cap PAC que disposi d'ambulàncies, actualment INSALUD té un conveni amb Ambulàncies Insulars que s'ha demostrat totalment insuficient; a l'hivern el servei cobreix justament les necessitats però a l'estiu, quan la població estacional augmenta, el servei queda desbordat, les ambulàncies en algunes ocasions han tardat hores en arribar i això ha tengut conseqüències fatals per al malalt.

Els posarem un exemple i no ens acusin de morbosos però ho creiem necessari perquè les senyores i els senyors diputats prenguin consciència del problema, el passat mes d'agost es produeix un accident de motocicleta amb dos ferits greus, el primer, víctima d'una gran hemorràgia és recollit 45 minuts després d'avisar l'ambulància, mor minuts abans d'arribar a Son Dureta, el segon, amb fractura de tibia i cadera espera amb forts dolors durant una hora i mitja l'arribada de la segona ambulància.

Aquests fets no passaren al tercer món i no el direm, al continent que se cita a cada plenari, sinó que succeïren a un municipi turístic de Mallorca, exemples com a aquest n'hi ha a centenars, tenim per tant un servei totalment insuficient i de poca qualitat ja que l'ideal serien les ambulàncies assistides, ambulàncies dotades, que disposin de material adequat i personal qualificat per tal d'arribar el pacient preparat per a l'ingrés a l'UVI o al quiròfan; no cal dir que amb un bon servei d'ambulàncies guanyaríem moltes vides per quant hi ha estudis que demostren que per exemple en cas d'infart de miocardi les

probabilitats de salvar la vida del pacient estan en relació amb el temps que tarda a ingressar a l'UVI.

No estam en les millors condicions per parlar de l'UVI però intentarem continuar. Continuant amb el tema de les ambulàncies es dona un altre cas sagnant, el dels malalts que necessiten tractament de diàlisi, a pesar que el contracte amb l'INSALUD preveu el pagament de la factura per malalt traslladat en una sola ambulància es traslladen diversos malalts de distintos municipis amb la corresponent molèstia que es causa als malalts que poden tardar algunes hores en arribar al seu domicili per mor d'haver deixat altres pacients amb anterioritat, en aquest sentit el mateix INSALUD reconeixia la necessitat quan va promoure els convenis amb la Creu Roja, no renovat aquest conveni els PAC han quedat privats d'un element primordial sense el qual perden la seva funció, qualcu es pot imaginar un centre d'urgències sense ambulància?

Dins el capítol de necessitats de més recursos humans reivindicam la dotació d'un zelador administratiu, les seves funcions serien conduir l'ambulància, si n'hi hagués, recepció dels malalts, responsabilitat d'historials clínics, atendre el telèfon, assistència als facultatius, etc.

En el capítol de recursos materials, a més del tema esmentat de l'ambulància és prioritària la radiologia per quant no es pot diagnosticar una simple fractura, un PAC correctament dotat descongestionaria Son Dureta, per cert, quan es presentà la xarxa de Punts d'Atenció Continuada es justificaren afirmant que descongestionarien els serveis d'urgència de Son Dureta, doncs bé, en una recent roda de premsa el cap d'Assistència Primària de Balears presentà com a una gran conquesta que els PAC havien reduït en un 14% les urgències de Son Dureta quan abans s'afirmava que el 80% d'aquestes no responien a la qualificació d'urgència; és evident, doncs, que els PAC no han complit les expectatives creades, i no perquè el sistema no sigui l'adequat sinó per la seva insuficient dotació dels mateixos.

Aquestes dotacions existeixen en els PAC de Palma amb la particularitat que mentre el metge acaba la guàrdia a les deu de la nit i s'incorpora el dia següent al lloc de feina havent descansat als PAC rurals les guàrdies són de vint-i-quatre hores i els caps de setmana són de cinquanta-sis i no té el metge dia de descans; també a Palma està resolt el desplaçament comptant cada PAC amb una ambulància i conductor, tot i no haver-hi els problemes de distàncies i mitjans de transports que hi ha entre pobles.

L'altra qüestió que plantejam és la de la inseguretat, aquesta es dona a algunes barriades de Palma i a certes zones turístiques, els col·lectius de treballadors han plantejat en diverses ocasions més demanda de seguretat, es produeixen cada setmana actes de violència i robatoris que s'haurien de preveure reforçant el servei de vigilància.

Som conscients, com deia al principi, que aquestes sols són les necessitats més urgents, per tancar forats podríem dir, i que els problemes estructurals persistiran, la tendència ha d'esser convertir els PAC en veritables centres de salut, per això encara que no hi figuri a les peticions d'avui hem d'instar el Conseller de Sanitat per tal que permanentment reivindicui majors peticions per als Punts d'Atenció Continuada.

A curt termini hauríem de cobrir tres objectius: atenció primària, centres d'orientació familiar i unitat de salut mental per descentralitzar el psiquiàtric. A més llarg termini s'hauria de contemplar l'especialització geriàtrica, pediatria i promoció de la salut.

Resumint, i tomant als punts que han motivat la nostra proposició no de llei les necessitats més urgents a cobrir per ordre de prioritats serien: augmentar el nombre d'ambulàncies; disposar, a ésser possible que algunes foren assistides; dotació als PAC d'un zelador conductor-administratiu per tal que es pugui recuperar la visita domiciliària en casos de vertadera urgència, aquest és indispensable per rebre els malalts, contestar el telèfon, etc; dotació als PAC de més recursos materials, especialment radiologia, i reforçar la vigilància a aquells punts més conflictius.

Hem modificat i hem passat una nota als portaveus dels grups, el punt a) del segon punt de la proposició no de llei on plantejàvem la necessitat d'un segon metge. A entrevistes amb col·lectius de metges i sindicats ens han dit que si bé podria ésser una reivindicació per al futur aquesta no és la més urgent, les més urgents són les que hem exposat aquí.

Per tant, aquest punt quedaria redactat de la següent manera, que l'objectiu d'aquests acords serien apuntar a resoldre els problemes del trasllat del metge al domicili particular o al lloc de l'accident en cas d'urgència dotant als PAC d'un adequat servei d'ambulància i conductor.

Aquestes demandes -i acabo, Sr. President- són clamor popular, de què se'n feren ressò els batles del Partit Popular en temps de campanya electora. A pesar d'haver donat el vist-i-plau a la reforma no dubtaren a promoure una recollida de signatures en demanda de més dotacions, la resposta de la població fou massiva, pràcticament tothom independentment d'ideologies polítiques passà pel respectiu ajuntament a depositar la seva signatura, mesos més tard, a part de la possible rendibilitat electoral, què se n'ha tret de profit? El nostre Grup, el Grup del PSM, Nacionalistes de Mallorca, voldríem que el Parlament, com a expressió de la voluntat dels ciutadans, fes seu aquest problema, un dels que sensibilitza més la població i que el Govern l'intenti resoldre amb la màxima atenció. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Davant aquesta proposició no de llei del Grup Parlamentari PSM i EEM hem de dir d'entrada que ens pareix molt adequat el seu plantejament a pesar que indubtablement aquí les responsabilitats són de l'INSALUD com és obvi, però no tenir, per exemple, competències en una cosa determinada no vol dir mai no tenir una preocupació, sobretot quan afecta tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

Aquest assumpte sobre una suficient dotació de recursos humans i materials als PAC, Punts d'Atenció Continuada, és

més bé un assumpte que concerneix sobretot a l'illa de Mallorca, però de totes maneres és molt segur que si no es prenen una sèrie de mesures o s'indueix l'INSALUD que les prengui, per dir-ho més exactament, continuarà aquest mal servei que denuncia el grup parlamentari proposant d'aquesta proposició no de llei.

Estam completament d'acord en la qüestió de "desplaçar-se als PAC els malalts que ho necessiten, molts d'ells no disposen de mitjans de comunicació i per tant, en general, ha estat un error suprimir de forma quasi radical la visita domiciliària. De totes maneres el que denuncia el Grup Parlamentari PSM i EEM és també que moltes vegades s'han d'enviar urgències a Son Dureta, havent de retrocedir uns quilòmetres i perdent un temps que podria ser vital degut a la falta de mitjans que tenen aquests Punts d'Atenció Continuada, sobretot pel que respecta al seu trasllat en aquests punts.

Per tant, el que demana el grup proposant ens pareix encertat i, com he dit abans, li donarem el nostre suport, perquè efectivament, a pesar del que hem dit que l'INSALUD és el responsable, sí que el Parlament pot acordar manifestar la seva preocupació, com diu el punt 1 d'aquesta proposició no de llei, davant aquesta deficient dotació de recursos humans i materials per als PAC, sobretot pel que fa als serveis de guàrdia, cosa que provoca aquesta deficiència d'assistència als usuaris.

Hem pres nota del punt 2, i ens pareix també encertat aquest canvi que proposen, en principi demanaven que en els casos de vertadera urgència o necessitat l'atenció mèdica es fes als accidentats mitjançant la dotació d'un altre metge, però clar, això ve a ser molt més difícil, perquè ja hem dit que una de les rels dels problemes era la falta de mitjans humans i que demanin que en cas d'urgència es dotin els PAC d'un adequat servei d'ambulància i conductor per evitar o per fer més adient el trasllat.

En millorar el servei ens sembla que hi podem estar tots d'acord i dotar els PAC dels serveis administratius que facin falta per agilitar la petita burocràcia que esdevé sempre en aquests casos.

Finalment, estam també completament d'acord amb el punt 31 que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de la Comunitat Autònoma perquè gestioni precisament amb el Delegat del Govern, un servei de protecció policial en aquests punts d'atenció continuada. Tots sabem el que passa per problemes de droga i d'altres i aquests punts sofreixen, en ocasions, actes violents, i lògicament seria molt adequat que tenguessin la protecció que es demana en aquesta proposició no de llei.

Això és tot, moltes gràcies, Sr. President; gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA té la paraula el Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. A aquesta proposició que ha presentat el Grup PSM i EEM; li hem de

reconèixer la preocupació que sent aquest grup per l'atenció continuada i la prestació sanitària, i per això ens sembla lloable en principi.

Però jo crec que no cal confondre l'atenció sanitària i la implantació del nou model sanitari amb el fet de dir que l'atenció sanitària que hi ha ara és insuficient. Perquè el que ens ve a dir aquesta proposició no de llei és que, a part del nou model sanitari que està pactat entre el Govern balear i INSALUD i que es desenvolupa en un decret del Govern balear, abans que estigui completament implantat aquest model, és insuficient, té una dotació insuficient pel que fa als recursos humans i materials. A nosaltres ens sembla que això és passar l'arada davant el bou.

Nosaltres creim que les estimacions que ha fet aquí el portaveu del PSM i EEM són bastant aventurades, algunes inexactes, com ell mateix ha reconegut, ha dit que des que va presentar aquesta proposició no de llei ha tingut contactes que li han fet veure que no tot el que havia posat era del tot correcte i, de fet, avui ha presentat una esmena de substitució d'un apartat. Per tant, jo crec que tal vegada aquesta proposició no de llei es va fer un poc a la lleugera. Nosaltres li podem avançar que no estam d'acord amb els tres punts que presenta aquesta proposició no de llei, perquè no crec que les dades s'hagin verificat o contrastat amb deteniment.

I passaré a detallar per què no estam d'acord amb tots aquests punts. Al primer punt diu que estan preocupats per la deficient dotació humana i material dels PAC. El portaveu convindrà amb mi que els PAC estan lligats als centres de salut, al nou model d'assistència sanitària que posa en marxa el Govern balear amb INSALUD com a primera passa perquè quan hi hagi les transferències el nou model sanitari estigui implantat, no ha estat una decisió unilateral d'INSALUD, sinó un conveni entre el Govern balear i INSALUD.

Nosaltres estam bastant esperançats amb el nou model sanitari, perquè deim que ha millorat bastant l'assistència sanitària, amb aquest nou model han augmentat els recursos sanitaris, tant de metges com materials. La creació dels centres de salut quant a recursos humans per a l'any 1990 va significar a l'Illa de Mallorca, que és on està més desenvolupat el nou model sanitari, un augment d'onze metges, dos pediatres i vuit ATS; i durant l'any 91, fins a juliol, havia significat un augment de cinc metges i quatre ATS.

Com podem veure, la situació ha canviat radicalment, i si comparem el model d'assistència tradicional que per desgràcia encara en queda, la relació habitant-metge és important. En el model tradicional d'assistència la relació habitant-metge és de 2.244, i a les zones on s'ha implantat el nou model d'assistència sanitària, la relació habitant-metge és de 1.457. Crec que no es pot parlar de deficient dotació en recursos humans.

Quant als recursos materials també li he de dir que als llocs on s'han posat en marxa els centres de salut, aquests centres de salut disposen de material fungible, de medicació d'urgència, d'utilitatge, i alguns d'auto-analitzadors de química seca, i també alguns d'aparells de raigs x. Si jo els hagués de contar com s'aconseguien medicaments, com s'aconseguia material fungible abans que es posés en marxa això, realment se'ls posaria la pell de gallina -si volen, després els ho contaré,

perquè no crec que sigui una cosa que hagi de figurar al Diari de Sessions. Creguin que ha estat un avanç molt gros quant als recursos materials el que s'ha aconseguit en els centres de salut. I quan parlo de centres de salut, parlo de PAC, perquè no es poden diferenciar.

El punt segon diu, com a conseqüència que hi ha una dotació insuficient, que el Govern balear gestioni l'ampliació de recursos, i ho justifica dient que no es fan visites domiciliàries, que el trasllat de malalts és insuficient i que no hi ha zeladors administratius. Pel que fa a les visites domiciliàries i al trasllat de malalts, crec que no estan prou ben informats. Es continuen fent des dels centres de salut i des dels PAC visites domiciliàries quan així es requereix. L'experiència personal -i perdonin- és que de vegades la persona es creu que està malalta i fa desplaçar el metge per coses que no ho requereixen, però crec que molt poques vegades, quan s'ha necessitat una atenció urgent, hi ha hagut una negació per part dels serveis, metges o ATS que estan localitzats als PAC, per desplaçar-se a les cases. Les persones majors que no es poden desplaçar en cap moment no han estat desateses. Per tant, crec que dir que amb els PAC no es fa visita domiciliària és bastant incorrecte.

Quant als trasllats, és cert que hi ha un conveni amb "Ambulàncies insulars", però estic en desacord amb vostè, que actualment Creu Roja no faci desplaçaments. INSALUD dóna permís perquè quan es necessiti i la situació sigui d'urgència, Creu Roja pugui traslladar, i aquesta setmana mateix s'han fet trasllats urgents amb ambulàncies de Creu Roja que INSALUD pagarà. Per tant, el trasllat amb ambulàncies està bastant ben cobert. Un cas com el que vostè ha contat no crec que es pugui generalitzar, sempre hi ha casos, i el cas que ens conta per molt dramàtic que sigui, i estic d'acord que s'havia d'haver atès abans, no es pot generalitzar dient que tot el trasllat amb ambulàncies està malament.

Quant al que fa referència als zeladors administratius, no m'ha quedat molt clar per què els vol, perquè un zelador és una cosa, un administratiu és una altra, un xofer d'ambulància és una altra, si se'n va amb una ambulància no podrà fer un informe. Creim que en aquests moments no és tan clara la necessitat de tenir un zelador administratiu als PAC, quan tot el sistema estigui establert i vegem com va funcionant, es podrà valorar més, en aquests moments tenim els nostres dubtes que sigui necessari per al bon funcionament de l'assistència sanitària la posada en funcionament d'un zelador administratiu.

I el tercer punt ens estranya. Que vostès demanin que hi hagi més policia al carrer ens estranya. Ens ha deixat un poc descol·locats. Nosaltres creim, i trobo estrany que no ho sàpiga, que l'acord entre INSALUD i el Govern balear inclou una clàusula per als ajuntaments on es fan els centres de salut, on l'ajuntament col·laborarà tant amb el trasllat de malalts o de sanitaris als llocs on no puguin arribar, com també amb vetllar per la seguretat, i d'això n'hi ha proves cada dia. Supòs que tal vegada vostè en té referències, però jo en tenc experiències de cada dia. I la policia municipal és la que en aquest moment fa aquesta feina, i no crec que s'hagi de mesclar més policia, la policia municipal actua correctament, cobreix molt bé aquest servei, ajuda els sanitaris locals, ajuda perquè quan la persona necessiti una assistència col·labori; i la veritat és que crec que no. Nosaltres no volem més policia, la policia municipal és suficient.

Resumint, crec que el grup proposant està preocupat per l'assistència sanitària, nosaltres també hi estam, si aquesta proposició no de llei hagués anat encaminada que s'accelerés la posada en marxa del nou model d'assistència sanitària que no està encara desenvolupat, i això realment si que significa que tant els usuaris com els metges pateixen una situació difícil, tant amb assistència sanitària com amb urgències. Per tant, si la proposició hagués tengut aquest sentit, nosaltres li haguéssim donat el nostre suport perquè crec que en aquests moments, a l'any 91, hauria d'estar completament estès el nou model sanitari per totes les illes, no hi està, i això ens sap greu; però a una proposició amb els termes que ha presentat aquest grup, no li podem donar suport.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UM té la paraula el Diputat Sr. Garcia i Olives.

EL SR. GARCIA I OLIVES:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. He de dir que m'ha sorprès la proposició no de llei defensada avui aquí pel portaveu del PSM i EEM. I m'ha sorprès sobretot per les argumentacions que utilitza per donar-li suport.

D'entrada voldria deixar ben aclarit i de manera taxativa que el nostre grup parlamentari, el PP-UM, no pot donar ni donarà suport a aquesta Proposició no de Llei 1945/91. Tot seguit, passarem a veure per què.

L'exposició del grup parlamentari o del portaveu comença bé quan diu: "D'entrada, el funcionament dels PAC va suposar una millora en les justes reivindicacions laborals dels professionals sanitaris", però a partir d'aquí ja no estic d'acord o no puc estar d'acord amb les argumentacions que segueixen. Jo estic convençut que la creació dels PAC ha suposat sobretot una millora per als malalts, en primer lloc, malalts que necessiten d'una urgència mèdica, per als malalts sobretot, és una millora, no li càpiga cap dubte.

Els PAC van néixer per prestar una atenció més pròxima, més humana i de major qualitat en els processos urgents, tributaris d'assistència sanitària al nivell primari, per tant, per a mi el primer objectiu és la millora sanitària dels usuaris tot fent possible que la població pugui conèixer en tot moment el lloc on en cas d'urgència poden acudir per tal de ser atesos a nivell de medicina primària per professionals competents, amb un equipament adequat.

Com veurem més endavant, també suposa una millora per als professionals sanitaris, metges i infermeria.

La posada en marxa dels PAC a ningú no se li amaga que ha estat un procés complex, no és fàcil, és clar. En certs determinants es planteja com un procés flexible per fer-lo factible a les diferents realitats que hi ha en tots els sectors sanitaris. Perquè vegi que realment estam davant un procés complex, cal esmentar que hi ha determinants de tipus organitzatiu, de planificació, de legislació, hi ha legislació pròpia d'un desenvolupament d'atenció primària i dels serveis

d'urgència, i a més a més hi ha acords entre l'administració sanitària i les centrals sindicals, el darrer va ser de 17 de juliol del 90; també hi ha determinants propis dels usuaris, propis dels professionals, i finalment propis de l'entorn, de gran ciutat i de medi rural. Ja veu, Sr. Portaveu de PSM i EEM, que hi ha varietats de condicionants i que, per tant, la creació dels PAC ha estat, sense cap dubte, un fet complex, però també sense cap dubte, un fet necessari.

La creació dels PAC i la seva implantació amb atenció primària contribueix a estabilitzar o a disminuir el nombre de processos urgents que en aquests moments són atesos a nivell d'especialitat, com vostè diu. Em referesc als hospitals de referència que fins ara col·lapsaven –textualment parlant– els serveis d'urgència. Vostè ho ha vist –ho ha dit–, han sortit no fa massa temps als mitjans de comunicació una sèrie de ... diuen un 14%, bé, evidentment, són urgències menys a Son Dureta, Déu n'hi do! Son Dureta és un dels llocs que té més pressió hospitalària d'urgència d'Espanya, possiblement; que hagin baixat en aquesta quantitat, ja està bé, que queda molt més, clar, sens dubte, però per a mi d'entrada ja està bastant bé.

Continuam. Serveixen, a més, per a millora de les condicions laborals dels professionals sanitaris, com hem dit abans, fent justícia i reconeixent els drets de metges i ATS amb unes condicions de treball més dignes, sense jornades permanents, de dia i de nit, laborables i festius, any rera any, com era abans. I estic pensant sobretot en un metge de capçalera i ATS d'un poble petit on abans eren els únics responsables de la salut de tots els seus habitants.

Miri, a la constitució d'un PAC s'han emprat criteris generals i criteris de tipus específic. Hi ha una infraestructura que abans no hi era, atenen tota la demanda d'urgència que es presenta, demanda domiciliària exclusivament a l'àrea que els pertoca, i hi ha una gerència de sector on està situat el PAC on s'estableixen els recursos humans i materials necessaris guiant-se per criteris establerts per un pla director general d'urgències, com és evident, i ajustant-se a demanda i sobretot a les oscil·lacions, pensant lògicament, en un estiu.

Criteris específics. Els PAC romanen oberts durant tot el seu horari complet d'atenció amb els processos d'urgència, per tant, sempre hi ha un professional sanitari de presència física. Els malalts són atesos per professionals d'assistència primària fins a les 22 hores, i a partir d'aquí per personal d'urgència o professionals de l'equip d'atenció primària que ho acceptin voluntàriament. L'horari és: laborables, inclosos els dissabtes, des de les 5 del capvespre fins a les 9 del dia següent; dies festius, des de les 9 fins a les 9 del dia següent. Es a dir que està pràcticament cobert, no el matí, com vostè ha insinuat, no a hores laborables, sinó que és un servei d'urgències.

Quina oferta té un PAC? Serveis mèdics d'atenció primària. D'acord: medicina general, pediatria alguns d'ells, admissió i transport -n'hi ha, a alguns, ja ho he dit, pediatria, a alguns d'ells.

Quant a recursos tecnològics, normalment es disposa de material fungible, cirurgia general menor, electrocardiògraf, oxigeno-teràpia, carret d'aturades, maletí de resuscitacions, aspirador de secrecions, etc., etc., etc. Hi ha uns mitjans materials que evidentment abans no hi eren.

Sr. Portaveu, arribat a aquest punt, crec que he donat prou arguments per dir que no hi ha dubte que la constitució dels PAC han suposat una millora, sobretot per als malalts que són els principals receptors de les seves atencions. Se'm fa difícil admetre com a argument, Sr. Diputat, el que diu: "En contra del que pareixia que seria una millora sanitària per als malalts, ha suposat un retrocés considerable en aquesta atenció"; he de dir que em sembla una frase poc afortunada.

Entraré més en les seves argumentacions que per a mi són molt més puntuals que no d'organització de tipus general. Parla que persones de tercera edat no disposen de mitjans de transport, parla de casos d'extrema urgència, de politraumatitzats en accidents de trànsit i parla d'una pèrdua de temps que podria ser vital. Tots aquests punts efectivament per a mi són importantíssims, no cal dir-ho, però no invaliden l'existència dels PAC, sinó que encara la reafirmen. Són molt més els avantatges que es puguin fer que no els inconvenients, que sempre són puntuals. Li puc demostrar que el percentatge o les estadístiques dels casos que vostè argumenta són baixíssimes i, en tot cas, jo n'estic convençut, són en la majoria dels casos problemes solucionables en el mateix moment en què sorgeixen. La immensa majoria de casos són ben atesos als PAC, i els altres -i aquí és on vostè carrega totes les seves queixes, vostè dóna a entendre que quasi són catastròfics i que no es poden solucionar si no és augmentant els recursos humans i materials, sempre el mateix. I és tot el contrari. El percentatge de problemes que vostè exposa és ben petit i pràcticament tots són solucionables, com he dit abans, amb un desplaçament del metge al domicili o bé amb un desplaçament d'una ambulància que dugui el malalt al PAC.

Sr. Diputat, és difícil fer un reglament que contempli cada cas concret que sorgeix a un PAC i ho ha d'admetre i ho ha d'entendre, és impossible dir el que s'ha de fer a cada cas; és una reglamentació general, no particularitzada. Ja arribats aquí, vull ressaltar-li que no s'ha suprimit la visita domiciliària, com vostè argumenta i és, segons veim, una de les seves preocupacions, no s'ha suprimit. Durant la jornada laboral, les visites domiciliàries són ateses per personal sanitari dels equips d'atenció primària de les 9 fins a les 5 del capvespre, i diu l'Estatut del personal sanitari de la Seguretat Social de l'any 1966 que els avisos per visites domiciliàries seran atesos en aquest període de temps cada dia, i si l'avís es fa dins aquest temps, abans de l'esmentat, i si l'avís està fet des de les 5 del capvespre fins a les 9 del dia següent, seran atesos per facultatius dins la jornada laboral del dia següent, tot fent excepció de les urgències que tenen l'horari que abans he esmentat. Si el cas és urgent, el metge es desplaça fins al domicili si, com he dit abans, la urgència així ho requereix.

En definitiva, amb els PAC els ciutadans saben on poden acudir -em deixa un parell de minuts més?

EL SR. PRESIDENT:

Si, però vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. GARCIA I OLIVES:

Seran molts poquets.

Saben on poden acudir, on tenen un professional sobretot tenen uns mitjans que abans no tenien.

Amb l'atenció domiciliària, els PAC no queden desatesos, hi ha com a mínim dos professionals sanitaris, un metge i un ATS, i el desplaçament del metge es dóna en casos excepcionals, i cal tenir en compte que el nombre d'habitants del poble assignats a cadascun dels PAC de Balears és reduït. Podem dir que la nostra comunitat autònoma pot ser de les que tenen un nombre més gran de PAC d'Espanya, és evident que la dotació dels PAC s'ha fet raonablement, per la qual cosa són fonamentals les estadístiques del servei que per raó d'urgència es vénen precisant a la població que tenen adscrita.

Per tant, si la demanda del servei ho justifica, se'ls proporciona un equip humà i material adequat, com poden ser els casos de Manacor o Inca, segons tenc entès. Perquè jo crec que tots estam d'acord que no és possible dedicar tots els recursos, ja que són escassos, moltes vegades, si no hi ha una clara justificació de la seva necessitat.

Em deixo coses, com és el tema de les ambulàncies, és clar que hi ha ambulàncies pròpies, molts d'ajuntaments en tenen, ambulàncies municipals, la Creu Roja també en té, hi ha un servei d'ambulàncies de l'INSALUD que té concertades amb empreses privades que fan que hi hagi un transport molt acceptable, i és molt estrany que, fins i tot a l'estiu, no hi hagi una ambulància disponible en un moment determinat.

Voldria finalment dir -molt curt, només dues paraules, Sr. President- que els PAC han donat solució a aquesta problemàtica, però vull fer veure que hi ha els centres de salut. Els centres de salut vendran després, fins ara no hi havia res, hi ha hagut els PAC i hi haurà els centres de salut. Els mitjans humans seran més grans, els mitjans de tipus tècnic igual, hi haurà zeladors, hi haurà tot un altre tipus d'organització que es du a terme i on hi ha un acord entre el Ministeri de Sanitat i la Conselleria de Sanitat i Seguretat Social perquè els centres de salut estiguin construïts i equipats en un termini de tres anys, i a mesura que estiguin en condicions de funcionament, l'INSALUD els anirà dotant dels corresponents equips d'atenció primària integrats per professionals sanitaris i personal auxiliar no sanitari, zeladors administratius, com he dit abans.

Bé, no els vull cansar, a més he esgotat el temps, per tant, tal com he dit abans, m'ha sorprès i no podem donar suport a aquesta proposició no de llei. Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El nostre agraïment al Grup MIXT pel seu anunciat suport a aquesta proposició no de llei, i als altres dos portaveus, dir-los que pareix que vivim en un món distint, aquest món color de rosa d'atenció sanitària primària perfecta, realment jo no el conec dins el meu territori vital, no sé vostès de quin país són, però evidentment no són del Pla de Mallorca.

El portaveu del Grup SOCIALISTA ha dit que amb aquesta proposició hem passat l'arada davant el bou, que està feta a la lleugera, amb dades no verificades. Jo li puc dir que hi ha hores de conversa amb professionals de la sanitat, amb professionals que es passen hores de guàrdia, cinquanta-sis hores de guàrdia seguides el cap de setmana, que els dilluns han d'entrar a fer feina sense haver descansat. Li he de dir que hi ha una diferència, com ja he dit a la meua exposició, entre els punts d'atenció continuada de Palma i els de la part forana.

L'únic que hem fet, que a vostè li demostra que hem fet aquesta proposició a la lleugera, és canviar les prioritats; ens han fet veure que hi havia prioritats molt més necessàries que tal vegada habilitar un segon metge. Em diuen que hi ha visita domiciliària, a mi una metgessa m'ho deia ahir horabaixa encara, "és que jo no vull sortir amb el meu cotxe, no vull sortir a altres hores de la nit amb el meu cotxe, perquè he tengut un accident i ningú no m'ha pagat, perquè mentre el malalt esperava i demanava on era el metge, jo era ingressada a Son Dureta a causa de l'accident, cansada de la feina". Es un tema que plantegen a INSALUD, la negociació permanent del trasllat, què fa el metge amb el maletí allà si no està assistit adequadament per un vehicle apropiat?, és una de les reivindicacions del col·lectiu de metges; per cert, crec que vostès han parlat més com a metges que no com a usuaris.

Clar que s'ha millorat, és evident, aquí tenim un Parlament autònom que fa deu anys que no hi era, i amb això què?, hem de quedar satisfets, no hem de voler anar més enllà, no hem de demanar més dotació, més recursos per a la nostra comunitat autònoma? Jo no he qüestionat en cap moment els punts d'atenció continuada, és clar que han estat una gran millora, clar que els centres de salut han estat una gran millora, la gent no ha d'esperar ni fer cua al portal del metge tot el matí, clar que ara tenim uns locals amb aire condicionat o amb calefacció que fa deu anys no hi eren, però no ens hem de conformar amb això. Hi ha unes reivindicacions, passegin-se pels pobles i facin una enquesta, parlin amb la gent i veuran com estam.

El tema de les urgències no està resolt. Clar que hi ha visita domiciliària, qüestion la visita domiciliària en hores d'urgència. Els metges tenen por de sortir, tenen por de sortir perquè si surten sense un motiu massa justificat i hi ha una urgència major els pot caure un paquet, i no volen sortir perquè hi ha instruccions concretes d'INSALUD que no surtin a no esser per un cas de vida o mort, però qui detecta per telèfon si el cas és de vida o mort?

Es veritat que s'ha millorat, Sr. Gómez, jo no li he dit que Balears, amb la renda per càpita més elevada de l'Estat Espanyol, encara és la comunitat amb el nombre més petit de llits per habitant, no li ho havia dit, però fa que li digui ara. També li he de dir que hi ha un reumatòleg a totes les Balears, i també que no hi ha urgències de pediatria, no hi ha oftalmologia, ni psiquiatria, ni planificació familiar. Ho hem de reivindicar, hem d'anar cap a endavant, O és que ens hem de conformar amb el que tenim?

La Creu Roja assisteix un accidentat o un malalt si du un volant firmat pel metge que està de guàrdia al punt d'atenció continuada, el temps de firmar aquest volant pot suposar minuts o hores, i el cas pot esser de vida o mort.

Per què volem un zelador administratiu? Perquè és una demanda del col·lectiu de metges, i vostès ho haurien de saber. Si el metge és allà i ha de rebre el malalt, ha de sortir, ha d'ajudar a treure'l del cotxe, el temps en què li fa les primeres cures sona el telèfon, tal vegada haurà de cridar una ambulància, perquè als punts d'atenció continuada no n'hi ha, si el malalt té una aturada de cor i el metge que l'assisteix l'ha d'amollar per cridar l'ambulància ... , tot això són reivindicacions elementals del col·lectiu de metges.

Més policia. Deu haver vist en els diaris que setmanalment es produeixen atracaments als punts d'atenció continuada per agafar xeringues, droga, aquesta també és una demanda del col·lectiu de metges, ho deu saber, a això. No demanam més policia al carrer, demanam més vigilància als punts d'atenció continuada, per què és que el PSM no pot demanar això?, o és que demanar seguretat ciutadana és patrimoni de vostès? Jo també em vull sentir segur, o és que no hi tenc dret? Aquestes observacions crec que haurien d'obviar-se a aquesta tribuna.

Segons els metges, hi ha una gran frustració per com funcionen els PAC actualment i tots els metges amb que jo he parlat coincideixen en això. Diuen que els PAC són un filtre del sistema sanitari, que s'ha intentat vendre a l'exterior una imatge del sistema sanitari, però no n'estan gens contents, ni usuaris ni metges.

Al Sr. Garcia del PP, que m'ha dibuixat aquest retrat ideal, no li he qüestionat la necessitat dels PAC, és clar que han estat positius, jo només deman més recursos, no dic que els llevem, no he proposat que s'eliminin els PAC, demanam més dotació humana i material. Si funcionaven tan bé, per què és que als balles del Partit Popular que en temps de campanya electoral varen promoure la recollida de firmes, no els varen dir que s'aturassin, que els PAC funcionaven? Mils de ciutadans dels pobles de Mallorca passaren a firmar, ara el batle ens arreglarà que el metge vengui a casa nostra, el fet de no tenir assistència domiciliària. Supòs que d'això se'n degué treure qualque profit electoral, els haurien d'haver dit que l'atenció primària d'urgència funcionava perfectament, que no recollissin firmes.

Em diu que la reducció d'un 14% d'urgències és positiu, és positiu però és poc. Tota aquesta xarxa, tota aquesta gran inversió, positiva inversió dels punts d'atenció continuada, sols ha baixat un 14% les urgències de Son Dureta. És poc.

I acabo, Sr. President. Una altra dada que també és incontestable és que des que ha entrat aquesta reforma, les assegurances privades s'han disparat. i això els ho poden dir també els metges de cada poble, a causa d'una insatisfacció, d'una inseguretat que té l'usuari de la sanitat.

Vostès han qüestionat la nostra intervenció i han dit que era poc rigorosa, poc preparada, els podria posar exemples. No he tret un exemple casual, hi ha centenars d'exemples de persones que han estat hores esperant una ambulància, i un servei d'urgències sense ambulància és un disbarat, és una cosa tercermundista. Parlin amb els metges, parlin amb els col·lectius de metges, parlin amb els usuaris, vagin a un cafè de poble o a un bar de barriada i parlin amb els usuaris; llavors, tornin aquí a fer les afirmacions que han fet avui horabaixa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Gómez i Arbona.

EL SR. GÓMEZ I ARBONA:

Gràcies, Sr. President. El portaveu del PSM I EEM diu que troba que el portaveu que els parla viu a un món diferent, precisament aquest diputat es passa tot el dia anant pel poble atenent malalts, crec que ell sap que conec exactament quina és la problemàtica.

Jo li puc contar tots els casos puntuals que vulgui, però li torn a dir que un cas puntual no ens pot servir per generalitzar. Crec que vivim al mateix món, ja li he dit que el nou model d'assistència sanitària encara no està prou implantat per tot, com pot ser el cas del pla de Mallorca, i per això els sanitaris han de fer cinquanta-sis hores de guàrdia, però amb el nou model d'assistència sanitària no passarà això.

El que ja li hem dit abans és que creiem que la seva proposició no de llei hauria d'anar en el sentit d'impulsar que el nou model està implantat a tota l'illa, que fos estès, i a partir d'aquí veure quines mancances hi ha. Però és que abans d'estar totalment implantat, ja deim que no, que tot va molt malament. Jo he de dir que tenc seriosos dubtes, voldria que fos implantat per tot, i com a professional i també com a polític tendria molts més criteris per saber si va bé o va malament. Jo també vaig als bars i la gent troba que els llocs on poden localitzar sempre un metge estan molt bé, crec que amb els PAC el que s'ha guanyat, apart que l'assistència és molt més completa, és que sempre hi ha un metge localitzable, i és molt més fàcil arribar.

En el tema de les ambulàncies, ja ho he dit abans, la Creu Roja i les ambulàncies dels Ajuntaments fan un servei important, i precisament el que vostè deia dels paperets és que les ambulàncies tenen un concert amb l'INSALUD, i qualsevol ambulància que faci un servei per a l'INSALUD necessita un paper firmat pel metge, perquè si no es podria crear una situació picaresca del servei d'ambulàncies sense causa justificada. Cal justificar cada trasllat, i si no és un trasllat justificat no es paga.

Crec que vivim al mateix lloc, no està tot desenvolupat, crec que la seva voluntat de millorar l'assistència sanitària de les nostres illes és correcta, però crec que hem d'esser prudents, hem d'esperar un poc i quan tot estigui desenvolupat podrem veure quines mancances hi ha.

Pel que fa al zelador administratiu, els centres de salut contemplen un administratiu, i tots els que estan implantats tenen administratius, alguns en tenen dos, i aquests administratius fan històries, passen papers; ara, que el capvespre en els PAC sigui necessari un zelador, un administratiu o un conductor d'ambulància, no ho tenc tan clar.

Crec que la col·laboració d'Ajuntaments és clau perquè això funcioni, i a més així ho contemplen els convenis que s'han fet amb Ajuntaments per a la construcció i la posada en marxa dels centres de salut, que diuen clarament que els serveis de policia municipal vetllaran per la seguretat dels metges, del malalt i del trasllat.

Quant a la policia, no vull que n'hi hagi ni més ni manco,estic d'acord amb vostè que ens hem de sentir segurs, el que demanam és que no hi hagi més policia de la que hi ha, el ciutadà normal ha d'estar segur, demanam que no en posem més, perquè crec que al final això crea una crisi de por i dramatitzam el tema. Els metges sofreixen atacs, però també el sofreix el ciutadà normal, i n'hi ha molts que no sofreixen res. Per tant, crec que vivim al mateix món, crec en la seva bona voluntat en presentar tot això, però dic que ha estat un poc precipitat presentar aquesta proposició no de llei i a més la rectificació que ha presentat demostra que s'ha fet un poc a corre-cuita, crec que peca d'imprudència, hauríem d'esperar que tot el sistema està implantat i després, si en realitat véssim amb índexs, no amb impressions puntuals, que el tema està insuficientment dotat o que cal fer alguna modificació, aleshores sí que s'hauria de parlar amb el Govern; però en aquest moment crec que no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, també en el torn de contrarèplica, el Sr. Garcia.

EL SR. GARCIA I OLIVES:

Reiterar un cop més el que he dit abans. Creim que el PAC ha estat realment una millora per als malalts, per als metges, i volem reiterar que no li podem donar suport per aquest fet.

Més recursos, no. Les coses s'han de fer de manera mesurada, hi ha un pla d'urgències on mitjançant unes estadístiques se sap clarament allà on falla, allà on no falla, on no falla les coses van bé, i on falla poden ser millorades. Tota obra humana evidentment pot ésser millorada, i els PAC no són perfectes. A més, com li he dit abans, el PAC és un punt intermedi entre el que hi havia abans, que creim que era intolerable, i el que nosaltres pensam que hi haurà, que són els centres de salut. Amb els equips d'atenció primària, els centres de salut milloraran moltíssim en tots els aspectes, tant en l'aspecte humà, com material, com en el tema d'ambulàncies, com de zeladors, etc.

Nosaltres no podem donar suport a la proposició no de llei que presenta avui aquí.

El 14% que jo li esmentava tal vegada és poc, però ja és important, són sis mesos, no és un any. En els sis primers mesos hi ha hagut una millora d'un 14%, probablement durant tot un any o a mesura que les explicacions als usuaris siguin millors, perquè a poc a poc hem d'aconseguir que l'usuari vegi què és un PAC, per què serveix, on ha d'anar per tenir puntualment una assistència sanitària, és clar que aquest 14% es convertirà en un 25, un 30 o en un percentatge més elevat.

Avui per avui, tot Mallorca té un 92.8 d'assistència per PAC, i és així, jo crec que la millora en tots els aspectes és molt important i encara ho serà més, a poc a poc s'aniran millorant aquests tipus de coses, i no és aquí on en aquest moment s'hauria de dur aquesta proposició no de llei, perquè pensam que hi ha altres llocs on es poden demanar aquests tipus de millores perquè puntualment es podrien dur a terme d'una altra manera,

no en aquest Parlament. Moltes gràcies Sr. President. Gràcies, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Sr. Diputat.

Conclòs el debat, passam a la votació. Les Sres. i els Srs. Diputats que voten a favor del text de la proposició no de llei, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra del text de la proposició, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació és el següent: a favor, 8; en contra, 48; abstencions, cap. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei subscripta pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a dotació de recursos humans i materials als PAC.

II.2) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1946/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM, RELATIVA AL PLA DE TERRITORIALITZACIÓ PARCIAL DE LA SERRA DE TRAMUNTANA.

Passam a la proposició no de llei següent, també subscripta pel Grup Parlamentari PSM I EEM, sobre pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. Per part del Grup Parlamentari PSM I EEM, té la paraula el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El motiu d'haver presentat aquesta proposició no de llei és plantejar a aquesta Cambra, al Parlament de les Illes Balears, una vegada més la problemàtica de la Serra de Tramuntana de Mallorca.

La Serra de Tramuntana de Mallorca aquestes setmanes està d'actualitat per diferents motius: amb els plantejaments que fa el Govern balear de declaració de la seva intenció de fer-ne un parc natural, amb el programa Líder de la Comunitat Econòmica Europa i també amb els plantejaments de diferents entitats ecologistes per dur a terme una campanya de sensibilització d'aquesta problemàtica. Creim que no és de més que el Parlament en faci un debat, una reflexió.

No hi ha dubte que la Serra de Tramuntana de Mallorca constitueix un espai territorial únic, excepcional a les Illes Balears i a tot el nostre context mediterrani. Per les seves condicions geogràfiques, el seu caràcter de ser un àrea de muntanya, quan la resta de les Illes Balears era afectada per un turisme massiu amb unes conseqüències paisatgístiques i urbanístiques evidents, ha pogut preservar uns valors ecològics, valors que la fan ser una veritable reserva natural de Mallorca, un pulmó de Mallorca, uns valors patrimonials indubtables. No debades, ja fa temps, va ser declarada paisatge pintoresc i a l'actualitat bé d'interès cultural, si bé és veritat que aquestes declaracions han estat d'escassa efectivitat real. També podríem dir que constitueix un veritable museu etnogràfic i cultural que integra al seu paisatge la nostra realitat i la nostra història.

Aquest fet l'ha convertida, com molt bé definia l'estudi que va dur a terme el Propop, en un autèntic valor afegit a l'oferta turística de l'illa de Mallorca, un recurs extraordinari que ha

tengut unes repercussions positives, enormement positives per al conjunt de l'economia -de les Illes Balears. Bé és ver que aquestes conseqüències positives per al conjunt de l'economia de l'illa de Mallorca, quant a valor afegit a l'oferta turística, no han repercutit en una millora efectiva de les infraestructures, de les condicions econòmiques, dels municipis que són integrats de la Serra de Tramuntana.

Es fa difícil dubtar dels greus problemes ambientals de degradació que ha tengut, que té en aquests moments la Serra de Tramuntana. És veritat que la implantació de la Llei d'espais naturals és positiva, encara que en certs aspectes sigui una llei de mínims, però també és cert que greus perills afecten aquesta contrada: urbanitzacions a àrees de gran valor paisatgístic -podríem parlar de Sant Elm, dels desastres ocorreguts a Valldemossa, paisatge extraordinari que ha estat destruït pràcticament per tota una sèrie d'urbanitzacions, de Son Massip, Escorca, Cala Tuent, tota una sèrie de terrenys urbanitzables pendents; podríem parlar dels incendis, de la brutor estesa arreu de les àrees forestals de la Serra, de les obres públiques que de vegades no preveuen una avaluació de l'impacte ambiental i de les seves conseqüències, de la gran carretera de Pollença-Andratx amb tota la problemàtica del traçat Deià-Sóller, de les obres efectuades a Esporles, i de les previstes a Banyalbufar-Estellencs; del túnel de Sóller, sa Costera, de les previsible obres per dur les aigües de Sóller cap a Palma, i de tota la problemàtica també d'abandonament de finques, de la crisi agrària i ramadera.

Tota una sèrie d'usos urbanístics propis del turisme massiu més degradant pugnen en aquest moment, són a la porta per tal d'introduir-se a la Serra de Tramuntana. Ens trobam amb projectes tan pintorescs com la caça major a la Serra !! Alfàbia, una espècie de safari al natural; temes ~m la reserva de Puigpunyent; els camps de golf, els famosos camps de golf de les nostres illes, Biniorella, Son Pont, Bunyola, Son Ferrandell, els que es volen fer a Pollença; projectes de ports esportius a Sóller, Sant Elm, Estellencs. Tot això preocupa i fa pensar si la Serra de Tramuntana no té altra sortida, encara que sigui amb retard, que la desnaturalització, la pèrdua dels seus valors paisatgístics, ecològics, la destrucció patrimonial i la consolidació d'uns processos especulatiu.

Bé és ver que hi ha un altre tema que és el de la crisi econòmica i social dels municipis que s'integren a la Serra de Tramuntana. La crisi agrària i ramadera, l'abandonament de les terres, de les finques, la crisi de la petita indústria, de l'artesanat, converteix molts d'aquests municipis en municipis sense vida econòmica pròpia més enllà de certs usos i certes formes turístiques. I és evident que un paisatge mort no pot mantenir-se, un paisatge sense vida pròpia, sense activitat econòmica no té cap futur. Per tant, fa falta una política integrada i globalitzada, unes actuacions que no siguin improvisades més enllà del que fa cada ajuntament, cada conselleria, més enllà de les possibles iniciatives que pugui finançar el programa o el pla Líder de la Comunitat Econòmica Europea. Fa falta fer coses i es poden fer coses, i és ben evident, ja hi comença a haver un caramull d'estudis encarregats per la Conselleria d'Obres Públiques, per la d'Agricultura, per diferents organismes d'aquestes illes. Fa falta, però, passar d'aquests estudis a la planificació concreta i a les actuacions ja efectives.

Actuacions en multitud d'aspectes concrets que estan mancats de realitat efectiva, d'iniciatives. Política agrària i ramadera, política forestal, foment de l'artesania i la petita indústria, foment d'un turisme no agressiu, integrat a través d'itineraris de passeig, rutes d'interès natural, cases de pagès amb usos d'agroturisme, potenciació del patrimoni, protecció del territori, millora de l'hàbitat rural, millora de les infraestructures en els nostres municipis de la Serra de Tramuntana, tot plegat per tal que produeixi una millora efectiva de les rendes, una millora de la qualitat de vida dels ciutadans que viuen a la Serra de Tramuntana.

Pot ser que el programa Lider tenguí efectes positius, jo voldria remarcar l'escassa preparació, l'escassa elaboració duta a terme de cara a la confecció d'aquest programa i el perill que aquestes actuacions no siguin incardinades dins un pla de conjunt, que no generin un veritable desenvolupament endogen, sinó que es tradueixin en la construcció d'una sèrie d'obres públiques, una sèrie d'infraestructures, sens dubte necessàries, que milloraran el parc dels nostres municipis; alguns camins rurals que en la mesura en què la ruralia està ja en una fase final gairebé es convertiran en camins per a usos de segones residències, xalets i d'altres formes urbanístiques, i poca cosa més.

Per tant, des del punt de vista del territori, del medi ambient i del desenvolupament de la Serra de Tramuntana, proposam accelerar aquest pla territorial parcial contemplat a la Llei d'ordenació territorial, la Llei 8/1987, d'1 d'abril, que a l'article 2 defineix els instruments d'ordenació, entre ells el pla territorial parcial i n'estableix la finalitat: "ordenació d'àrees geogràfiques supramunicipals de característiques homogènies i organització d'infraestructures i d'equipaments de tipus comarcal". L'article 5 de la llei estableix que aquests plans procuraran el desenvolupament socio-econòmic en allò que sigui compatible amb la defensa del medi ambient i han de tractar d'aconseguir un creixement equilibrat del nivell i de la qualitat de vida dels seus habitants. A partir del diagnòstic territorial de l'àrea determinats objectius socio-econòmics, espais d'interès, conservació o ampliació de sòls d'ús agrícola i forestals, equipaments, infraestructures, evitar desequilibris, etc.

Aquesta és la indicació que fa la Llei d'ordenació del territori que recull la Llei d'espais naturals i és una ordenació important per tal de preservar els elements arquitectònics de valor i potenciar un desenvolupament equilibrat que no estigui en contradicció amb la preservació del medi ambient. És evident que tot això és compatible amb tots els treballs que fa la Conselleria d'Agricultura, a través del pla d'ordenació dels recursos naturals previst, el possible parc natural, però des d'una visió territorial fa falta organitzar i zonificar aquest creixement. Fa falta unificar les diverses planificacions i actuacions: parc natural, pla d'ordenació de recursos, pla Lider, pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana.

Sabem que ja hi ha estudis previs, que alguns d'aquestes estudis encarregats a la Universitat ja han estat lliurats, però el cert és que aquest pla territorial parcial no s'ha fet, no s'ha fet i no s'ha tramitat. Per tant, en bé d'un desenvolupament respectuós de la Serra i de la conservació dels seus valors naturals i paisatgístics, proposam que es tramiti i es presenti en un termini de sis mesos per a la seva aprovació en aquest Parlament.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups parlamentaris que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Efectivament, com deia el Sr. Morro, ja fa aproximadament tres o quatre anys, la Universitat de les Illes Balears va presentar uns estudis previs per a la realització del pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana, però després el Govern va returar la tramitació d'aquest pla, pens que perquè no hi hagués problemes amb el famós Propop, que també hi havia de ser d'aplicació, i això va fer que la tramitació del pla territorial parcial quedàs aturada, quedàs ajornada.

Ara bé, la Llei d'espais naturals a l'article 9, com molt bé diu l'exposició de motius de la proposició no de llei, diu que el contingut de la Llei d'espais naturals ha de ser desenvolupat a través d'un pla territorial parcial en el cas de la Serra de Tramuntana i, per tant, només aquest fet justifica que es reprenguin els treballs de redacció d'aquest pla territorial parcial.

Per tant, el fons de la proposició no de llei és bo, i efectivament fa falta en aquests moments que es donin unes pautes als municipis, no imposicions, però sí unes pautes, sobre condicions d'estètica, com s'han de conservar els elements que han conformat les tècniques tradicionals, per exemple, dins la Serra, tècniques com la fabricació de carbó, conservació de boscos, etc., etc., i moltes altres coses que s'han de fer amb una visió de conjunt i que han d'estar dins aquest pla territorial parcial. També fa falta que en el que són les àrees naturals d'especial interès, dins les pròpies àrees on hi ha unes parcel·les mínimes, es faci una graduació de la necessitat de protecció de la mateixa àrea, d'unes zones més protegides i d'unes altres menys, per exemple els cims, les cimeres de les muntanyes, evidentment a les cimeres no s'han de poder fer cases, això no ho diu la Llei d'espais naturals, vol dir que s'ha de fer una zonificació del que són les àrees naturals d'especial interès i de les àrees rurals.

Tot això aconsella que es rellanci i de manera seriosa la redacció del pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. Ara bé, aquí també volia dir una cosa, els sòls urbanitzables pendents, he de recordar que a la Serra de Tramuntana s'han desqualificat sòls urbanitzables, a alguns altres es va considerar, crec que per unanimitat perquè crec que no se'n va discutir cap dels que han quedat, que es podien desenvolupar, i per tant jo crec que el pla territorial parcial, apart que no sé si pot prohibir la desqualificació d'aquests urbanitzables, crec que no, però sí pot parlar de si no hi pot haver grans edificis i altres condicions que desdiguin de l'entorn paisatgístic d'aquestes zones urbanitzables.

Ara bé, hi ha un petit comentari a fer respecte del text de la proposició, i és el següent. Segons la Llei d'ordenació territorial

del 1987, qui aprova un pla territorial parcial no és el Parlament, sinó que és el Govern per decret, i abans té una aprovació inicial, una exposició pública, i això també ho fa el Govern. El que sí fa el Parlament és, en cas que no hi hagi directrius, com diu la disposició transitòria única, l'aprovació dels criteris generals a què el pla s'ha d'acomodar. Aleshores, la redacció d'aquesta proposició no de llei no és correcta en el sentit que jo entenc que diu "que es presenti en el termini de sis mesos al Parlament, per a la seva aprovació ...", hauria de dir "per a l'aprovació dels criteris generals a què aquest pla s'ha d'acomodar". Si no, seria incorrecta, ja que nosaltres no tenim competències, en aquest Parlament, per aprovar un pla territorial parcial ni per aprovar cap pla urbanístic o d'ordenació territorial perquè la competència és del Govern.

Jo pregaria que es modificàs aquest extrem, i en lloc de dir "per a la seva aprovació", digués "per a l'aprovació dels criteris generals a què aquest pla s'ha d'acomodar". En aquest cas, donarem suport a la proposició no de llei.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Barceló i Martí.

LA SRA BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. President, Sres. Diputades, Srs. Diputats. La proposició no de llei que avui es presenta pel Grup Parlamentari PSM i EEM demana que el Parlament insti el Govern que, en compliment de la Llei d'espais naturals, li presenti en un termini de sis mesos, per a la seva aprovació, el pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana.

Aquí, i abans d'entrar en l'exposició dels motius pels quals donarem suport a aquesta proposició no de llei, hauríem de fer una matisació que ja ha fet el Grup MIXT, que és recordar al Grup Parlamentari PSM i EEM que existeix a la Llei d'ordenació territorial de les Illes Balears la disposició transitòria que assenyala textualment que "si raons d'urgència aconsellen la redacció d'un pla territorial parcial amb anterioritat a l'aprovació de les directrius d'ordenació territorial, el Consell de Govern podrà autoritzar-ne l'elaboració, amb l'aprovació prèvia pel Parlament dels criteris generals a què aquest pla s'ha d'acomodar". Per tant, haurem de demanar que en el termini de sis mesos es presenti en aquest Parlament per a la seva aprovació els criteris generals. d'aquest pla territorial parcial.

Ho hem de fer així, no per raons d'urgència, la Llei d'ordenació territorial s'aprovà ja fa anys, sinó senzillament perquè encara no disposam de les directrius d'ordenació territorial, i d'acord amb l'article 4 de la mateixa llei, els plans territorials parcials hauran de desenvolupar les determinacions contingudes a les directrius territorials i s'hauran d'ajustar a elles, per tant, no ens queda més remei que presentar-ho així.

Fet aquest comentari que voldríem que fos recollit per la rigorositat de la proposta, voldríem dir en referència a la Serra de Tramuntana que una de les parts més a valorar de la Llei d'espais naturals és la seva capacitat, la seva potencialitat de

lligar conservació i protecció amb l'ordenació del territori, de recuperar instruments d'ordenació de la que ja sembla oblidada Llei d'ordenació territorial per fer efectiva la protecció dels espais naturals, per fer efectiva la protecció de la mateixa Serra de Tramuntana.

Definida com a àrea d'especial protecció és integrada per àrees naturals d'especial interès, àrees rural d'interès paisatgístic, àrees d'assentaments dins paisatges d'interès. L'ordenació de la Serra de Tramuntana de Mallorca es farà a través de la formació d'un pla territorial parcial. Així s'expressa la voluntat i el fet que protegir no és el que de vegades i sobretot molt darrerament ens volen fer creure: limitar una àrea i deixar-la a la mà de Déu, el que vol dir, per algun motiu, deixar-la oblidada. Protegir significa aquí ordenar una àrea geogràfica complexa, supramunicipal, que adequi l'ocupació del territori a les necessitats socials, al desenvolupament socio-econòmic en allò que sigui compatible amb la defensa del medi ambient aconseguint un creixement equilibrat del nivell i la qualitat de vida dels seus habitants. Aquesta és la finalitat dels plans territorials parcials que avui aquí demanam per a la Serra de Tramuntana, per fer possible, com a mitjà necessari, gestionar la conservació i superar qualsevol tipus de degradació sobre una part del nostre patrimoni natural i paisatgístic.

Aquesta proposta d'avui, d'altres que s'anuncien pels mitjans de comunicació, com ahir que s'assenyalava que l'Executiu balear té previst crear tres parcs naturals més, la Llei d'espais naturals, les declaracions fetes d'àrees d'especial interès, són fases importants per dur a terme la protecció d'espais naturals, però no queda encara resolta l'ordenació territorial de les Illes Balears. Els conjunts de disposicions legals, plans, programes d'actuació que amb una visió integradora i conjunta permetin entrar altres objectius, establir un sistema de gestió del medi natural eficaç.

L'ordenació del territori és encara lamentablement un àmbit de context polític i institucional, en el qual continuam sofrint l'oblit i la fragmentació de l'acció política del Govern. L'aprovació d'aquesta proposició no de llei a la qual, repetim, donarem suport, podria ser una passa avui perquè aquesta situació d'oblit canviï a la nostra comunitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias. Sr. Presidente. Sras. y Sres. Diputados. La proposición no de ley que nos presenta hoy el Grupo Parlamentari PSM i EEM padece, a mi juicio, de graves defectos de fondo y de forma. Alguna se ha señalado ya aquí, por alguna de los protavoces que me han precedido en el uso de la palabra, especialmente los temas formales más llamativos, pero yo quería entrar en el fondo de la cuestión.

La proposición, en su exposición de motivos, en su preámbulo, habla de la grave degradación que ha padecido en los últimos años la Serra de Tramuntana, y habla en pasado; pero el Sr. Morro, cuando ha salido aquí a presentar la cuestión, nos ha hablado en presente, nos ha hablado de degradación actual, de

urbanizaciones que se hacen, de campos de golf, de una cosa y de otra, y de la urgencia de este plan director territorial para evitar que se produzcan estas degradaciones, o lo que él llama degradaciones. Respecto a eso, yo quiero aclararle que la Ley de espacios naturales que se aprobó en este Parlamento en enero de este año, es de aplicación directa según reza la disposición transitoria segunda, lo dice con toda claridad, es de aplicación directa.

Por consiguiente, todas las salvaguardas y las protecciones que se contienen en el articulada de dicha ley -y no son pocas, yo diría que son muchas, incluso las que están en la disposición transitoria primera que prevé un régimen transitorio para determinados espacios- son, como digo, notables y son ya de aplicación desde la publicación de esta ley, de lo cual hace ya unos cuantos meses, son ya de aplicación inmediata y directa. Por consiguiente, la Serra de Tramuntana, tal cual la concibe la ley de espacios naturales que se aprobó en esta cámara muy recientemente, esta cumplida y completamente protegida en este sentido.

Claro, en la Ley de espacios naturales se contemplaban para algunos municipios de la Serra de Tramuntana unos determinados suelos como urbanizables que permitían lógicamente que continuara o se conservara esta calificación, y la conservan y estarán, supongo, desarrollándose, pero en ningún caso aquellos otros que la Ley de espacios naturales preveía que debían quedar descalificados. Y quiero aclararle al Sr. Morro lo que me parece que alguno de los portavoces antes que yo ya le ha dicho, que el plan que realiza el Gobierno no puede alegremente descalificar esos urbanizables.

Por consiguiente, yo creo que, al margen de que estos planes queden o no redactados, y concretamente el de la Serra de Tramuntana, es evidente que la protección ya esta en funcionamiento, la protección que preveía la ley. Esa misma ley contempla ochenta y cinco espacios naturales, ochenta y cinco, ya no lo recordaba, pero me he molestado ahora en contarlos.

Para esos ochenta y cinco espacios se prevé en el artículo 9 que se hagan o planes directores territoriales o planes de ordenación del medio natural o planes especiales, es decir, que se aplique la Ley de ordenación del territorio o la Ley del suelo, en los ochenta y cinco. Creo que, lógicamente, hay que dar un plazo razonable para que eso pueda ir desarrollándose. Y, por si fuera poco, hay ocho espacios, también contenidos en esta ley, en los cuales el Gobierno debe desarrollar planes de ordenación de recurso, tal como manda la Ley 4/1989, de conservación de espacios naturales y de la flora y fauna silvestres, con el objetivo de que una vez elaborados estos planes de ordenación de recursos en esos ocho espacios, se proceda a su declaración como parques naturales. Por consiguiente, ochenta y cinco planes de un tipo, y ocho planes de otro.

El plan director de la Serra de Tramuntana es además probablemente, si no el más complejo, indiscutiblemente de los más complejos, y lo es por lo que se exige en la Ley de ordenación del territorio con relación a los planes directores territoriales, que no son planes simples ni de redacción sencilla, sino que son -insisto- planes complejos. A eso hay que añadir que la Serra de Tramuntana contiene varios municipios completos, y alguno no completo, en su interior, en el interior de esa área, y dentro de esos municipios hay núcleos urbanos de la categoría, de la población y por consiguiente de la

problemática, por ejemplo, de Sóller o Valldemossa, así, hay también dentro de la Serra de Tramuntana, en esta área, toda una serie de infraestructuras que tienen un alcance no local, sino insular, puesto que son de trascendencia vital para toda la isla de Mallorca.

Y, por si fuera poco, inciden también en la Serra de Tramuntana una serie de programas europeos que están en este momento en estudio unos, en desarrollo otros, en propuesta otros. Por consiguiente es un plan extraordinariamente complejo.

A todo esto, cabe añadir, como decía antes, lo que ya han añadido otros portavoces. Realmente, la Ley de espacios naturales no dice en ningún momento que el Gobierno deba elaborar todos estos planes a que antes he hecho alusión y deba traerlos al Parlamento, sólo en el caso de los planes directores territoriales y de los planes de medio natural, el Gobierno debe remitir previamente a su elaboración, unos criterios a este Parlamento para que la cámara los apruebe, y sólo a partir de la elaboración de esos criterios por la cámara, puede entonces ponerse a la labor de confeccionar el plan director territorial o el plan de medio natural de que se trate.

Nos parece, por tanto, inconsecuente esta proposición no de ley que nos presenta hoy el Grupo PSM i EEM, emplazando al Gobierno a presentar este plan a fecha fija, algo a lo que, Sr. Morro, no se atrevió ni la propia Ley de espacios naturales, a pesar de que en la fecha de su aprobación, urgencias preelectorales entre otras cosas, hicieron que no siempre se actuara en su redacción con toda la sensatez que a mi juicio hubiera sido deseable.

Y, finalmente, quería decirle, de su exposición concreta aquí, que estoy verdaderamente sorprendido, porque su exposición es tremendamente contradictoria, y yo quisiera que ustedes reflexionaran seriamente sobre esta, no con motivo de esta proposición no de ley de hoy, sino en general, a la hora de discutir razonable y sensatamente la política del Gobierno. Usted habla de amenaza de urbanizaciones pendientes, ya me he referida a eso, no hay más urbanizaciones que las que autorizaba esta ley, salvo el caso de que sean ilegales, y eso lleva otro camino; habla usted de incendios, hace muy pocos días el Conseller de Agricultura y los altos cargos de su Conselleria nos presentaron en Comisión, y a petición del propio Gobierno, a petición del propio Conseller, un plan detallado de tratamiento de incendios en zonas forestales, y desde luego recogía el tema de la Serra de Tramuntana, creo que no es objeto específico del plan territorial parcial que ustedes piden.

Pero después es cuando empiezan ustedes a criticarlo todo. Las obras públicas, que por cierto dice que se hacen sin evaluación de impacto ambiental, las que usted ha citado, de las que tengo apuntadas tres, una, el túnel de Sóller, tuvo su evaluación de impacto, la C-710, la carretera de cornisa, la carretera del norte que va de Pollença al Puerto de Andratx cuando es objeto de obras de cierta importancia, las que se contemplan en la Ley de carreteras -por cierto aprobada aquí en ese punto por unanimidad-, tienen también evaluación de impacto ambiental, porque no tienen mas remedio que tenerla -insisto- por ley; cita usted otra cosa que es la traída de aguas de sa Costera que esta en fase de estudio exclusivamente, y por consiguiente me parece prematuro y un juicio de valor adelantar si va a tener o no evaluación de impacto ambiental. Pero todas las obras públicas

de cierta relevancia, tanto por la legislación, por el decreto en que el Gobierno regula las evaluaciones de impacto ambiental, como por la legislación específica como es la Ley de carreteras, requieren esa evaluación de impacto ambiental.

Pero usted no quiere, al parecer, obras públicas. Su evaluación del impacto ambiental es que lo mejor es no hacer obras públicas, deduzco que éste es el panorama. Se refiere usted a campos de golf, a puertos deportivos, a caza mayor, a una serie de cosas que están aquí reguladas.

Y dice usted después, y concluye prácticamente diciendo que la Serra de Tramuntana no tiene futuro, que le falta futuro; pero, Sr. Morro, por favor, reflexione. No tiene futuro si es que hacemos caso a esas cosas que ustedes proponen, ¿cómo va a tener futuro si no se hacen infraestructuras?, ¿cómo va a tener futura si no podemos aumentar o mejorar la accesibilidad de estas zonas?, ¿cómo va a tener futura si le impedimos cualquier tipo de oferta complementaria turística, los campos de golf, los puertos deportivos? Toda ella esta regulada en esta ley y extraordinariamente restringida en cuanto a su posible ubicación, tanta los campos de golf como los puertos deportivos.

Ustedes quieren cerrar las únicas puertas que quedan. ¿Qué es lo que pretenden ustedes con la Serra de Tramuntana? Efectivamente, que no tenga ningún futuro. No quieren ustedes tampoco que tenga aprovechamientos turísticos, ha hablado usted de agroturismo, cosa que me alegra, no ha hablado en cambio de turismo rural, supongo que la distinción es bastante clara porque esta mañana en una Comisión he tenido ocasión de oír a un compañero suyo de grupo sobre este aspecto. Ha hablado usted de caza mayor, también se ha hablado esta mañana en la Comisión de Economía sobre ese tema, y el Conseller de Agricultura ha sido bastante claro. Si cerramos las puertas a ese tipo de oferta complementaria efectivamente no habrá futuro.

Artesanía, dice usted. ¿Qué me dice usted de la cerámica? Sabe que se necesita abrir canteras o explotar canteras de arcilla para poder hacer la cerámica, por ejemplo. ¿Qué me dice usted de los objetos de madera, de olivo o de encina? Es necesario proceder a cortar esta madera, por ejemplo.

¿A qué reducen ustedes, en definitiva, la Serra de Tramuntana o cualquier otra zona, qué es lo que pretenden? Yo creo que deben repensárselo, lo que ustedes necesitan no es un plan de la Serra de Tramuntana, lo que ustedes necesitan es un milagro para que la Serra de Tramuntana pueda superar las graves deficiencias que padece, insisto, lo que necesita según ustedes es un milagro.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per al torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Morro i Marcé.

EL SR. MORRO I MARCÉ:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Després d'haver escoltat les intervencions dels diferents portaveus, vull dir en primer lloc que agraeix el suport quant al fons del Grup MIXT

i del Grup SOCIALISTA, i que, evidentment, crec que la proposició no de llei ha de recollir l'esmena que han presentat, en el sentit de dir: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la Comunitat Autònoma que, en compliment de la Llei d'espais naturals, presenti en el termini de sis mesos al Parlament per a la seva aprovació, els criteris generals per a l'elaboració del pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana". Es evident, ha de ser així, i la redacció que hi havia a la proposició inicial era, en aquest sentit, incompleta o inexacta quant a la precisió de quina forma havia de ser la tramitació i el plantejament dins aquest Parlament d'aquesta qüestió.

Jo crec que plantejam un tema real, un tema que no ens inventem, quan el Sr. Conseller d'Agricultura planteja temes, siguin referits als incendis, a la necessitat d'un parc natural, quan ho fan els ajuntaments, el Govern Balear i el Consell Insular de Mallorca, quan s'ajunten de cara al pla Lider, parlem d'una realitat que era i que és avui, Sr. González Ortea. Els problemes de la Serra de la Tramuntana, els problemes de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera que no són gaire diferents, encara que estiguin estructurats en comarques o zones geogràfiques diferents, hi són. Pareix que vostè, crec que una mica demagògicament, perdoni, però li he de dir perquè crec que és així- ha intentat reduir a l'absurd uns continguts que no tenien res d'absurds.

El fet que hi hagi una Llei d'espais naturals no vol dir que no es continuïn produint greus atemptats territorials, urbanístics, paisatgístics i ecològics a la Serra de Tramuntana i a altres indrets de les Illes Balears. El fet que hi hagi uns urbanitzables aprovats -és evident que estan aprovats, algú els va aprovar- no vol dir que no impliquin un model de creixement urbanístic i turístic que molts de sectors de la societat balear demanen que sigui superat per un altre concepte més modern, més europeu, considerant la Serra de Tramuntana com a una comarca, com a un indret geogràfic viu, com a un espai on hi ha gent que hi vol viure, que hi ha de viure, i no just han de ser els visitants i les segones residències del nord, també volem que la població jove, la població existent en aquest lloc hi visqui amb una renda suficient, amb una renda digna, amb una qualitat de vida digna.

El pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana pot ser una cosa més, en definitiva tampoc no ens feim massa il·lusions amb els plans, els plans són vàlids si hi ha voluntat de dur-los a terme, d'altra banda els plans són conjunts de paperassa que no serveixen per a res. No fa massa, el Parlament va debatre els criteris generals del pla territorial parcial del Pla de Mallorca. Es evident, als plans territorials parcials s'han d'incloure aspectes molt diversos. Altres llocs d'Europa ens donen exemple, treballen en una planificació del seu desenvolupament, no fan actuacions puntuals aquí i allà. A vostè, Sr. González, sembla que el preocupen molt les pedreres i les tales, tota una sèrie de coses; però a mi em preocupa molt quina serà l'actuació pública, de conjunt, no aquestes actuacionetes que vostès ens proposen puntuals i parcials, totalment descoordinades, sense cap coherència, perquè crec que es fa difícil parlar de política del Govern balear, dubto que hi hagi una política del Govern balear referida a aquest tema i a molts d'altres.

Fa falta una actuació global que integri l'actuació de les diferents administracions, els diferents plans, les diferents intencions, els diferents pressuposts i es proposi influir en els

equipaments. Hi ha d'haver infraestructures, per descomptat, és evident, és necessari, però infraestructures que responguin a una planificació, que responguin a una visió territorial de conjunt, no a actuacions puntuals, ocasionals a un lloc o a l'altre.

Els plans territorials parcials han de parlar dels serveis comuns als municipis, de la ubicació dels equipaments d'interès comarcal, de les mesures concretes per promoure una millora socio-econòmica del lloc. Veig que el Partit Popular-Unió Mallorquina redueix aquestes coses a pedreres, a negativa crec que demagògica, a interpretació de negatives d'una manera demagògica d'infraestructures i, per descomptat, la Serra de Tramuntana té futur i en tindrà malgrat tot, però farà falta molta més seriositat, molt més rigor, molta més voluntat d'actuació en aquest tema.

La Llei d'ordenació del territori és del 1987, som a punt d'entrar a l'any 1992, han passat anys i continuam sense aquests elements bàsics de la planificació territorial de les nostres illes. Confés que el gran sorprès som jo per la seva intervenció, Sr. González i Ortea.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir en torn de contrarèplica? Té la paraula el Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Si hi ha una diferència entre la Serra de Tramuntana i la resta de la costa de Mallorca, és que la Serra està molt poc construïda, i això és perquè l'any 1973, em pareix, es va declarar paisatge pintoresc, per això hi ha hagut una Comissió del Patrimoni que hi ha tengut una intervenció molt directa, que ha fet que la Serra es conservi bastant bé en relació amb els altres llocs de la costa de l'illa de Mallorca.

És una qüestió que vull posar damunt la taula perquè jo no he parlat abans del fons, de la filosofia, del contingut d'aquest pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana. Hi pot haver discrepàncies entre el Sr. Morro i el Sr. González, entre els Grups PSM I EEM i el PP-UM, és lògic que hi siguin; però avui no crec que sigui això el que discutim. La proposició no de llei té una exposició de motius, en la qual no hi he entrat perquè nosaltres no votarem aquesta exposició de motius, votarem el contingut de la proposició no de llei.

Per consegüent, vull dir al Sr. Morro que hi pot haver uns aspectes de la seva exposició amb els quals hi estic d'acord, però que avui no és això el que discutim aquí. Avui discutim a veure si aquest Parlament vol que en sis mesos s'aprovin, es duguin a aquest Parlament per a la seva aprovació els criteris generals del pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana, amb independència del contingut. I aquest contingut, evidentment, serà el contingut que voldrà el grup majoritari d'aquesta Cambra a través del seu Govern perquè el redactarà la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori i votarà, amb la majoria dels vots, el contingut d'aquests criteris i aprovarà el pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana el Govern del Partit Popular-Unió Mallorquina.

Per tant, les cortines de fum, Sr. Morro, que es diuen aquí referents a no estar d'acord amb la seva exposició, no són més que jocs d'artifici per dir que no es vol fer aquest pla territorial parcial en un termini de temps curt com són sis mesos, tota la resta són històries. Per tant, nosaltres votarem a favor i esperam que tots els altres grups parlamentaris acceptin aquest canvi de redacció, perquè hi havia un error tècnic, com vostè molt bé ha reconegut.

Avui aquesta Cambra diu si vol pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana amb els criteris de la majoria d'aquest Parlament, d'aquest Govern, i si el vol prest. Jo crec que la resposta és que evidentment el volem tots prest a aquest pla parcial, amb independència del contingut.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Morro, insiste usted en los graves atentados urbanísticos que se están haciendo ahora, que van en contra de una ley de aplicación directa que es la Ley de espacios naturales; por favor, denúncielos. En la legislatura pasada se aprobó por esta cámara una ley de disciplina urbanística, denúncielos usted y que se aplique la disciplina urbanística; y si no es así llévelos usted a las instancias que haga falta, administrativas o judiciales, pero no nos venga aquí diciendo que se están haciendo graves atentados urbanísticos en la Serra de Tramuntana, no se hará ninguno que no autorice la Ley que, insisto, es de aplicación directa de acuerdo con la disposición transitoria segunda.

La población residente. A ustedes les preocupa la población residente y no los turistas, a nosotros también. ¿Usted cree que la población residente va a ver aumentadas sus rentas si resulta que no mejoramos las comunicaciones, si no arbitramos medios de buscar ofertas complementarias de mayor calidad para el turismo, con objeto precisamente de que la población residente pueda, primero, seguir siendo residente en lugar de tener que emigrar a otras zonas donde la oferta complementaria o donde el turismo les permita realmente aumentar sus rentas? Por consiguiente, hay que llevar allí la oferta complementaria de más calidad. Eso me parece evidente.

Lo que nos preocupa en este caso, insisto, no son los turistas; lo que nos preocupa realmente es la población residente. Por eso digo que me parece incongruente que usted diga que en la Serra de Tramuntana hay una falta de incremento de rentas y luego se niegue usted cualquier posibilidad de las que efectivamente sabemos que van a incrementar, que pueden incrementar la renta de los residentes.

Duda usted que haya una política del Govern balear durante los últimos años, eso no se lo voy a discutir, una compañera mía de grupo contestaba el otro día a un portavoz de otro grupo parlamentaria en ese sentido, quizás; usted lo dude, una gran mayoría de esta Comunidad no lo lleva dudando durante las tres últimas elecciones.

De todas maneras, le diré para su tranquilidad y para la del Sr. Pascual que me ha aludido -aunque yo no tema que discutir con él, le pido disculpas a la Presidencia, pero parecía que el Sr. Pascual sí queda discutir conmigo-, que los criterios los esta redactando la Conselleria de Obras Públicas y Ordenación del Territorio, los criterios de este plan director, además de muchas otras cosas que es lo que yo he tratado de señalarle, porque es lo que he tratado de llevar a su conocimiento y convencimiento.

Hay ochenta y cinco espacios naturales que contempla la Ley, y ocho con previsión de conversión en parque natural, que exigen la redacción previa de un plan de ordenación de recursos, ochenta y cinco y ocho son noventa y tres planes que tiene que redactar el Gobierno, ponerles plazo y término y finalización dentro de seis meses, porque claro, hoy traen ustedes el de la Serra de Tramuntana, pera nadie nos asegura que mañana no traeran otro, la razón que puedan dar sera la misma: es que el Gobierno se niega a hacerlo, es que el Gobierno no quiere poner plazos a la labor que tiene que hacer.

El Gobierno tiene una larguísima labor, a merced y en virtud de esta ley, Ley de espacios naturales que nosotros votamos en su gran mayoría y que nosotros apoyamos y sostenemos en su gran mayoría, y por consiguiente creemos que es bastante absurdo pedir ahora que uno de los noventa y tres espacios o de los noventa y tres planes que tiene que redactar el Gobierno, se hagan necesariamente en un plazo de seis meses, precisamente el más complicado por su propia configuración como plan director territorial, por extensión de las zonas que abarca, por la población afectada y por las implicaciones de los programas europeos que incluyen esta zona.

Por consiguiente, ésta es la razón por la que no aceptamos su proposición no de ley. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Abans de passar a la votació de la proposició no de llei, agrairia als diputats que no seuen al seu escó que ho facin.

Passam a la votació. Les Sres. i els Srs. Diputats que votin a favor del text de la proposició no de llei, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 26; en contra, 29. En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de Llei núm. 1946 del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa al pla territorial parcial de la Serra de Tramuntana.

III.- DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS SOBRE EL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 1302/91, RELATIU A LA CREACIÓ I REGULACIÓ DE L'INSTITUT BALEAR DE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA.

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, que és el Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals sobre el Projecte de Llei núm. 1302, relatiu a la creació i regulació de l'Institut Balear de l'Administració Pública. Abans d'entrar amb el debat del dictamen, hi ha intervenció per part del Govern en relació amb la presentació del projecte? No. Així, passam directament al dictamen. Als articles 1 i 2 no hi ha cap esmena mantinguda, per tant els votarem conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor dels articles 1 i 2 del projecte de llei es volen posar drets per favor?

Queden aprovats per unanimitat.

A l'article 3 hi ha les esmenes 1506, 1507 i 1508 del Grup Parlamentari PSM I EEM, i 1489 i 1491 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Per tant, abans de passar a la votació de l'article, debatrem les esmenes.

Per part del Grup Parlamentari PSM I EEM, té la paraula el Diputat Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, cal dir que a la fi estam a punt d'aprovar la creació de l'Institut Balear de l'Administració Pública, dic a la fi perquè s'hagués pogut aprovar aproximadament fa nou mesos, i per una certa desídia general no s'ha fet, general per part, bàsicament, de l'Executiu i de la majoria política que li dóna suport. Dic que a la fi ara el tenim aquí i defensarem les esmenes a l'article 3.

La primera és una esmena de substitució, és una esmena diferent al text que el Govern ens ha presentat, caldrà, per tant, per fer-ho entenedor a tots els diputats, clarificar que el Govern manté al seu text que la selecció per a l'ingrés als cossos de funcionaris de l'Administració de la Comunitat els farà aquest Institut d'Administració Pública, però ho encomanarà el Conseller competent en matèria de personal, per la qual cosa podrà organitzar i dur a terme les proves selectives corresponents.

Nosaltres pensam que redactat d'aquesta manera, primer ho ha d'encomanar el Conseller, o sigui que no és un tema automàtic; i segon, que redactat d'aquesta manera es pot interpretar que hi pot haver proves que no les ha de fer l'Institut de l'Administració Pública. Ens trobam amb un article la redacció del qual o bé l'ha feta qualcú que és xerec i malintencionat, o bé és que hi ha errors de redacció.

Com que nosaltres pensam que a les lleis no hi ha d'haver ambigüitats, hem d'intentar que siguin clares i precises, oferim un redactat molt més concret, que és el següent: "La selecció per a l'ingrés als cossos de funcionaris de l'Administració de la Comunitat Autònoma, els ha de fer l'Institut d'Administració Pública, organitzant i duent a terme les proves selectives corresponents." Dit així, queda ben concret i ben aclarit, i en cap

moment no es lleva l'autoritat al Conseller de la Funció Pública que a més té les seves competències regulades per la Llei de Funció Pública.

Per tant, ens pareix que en aquesta esmena queda molt clara la diferència que hi ha i pensam que no hi ha d'haver ambigüitats i ha de quedar redactada amb tota concreció.

En el mateix article, que és sens dubte el més dens de tota la llei, volem que s'hi incloguin dos apartats més. Un és que aquest Institut d'Administració Pública com a organisme autònom ha de poder investigar i estudiar sobre el fet administratiu autònom i les seves estructures pròpies, amb caràcter fonamental. És a dir, ha de poder fer una feina d'introspecció, de nivell de qualitat, de nivell d'eficàcia, de nivell de rendibilitat dels serveis, i fins i tot de nivell d'auditoria interna si cal. Per tant, aquesta tasca d'investigació i estudi sobre el fet administratiu autònom, creim que és una competència que ha de tenir sense cap tipus de dubte; si no la té, ens tallam un braç conscientment, i fins i tot donam peu a contractacions externes per fer aquesta feina, perquè tots sabem que tota administració ha de fer una anàlisi introspectiva de la seva tasca si volem millorar els seus nivells de qualitat quant als serveis cap els ciutadans i quant a la seva organització interna.

Un altre afegitó que planteja PSM I EEM és que cal concretar una mica més les tasques de coordinació i les d'organització de cursos i d'altres activitats amb altres institucions semblants. Quan nosaltres cream aquest Institut d'Administració Pública, és obvi que a nivell de tot l'Estat espanyol n'existeixen una sèrie que atenen unes competències prou demostrades i una feina de molts d'anys". Ens referim a l'Institut Nacional d'Administració Pública, amb seu a Madrid, pensam que ha de quedar clar que especialment hi ha d'haver una voluntat de coordinació amb l'Institut Nacional d'Administració Pública i, per altra banda, pensam que a partir de la nostra situació geogràfica i de la nostra identitat lingüística i cultural, ens pareix que també el nostre Institut d'Administració Pública s'hauria de coordinar i fer tasques conjuntes amb les institucions d'aquestes característiques de Catalunya i del País Valencià que existeixen, sobretot la que té seu a Barcelona, que té una sèrie d'activitats que ja fa bastants anys que les du a terme i sembla que amb una satisfacció general per part de distintes administracions públiques.

Per tant, aquestes tres esmenes, una clarament de substitució del text, una altra d'investigació i estudi del fet administratiu i, en tercer lloc, aquesta necessitat de coordinació amb l'Institut Nacional d'Administració Pública i amb institucions concretes com la catalana i la valenciana, creim que millorarien substancialment aquest article 3.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Altres grups que vulguin intervenir en relació amb les esmenes del PSM I EEM? Té la paraula el Sr. Pascual del Grup Mixt.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Dir que nosaltres votarem a favor de les 1506, 1507 i que ens abstenem a la 1508. Apart d'això, voldria fer una intervenció general, molt curta, respecte de la llei.

Aquesta Llei és per a la creació de l'Institut de l'Administració Pública i l'ha duita el Govern perquè així ho reclamava la Llei de Funció Pública, la votarem bàsicament per consens, i hem de saludar, per tant, el nou Institut i li hem de desitjar que no li passi el mateix que va passar amb l'Institut d'Administració Pública de Castella-Lleó, que es va crear per Llei 2/1986, de 2 d'abril, quan el President era socialista, i es va suprimir per raons d'economia i eficàcia, segons diu l'exposició de motius, per la Llei 10/1987, de 9 de novembre, quan el President era el Sr. Aznar.

Aleshores, l'Institut Balear de la Funció Pública es creï pel Sr. Cañellas i no es substitueixi per ningú, sinó que pugui continuar endavant per raons d'economia i eficàcia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari Popular-Unió Mallorquina, té la paraula el Sr. MARTÍNEZ de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. En la contestación de las enmiendas que ha presentado el Partido PSM I EEM, tenemos que hacer las siguientes puntualizaciones. En primer lugar, rechazar esta afirmación de que por desidia se dejó transcurrir el periodo en virtud del cual podía haberse aprobado o debía haberse aprobado esta ley que hoy se somete a nuestra aprobación.

En segundo lugar, hacer la siguiente matización en relación con la primera de las propuestas de enmienda, la 1506. La rechazamos en su totalidad e íntegramente, puesto que el contenido de este artículo y de este apartado es perfectamente congruente con el contenido de la Ley 2/1989, de la Función Pública de la Comunidad Autónoma, puesto que en su artículo 43 señala, al hablar en el capítulo V de cuales son los procedimientos de selección de personal y de provisión de los puestos de trabajo, que es el Consejo de Gobierno de la Comunidad Autónoma, a propuesta del Conseller responsable de la Función Pública, quien determinará - así lo dice el artículo 43.2.d)- la composición de los órganos de selección y calificación. Luego, lo único que hace el Instituto en esta materia es ser instrumento de la decisión del Govern y a tal efecto, en el mismo capítulo, artículo 46, encomienda al Instituto las funciones de selección, formación, actualización y perfeccionamiento de los funcionarios de la Administración Autonómica. Todo ella sin perjuicio de que esta Ley tiene que tener su desarrollo reglamentario y, en consecuencia, se podrán precisar muchas de las cuestiones que en ella todavía no están recogidas en lo referente a los detalles de la forma de llevar a cabo esta selección.

Por eso digo que este artículo en su exposición inicial y en relación con la enmienda que se presenta, debe ser rechazada,

puesto que consideramos que es verdaderamente consecuente con el mandato, con el contenido de la propia ley.

En cuanto a la enmienda 1507, la admitimos en su totalidad y la votaremos a favor, por ello no entro en más cuestiones relacionadas con la justificación de esta decisión, puesto que es obvio que el que se investigue y se estudie sobre el hecho autonómico, sobre las consecuencias que se derivan para su administración, siempre es positivo. En relación con la última, la 1508, no vamos a darle apoyo, la rechazamos porque si analizamos el contenido de la misma, hace una mención especial al Instituto Nacional de Administración Pública, que es el órgano superior de la Administración del Estado en esta materia, y en el que se han refundido también el Instituto de la Administración Local, pero se ha dejado en el tintero aquellos otros organismos similares que son mucho más parecidos, si hacemos un estudio comparativo, con el Instituto Balear de la Función Pública, y me refiero a los siguientes: Escuela de Administración Pública de Cataluña, que sí tiene una serie de connotaciones en relación con el sistema de organización de la selección de funcionarios para la Administración con el de Baleares; la Escuela Gallega de Administración Pública, el Instituto Vasco de Administración Pública, el Instituto de Administración Pública de Castilla y León y el Instituto Andaluz de la Administración Pública, que junto con el que ahora vamos a aprobar son las únicas siete instituciones de este tipo que se han creado en las Comunidades Autónomas, no existe por lo tanta ninguna otra institución semejante en la Comunidad Valenciana.

En consecuencia, esta precisión y limitación o puntualización a lo que deben de ser las relaciones del Instituto Balear de Administración Pública con estas tres Instituciones, creo que no es necesaria, que el contenido del proyecto de ley tal como ha sido redactado por el Gobierno y aprobado en Comisión, es suficientemente significativa, y por lo tanto rechazamos esta enmienda en su totalidad. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies. Al Sr. Pascual del Grup MIXT li volia fer un comentari sobre l'economia i l'eficàcia. El Sr. Aznar em sembla que és enfora d'aquí, esper que sigui enfora d'aquí en cos i en esperit, esper, per ventura ens podem dissoldre i deixar que a Madrid ho aclareixin, però, en principi, creim en la democràcia i en l'autogovern i continuam treballant i lluitant malgrat la situació actual.

De tota manera, Sr. Pascual, li volia fer èmfasi en un tema. Aquest Institut Balear de l'Administració Pública si treballa amb l'Administració autonòmica, la local, la perifèrica de l'Estat, que és el que tocara, aleshores ens estalviarà problemes, aconseguirem fer feina per formar les distintes administracions i coordinar-les, cosa absolutament necessària. Aleshores, el que es pugui gastar, si és que hi ha problemes econòmics, si es gasta bé serà rendible al cent per cent, això està garantit. A nivell de totes les institucions d'Europa que coneixem en aquest sentit es tenen resultats importants, i les institucions europees també; ara,

si aquí volem que això sigui una espècie bunyol, ja és una altra qüestió que dependrà en part del Govern i de les institucions amb les quals es coordini, perquè això sigui un organisme així com cal o no.

Només volia fer aquest comentari perquè crec que valia la pena, no cream una cosa qualsevol, sinó que cream una peça clau del que toca ser l'Administració Pública a Balears, el problema és que fins ara encara no ho hem fet. Dit això, agraïm el suport del Grup MIXT i també el del Grup POPULAR que ha acceptat, malgrat hagi estat al final, l'esmena 1507.

Ara bé, respecte de la 1506, Sr. Martínez, jo li voldria dir que aquí vostès pequen d'una certa incoherència. A l'exposició de motius que han presentat i que admeten i aproven, i nosaltres també, a cap punt no fa referència a l'article 43.5 de la llei, sinó que només fan referència a l'article 45 i a l'article 46. I és precisament l'article 46 de la llei el que marca que per aconseguir aquests objectius s'ha de crear l'Institut Balear d'Administració Pública com a organisme autònom de caràcter administratiu al qual correspon fer la selecció, la formació, l'actualització i el perfeccionament dels funcionaris de l'Administració autonòmica. Fixi's en el que diu l'exposició de motius de la llei.

És a dir, que aprovam una qüestió diferent del que diu l'exposició de motius, només els ho faig notar, només els faig notar la incoherència del text que ve del Govern. Si el text que vostès tenen aquí només és que la competència del conseller en la matèria quedi salvaguardada en funció de l'article 43.5, si és així, nosaltres tranquils; però és que nosaltres tenim por que no sigui aquesta la intenció de qui ha escrit això, el que a nosaltres ens pareix -perquè és la nostra obligació com a oposició desconfiar una mica del que està escrit- és que si realment l'article 43.5 de la Llei de Funció Pública s'hagués volgut reflectir talment, a l'exposició de motius s'hagués posat l'article 43.5, el 45 i el 46; però el que ens temem és que aquest redactat vol dir que hi ha coses que per ventura no s'encarregaran a l'Institut Balear d'Administració Pública, tant de bo ens equivoquem. Ens sembla que hi pot haver una certa mala intenció en el redactor, tant de bo ens equivoquem, perquè si no hi hagués aquesta mala intenció en el redactor, a l'exposició de motius hagués quedat reflectit així com vostè ho ha defensat, cosa que és contradictòria.

I vostè ja sap, com a bon jurista, que les contradiccions en qüestions legals són molt perilloses, no és això?, vostè ja ho sap a això, hi caben clàusules de salvaguarda per aquestes contradiccions, perquè si no faríem que fos veritat allò de feta la llei feta la trampa, cosa que ens pareix que no convendria que fos així.

Respecte de l'esmena 1508, si incloem l'Institut Nacional d'Administració Pública és perquè és de sentit comú, i vostès, el Govern, també l'inclou, en això coincidim, no hi ha cap tipus de problema per dir que l'Institut Estatal d'Administració Pública és una eina clau i bàsica, això és clar, tots hi coincidim. Ara bé, nosaltres el que afegim és el tema de Catalunya i País Valencià, i per ventura vostè no ha entès bé la nostra esmena, en el País Valencià sí que hi ha un organisme i a Catalunya un altre que té molta més tradició, i els incloem específicament per qüestions geogràfiques i per qüestions de tipus lingüístic, que per cert dins l'Administració Pública seria bo que la llengua

s'anàs normalitzant, cosa que és obligació i no es compleix, algú deu ésser el responsable.

De totes maneres, nosaltres també defensam que en casos específics es pugui coordinar amb altres, i en això estam d'acord amb el text, nosaltres no tenim cap problema que l'Administració Pública de Balears faci un conveni de gestió amb una altra institució semblant de Lleó, País Basc, etc. -per cert que el millor institut és el Basc, per experiència i per normativa; el que passa és que són enfora i per ventura els costos serien molt més grossos que mantenir-ho així com nosaltres ho plantejam. Però, de totes maneres jo estic ben segur, i de vegades amb el Conseller de la Funció Pública n'hem parlat, que hi haurà coses que s'hauran de fer amb institucions amb més experiència i a la vegada més apropades a nosaltres, no llunyanes, això és obvi.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. En tom de contrarèplica, té la paraula el Sr. MARTÍNEZ de Dios. El Sr. Pascual abans.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual, indiqui d'una manera clara que vol intervenir, perquè tant jo com els altres membres de la Mesa no ens havíem temut de la seva intenció d'intervenir en el torn de contrarèplica, i ja és la segona vegada que ens passa avui.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Però, Sr. President, jo li pregaria que em miràs, perquè és que no m'ha mirat, perdoni però és així.

Sres. i Srs. Diputats. No volia intervenir, però el Sr. Serra m'ha obligat a dir dues paraules. De la intervenció del Sr. Serra, que jo no he entès massa bé, es podria deduir que nosaltres estam en contra de l'Institut Balear i, per favor, nosaltres el que hem fet ha estat desitjar sort i que no passi el mateix que va passar amb l'Institut de Castellà-Lleó, que no passi el mateix, que per raons d'eficàcia i economia es mantengui. Nosaltres estam a favor d'aquest Institut i també, per exemple, a favor de l'Institut de l'Energia que es va denegar per part d'aquesta Cambra; i tant és així que nosaltres volem que la selecció per a l'ingrés en els cossos de funcionaris la faci el propi Institut de *motu proprio* i no per ordre del Conseller, aposta donam suport a la seva esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Para precisar brevemente la cuestión que ha planteado el Sr. Serra. No hay contradicción en mi exposición, puesto que entiendo perfectamente el alcance de la reforma, usted pretende que el Instituta tenga total y absoluta autonomía, pero esa total y absoluta autonomía no se desprende del contenido de la ley,

ya que es el Gobierno el que lleva la política de personal, quien determina cuáles son las plazas vacantes, cómo han de cubrirse y la forma y composición de los tribunales.

Luego, repito una vez más que el Instituto no tiene más que una función complementaria y en este sentido con toda intención se ha redactado el texto de la proposición de ley que sometemos a aprobación y cuya enmienda no aceptamos en cuanto a los términos que usted señala.

Y en cuanto a la 1508, no voy a tratar de convencerle de la necesidad de la especialización o la indicación de con quién se deben tener relaciones, pero creo que es mucho más ecuménico que esta referencia sea genérica y que comprenda todos los órganos de la Administración sin distinción de ningún tipo ni matización que discrimine a unos respecto de otros.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari té la paraula el Diputat Sr. Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, moltes gràcies. Seré breu respecte de la primera esmena, 1489, perquè és una esmena que ja ha tengut el debat, és idèntica a la que ha presentat el Grup Parlamentari PSM I EEM, exactament igual i per tant només farem un breu comentari. No entenem la posició del grup majoritari, senzillament perquè les diferències entre els dos articles estan en si la selecció de personal serà encarregada pel Conseller de la Funció Pública a l'Institut, o l'Institut tindrà com a funció la selecció de personal. És una diferència important, i s'ha dit, i em pareix que el portaveu del Partit Popular al final ha dit "no volem que en aquest tema l'Institut tenguí autonomia". La raó és aquesta i crec que no n'hi ha d'altra.

Nosaltres creim que, atesos la composició de l'Institut, les funcions generals de l'Institut i el poder que sobre l'Institut per llei tindrà la Conselleria de la Funció Pública i tindrà l'Administració Autònoma, es podria donar autonomia a l'Institut sense que el Conseller perdés poder per dirigir, com a mínim la selecció de personal, dirigir, que no ha de fer altra cosa. Però vostès volen més, brou, tassa i mitja.

És una pena, és una pena perquè aquesta llei, la veritat, i tampoc no creim que sigui tall. important des del punt de vista del Govern de la Comunitat Autònoma, és important des de l'autonomia de l'òrgan de l'Institut, però gens ni mica important des del punt de vista del Govern de la Comunitat Autònoma, sigui del color que sigui; perquè en definitiva la composició de l'òrgan de Govern de l'Institut és clarament favorable a la decisió del Govern autònom, i és més, amb la selecció de personal d'aquesta manera, amb l'autonomia de l'Institut jo crec que s'evitarien moltíssims de problemes.

S'evitarien el problema que qualcú pensàs que aquesta selecció de personal s'ordena a un moment a l'Institut, i a un altre moment no, per raons no del tot clares. Tal vegada no passa,

però així com queda l'article pot passar perfectament. Que l'Institut, per exemple, seleccioni el personal de la Comunitat Autònoma X, però no seleccioni el personal Y, no se sabrà per què, però tothom es pot malpensar. Crec que és un error del Govern no acceptar-ho, perquè per al Govern no té la més mínima importància tenir-ho així. Apart d'això voldria dir que és una pena que no s'arribi a un consens en aquest tema perquè la discussió de la llei -i ho hem de dir aquí- ha estat un model de negociació i consens, fins al punt que encara que discrepem en temes puntuals a l'article 3, el nostre grup votarà favorablement tots els articles de la llei, perquè hi ha hagut un debat negociador, s'han negociat els articles, s'ha intentat arribar a solucions, cosa que no ha passat amb altres lleis. Estam contents en aquest aspecte perquè no només s'ha negociat amb el grup majoritari de l'oposició, en general s'ha negociat amb tots els grups, i això és bo. Aposta dic que és una pena que aquest article que pot ésser la discrepància més gran de tota la llei, no tengui una solució.

També tenim una altra esmena viva, la 1491, on demanam que es consideri com a funció de l'Institut la creació d'un fons de beques d'investigació. Per què? Perquè si l'Institut té com a funció la creació d'aquest fons de beques, no serà necessari que cada any hàgim de discutir o de proposar, o el Govern hagi de posar beques d'investigació sobre la funció pública al pressupost. Ja dins l'Institut, dins el pressupost de l'Institut hi haurà aquest fons de beques i no hi haurà la situació d'haver de fer una beca d'aquestes cada any, via esmena o via el que sigui.

Nosaltres creim que dins aquest esperit de consens aquestes esmenes es podrien aprovar perfectament i ens agradaria que el Grup majoritari reflexionàs sobre la primera, perquè crea una situació de no claredat a l'actuació quant a selecció de personal de la Comunitat Autònoma, que creim que no és bona.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ DE DIOS:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. No voy a repetir aquí lo dicho en relación con la enmienda que propuso el PSM en relación con la modificación del artículo 3 en su punto a), porque repetir los argumentos sería ocioso, pero sí debo añadir algo nuevo.

El texto de esta propuesta del Grupo SOCIALISTA es mucho más imperativo que el del PSM. Se encuadra dentro de una filosofía que es distinta a la que ha informado el proyecto de ley en virtud del propio contenido de la ley que le da origen, que es la Ley de la Función Pública. Yo lo que les pediría es que leyesen con toda detenimiento lo que dice el capítulo V de la Ley de la Función Pública sobre la selección de personal y provisión de puestos de trabajo, tarea y cometido que corresponde al Govern, a propuesta del Conseller de la Función Pública, y que el Instituto, a pesar de tener autonomía administrativa, tiene la autonomía funcional que se le marca en esta ley y no otra de mayor alcance.

Entiendo que a través de muchas de las enmiendas se ha tratado de dar un mayor contenido y una mayor amplitud a este

organismo, con la finalidad posiblemente de conseguir unos objetivos de mayor alcance que los propios de la selección, perfeccionamiento o instrucción de funcionarios ya formados de la Comunidad Autónoma. Puede que sea ese el objetivo, pero yo no voy a entrar ahí en juicios de valor, simplemente apunto esta posibilidad y por lo tanto, en base a lo que estoy diciendo y a lo que expuse anteriormente, esta propuesta relativa a la modificación de este artículo no nos parece aceptable y por esta la rechazamos.

En cuanto a la otra, la 1491, que establece la posibilidad de que haya un fondo para constituir becas a favor de los becarios que en su momento, y me imagino que a través de la disposición reglamentaria correspondiente se podrán arbitrar, a ésta sí la vamos a admitir, aunque no estoy de acuerdo con 10 que dice usted en relación con que las becas se arbitrarán única y exclusivamente a través del Instituto. Esta posibilidad de la beca la pueden proveer tanto las instituciones públicas como las privadas, como pueden ser las organizaciones de tipo local, los consejos insulares y las mismas consellerías. Por lo tanto, aunque esta se admite aquí, tengo también que puntualizar que es, de todas las instituciones similares cuyos estatutos he comprobado, la única que admite esta posibilidad, el Instituto en esta proposición de ley que ahora vamos a aprobar en relación con este punto de la dotación de cantidades para proveer becas. En el resto de las instituciones a las que antes he hecho mención no hay ninguna que puntualice este extremo como una de las atenciones del Instituto.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Srs. Diputats. La veritat és que hi ha diferències de paraules entre l'esmena del PSM i la nostra, però no hi ha diferència en filosofia. El que nosaltres deim exactament és que la selecció correspon a l'Institut, elaborant i organitzant les proves selectives corresponents. El PSM, amb una altra redacció, diu organitzant i duent a terme. La veritat és que la diferència és de paraules, res més.

Amb el Govern sí que hi ha diferència, el Govern diu, "Que li encomani el Conseller de Funció Pública", i a més diu "per la qual cosa podrà organitzar". És una actuació autonòmica o no? Aquesta és la diferència.

Estic pràcticament segur que quan funcioni l'Institut farà la selecció de pràcticament tot el personal de la Comunitat Autònoma, n'estic segur, perquè serà absolutament impossible que el Govern sostregui qualque prova d'aquestes de la feina de l'Institut perquè ningú no ho entendria; però vostès no volen que s'aprovi.

Nosaltres creim que és important perquè quan arribem a la composició de l'Institut, veurem perfectament que dins aquest Institut, amb majoria del Govern, no hi haurà cap problema, hi ha participació de sindicats, etc., cosa que dóna una transparència i seguretat molt grossa a la realització, organització de les proves de selecció, que són un tema molt més important del que sembla en general, perquè és en

definitiva la possibilitat que té un ciutadà qualsevol d'accedir a la funció pública, és la màxima seguretat que pot tenir respecte que les proves són objectives, que no hi ha actuacions encobertes i que, sobretot, no hi ha actuacions arbitràries. Quant més participació tinguin els col·lectius interessats, sindicats, consumidors, ajuntaments i d'altres, en la selecció i actuació d'aquestes proves, més seguretat hi haurà.

Gràcies pel tema de les beques, estic absolutament convençut que les administracions locals, els consells i d'altres poden continuar donant beques, no en tenim cap dubte. L'únic que deia és que per a aquest tema de perfeccionament de la funció administrativa, per a millora dels funcionaris o per a altres tipus d'actuacions que interessin a l'Institut o a la funció pública, el camí normal lògic perquè es donin aquestes beques es via l'Institut, perquè precisament dins l'Institut hi ha participació i perquè amb aquesta participació es lleven de davant quantitat de bubotes que han sorgit en aquest Parlament, i el Sr. Serra -perdoni que l'esmenti- ha estat entre d'altres denunciador d'aquestes coses, quant a la concessió de beques.

Per això li agraeisc, perquè la transparència sempre és millor i sobretot la participació dels ciutadans en aquestes qüestions que sempre poden tenir un cert caire d'arbitrarietat, però és el que dóna garantia a aquests ciutadans que les coses es fan el millor possible, cosa que nosaltres no dubtam respecte de l'Institut.

Només volem dir, per acabar, que esperam que l'Institut, en la línia del que deia el Sr. Pascual, es posi en marxa ràpidament, una vegada aprovada la llei, entrada en vigor, que la Conselleria de Funció Pública el posi en marxa i que no ens passi, estam convençuts que serà així, nosaltres volem creure en les coses, que no ens passi com amb aquell famós Consell econòmic i laboral que existeix en els papers, però que encara no s'ha reunit mai ni està constituït. Nosaltres creim que aquest Institut s'ha de posar en marxa ràpidament, si pot ser a principi d'any. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En tom de contrarèplica, té la paraula el Sr. Martínez de Dios.

EL SR. MARTÍNEZ I DE DIOS:

Unas simples precisiones. En relación con el artículo 1, el apartado a) que es objeto de polémica y discusión aquí, debo señalar que quien preside el Consejo del Instituto es el propio Consejero de la Función Pública, ya que si él coordina y determina realmente el funcionamiento del Instituto, organismo que tiene a su cargo, la resolución de todas las competencias que se le señalan en el artículo 6, difícilmente puede haber esta disparidad de actuación, y más bien pienso que hay una coordinación entre lo que dice la Ley de la Función Pública y lo que se establece aquí. En el terreno de lo opinable, las matizaciones pueden ser infinitas y no voy a perder más tiempo en cansar a la cámara con estas disquisiciones.

Lo que sí quiero es precisar una cuestión, la relativa al hecho de que las becas que conceda el Instituto vayan a parar a los funcionarios públicos. Si los funcionarios tienen que realizar cursos de perfeccionamiento, se los pagará la Administración y, por lo tanto, no necesitaran becas. Estas becas serán para otras actividades de personal ajeno a la Administración Autónoma,

a la que tiene obligación el Instituto de formar y perfeccionar en cuanto a las exigencias de una administración mucho más activa y modernizada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació. Votarem en primer lloc, si no hi ha inconvenient, conjuntament les esmenes 1506 del Grup Parlamentari PSM I EEM i 1489 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes 1506 i 1489 es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: a favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 1506 i 1489.

Passam ara a la votació de l'esmena 1507 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets per favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a la votació de l'esmena 1508 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: a favor, 5; en contra, 29; abstencions, 20. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 1508 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

I passam a la votació de l'esmena 1491 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor?

Queda aprovada per unanimitat. Perdó.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació és: 51 vots a favor i 3 abstencions. En conseqüència, queda aprovada l'esmena 1491 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Passam a la votació de l'article 3, tenint en compte que en el text del dictamen s'han aprovat les esmenes 1507 i 1491.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article 3, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat: a favor, 49; abstencions, 5. En conseqüència, queda aprovat l'article 3.

A l'article 4 no s'hi manté viva cap esmena, per tant passam a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovat per unanimitat l'article 4.

Passam a l'article 5, on s'hi manté l'esmena 1509 del Grup Parlamentari PSM I EEM. Per fer la defensa de l'esmena té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. El Consell Rector és l'organisme bàsic de l'Institut, i hem aconseguit entre tots -cal dir-ho- que entre els seus membres hi hagi una representació sindical important, s'accepta al final que hi hagi quatre representants de les associacions sindicals més representatives, s'accepta que hi hagi tres membres dels Consells Insulars, un de cada Consell, un de la Universitat, tres dels Ajuntaments, i després ve el tema de la discrepància, i és que l'Administració vol tenir-n'hi quatre.

Nosaltres pensam que bastarien dos, però, atès que hi hagut un ampli debat i que d'allà on no n'hi ha més, no n'hi ha més, és a dir, crec que hem sucut tot el que hem pogut, atesa la conjuntura i atès que hi ha aquesta representativitat sindical que consideram ponderada, i la d'ajuntaments i consells insulars, aleshores optam per la retirada de l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam, idò, a la votació de l'article 5, un cop retirada l'esmena.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queda aprovat per unanimitat.

Els articles 6, 7, 8, 9, 10, 11 i 12, la Disposició Final Única i l'Exposició de Motius no tenen esmenes, per tant, la votació en serà conjunta.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Queden aprovats per unanimitat.

Queda aprovada, en conseqüència, la Llei de Creació i Regulació de l'Institut Balear de l'Administració.

Abans de passar al següent punt de l'Ordre del Dia, se suspèn la Sessió per un temps de quinze minuts.

IV.- DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS SOBRE EL PROJECTE DE LLEI R.G.E. NÚM. 1934/91, RELATIU AL CÀNON DE SANEJAMENT D'AIGÜES.

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la Sessió i passam al punt IV de l'Ordre del Dia, que és el Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de Llei Núm. 1934, relatiu al Cànon de Sanejament d'Aigües.

Al títol del projecte s'hi mantenen les esmenes 2150 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i 2193 del Grup Parlamentari PSM I EEM. Aquestes dues esmenes s'han agrupat perquè tenen el mateix contingut, en conseqüència, tant el debat com la votació seran conjunts. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula el Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, perquè l'esmena és curta. És substituir la denominació de la llei, la paraula "Cànon" per "Impost".

Crec que hem de dir les coses pel seu nom just i en el debat de la defensa de les esmenes a la totalitat, ja donarem la nostra opinió al respecte. Cànon és la quantitat que paga un usuari per a gaudi d'un bé públic, no és el cas d'aquesta llei; i jo crec que agafant paraules del Sr. Forcades, al qual ens agrada seguir i llegir, si aquesta llei ha d'ajudar a fer país, el que hauríem de fer és començar a tractar els ciutadans com a majors d'edat, i no enganyar-los amb paraules que disfressen una cosa.

Si per fer país és necessari fer un impost, els ciutadans han d'estar preparats per assumir aquest fet i assumir l'impost amb totes les conseqüències. Defensem aquesta esmena i demanam que el títol del projecte de llei sigui "Impost de Sanejament d'Aigües". Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

L'esmena és idèntica i no fa més que recollir el que va dir el Sr. Forcades en aquesta tribuna, que això era un impost i que "cànon" era un nom que se li havia posat, però que realment era un impost.

Té importància o no el fet que es digui cànon o es digui impost? Nosaltres, a ponència i a comissió, varem defensar que el tema no era ni poc important ni menor, sinó que té una importància considerable. Com supòs que tots els diputats coneixen, la nova regulació dels impostos estableix que hi ha una distinció entre el que són impostos -l'impost normal, contribucions especials, taxes, etc.,- i els distingeix dels preus públics.

El cànon, amb aquesta regulació impositiva, no hi figura, no existeix. La paraula cànon per definir un impost és una incorrecció important. No existeix dins la definició general que hi ha en aquest país nostre sobre el que són els impostos. El cànon, com bé deia el Sr. Sampol, és un pagament que es fa per una concessió administrativa.

I quina importància té aquest tema a posteriori? Jo crec que molta. En primer lloc, les concessions, i ja hi ha certs tractadistes que han escrit sobre aquest cànon d'aigua que vol imposar el Govern, les concessions que fa l'Estat per a la utilització d'aigües, depurades o no, totes són subjectes o es cobra per elles un cànon. Es cobrarà un cànon per la concessió de l'Estat i es cobrarà un impost que es diu cànon per la utilització d'aquestes aigües? Primer tema. No serà una confusió terminològica important parlar de cànon en un cas i parlar de cànon en un altre? Primer tema que crec que és important.

Si és un cànon, té competència -i només faig preguntes- la Comunitat Autònoma per posar un cànon, que és un pagament, per a utilització d'uns béns, l'aigua, que és de domini públic? Té competència, o la té l'ajuntament, o la té l'Estat? La veritat és que l'únic que fa el Govern i l'única intenció que té quan posa cànon en el lloc d'impost, i l'única intenció que pareix que té el Grup Popular quan posa cànon en el lloc d'impost, és confondre el ciutadà i dir-li, tu pagues per a la prestació d'un servei.

La realitat, encara que es digui de qualsevol manera, no és aquesta. No hi ha cap concessionari, cap ciutadà, cap hotel, cap empresa, el concessionari de la utilització de l'aigua corrent, i per tant no li poden posar un cànon, li posen un impost. Que el Sr. Forcades ens digués aquí que era un impost i nosaltres li donàssim la raó, ens feia suposar que a l'hora de discutir aquesta esmena, ens dirien que tenim raó els grups de l'oposició, el PSM i el SOCIALISTA, tenen raó, posarem impost sobre X, el que sigui, però mai cànon perquè pot dur a confusions terminològiques molt serioses.

S'imaginem un impost gravat per IVA? Supòs que no, idè tots els cànonns estan gravats per IVA i a qualcú se li pot ocórrer, a un concessionari qualsevol, que com que és un cànon, l'haurà de gravar per IVA, i serà un impost gravat per un impost, hauran de corregir i hauran de cercar històries.

Per què volen confondre els ciutadans parlant de cànon i no parlant d'impost? No els agrada la paraula impost, però, ho diguin com ho diguin, senyors del Govern, senyors del Grup Popular, això és un impost, i encara que el Sr. President no sigui aquí i encara que l'altre dia digués que ell no va dir mai que no posaria impostos, jo li he de recordar una discussió que tenguérem amb l'impost del joc.

La veritat és que el Govern de la Comunitat Autònoma posa un impost sobre l'aigua que es consumeix, i ho hauríem de dir pel seu nom, ja ho vaig dir al debat de totalitat dels pressuposts, les coses són el que són, per molt que vulguem no són el que deim que són, són el que són. Això és un impost, encara que vostès hi votin en contra; i jo crec que la ciutadania no entendreà que vostès votin en contra que es digui impost el que és impost.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari Popular-Unió Mallorca té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El nostre grup, PP-UM, pensa que abans d'entrar en una discussió, seria interessant veure què és el que es considera impost i el que es considera cànon.

Nosaltres entenem per impost els ingressos tributaris exigits sense contraprestació, i els fets imposables són constituïts per negocis, actes o fets de naturalesa jurídica o econòmica i els seus resultats s'ingressen als pressuposts generals de l'Administració per tal de finançar totes les obligacions en general. Consideram que els cànonns són ingressos tributaris que constitueixen vertaders i autèntics impostos, i els seus resultats són destinats, no a finançar despeses generals de l'Administració, sinó una sèrie d'activitats, programes; en definitiva van destinats a una finalitat concreta.

A la moderna hisenda pública comença a tenir un gran predicament, per tant, queda ben clar que un impost financer és qualsevol obligació en general que tenguí l'Administració, mentre que el cànon finança una activitat, un programa o una finalitat concreta.

Per aquest motiu, perquè ens agrada dir les coses pel seu nom, perquè volem que les coses quedin ben clares, creim que el títol de la llei s'ha de dir cànon de sanejament d'aigües. Cànon perquè tot el que es recapti es dedicarà únicament i exclusivament a la política hidràulica de la Junta d'Aigües. I no devem anar tan malament quan a Navarra, per exemple, a un article de la Llei Foral de Sanejament de les Aigües diu: "Se crea un cànon de saneamiento como recurso de la Hacienda Pública de Nava" a cuya recaudación se destinara exclusivamente a la realizacwn de los fines previstos en esta ley foral".

A la Generalitat de Catalunya, a un article del Decret Legislatiu 1/1988, i a la Llei 17/1987 diu: "El cànon de sanejament és destinat al finançament dels costos d'infraestructura i d'explotació de les obres i instal·lacions aprovades. Els recursos obtinguts queden afectes a la destinació prevista".

A la Comunitat de València, al Projecte de Llei de Sanejament diu: "Es crea un cànon de sanejament com a recurs de la Hisenda Pública de la Comunitat Valenciana la recaptació del qual es destinarà exclusivament a la realització dels fins recollits en aquesta llei."

A la vista d'aquests fets, crec que queda ben clar per què el Grup Popular-Unió Mallorca no pot donar suport a les esmenes presentades pels Grups SOCIALISTA i PSM I EEM. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel torn de rèplica, té la paraula, en primer lloc, el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Quan les paraules fan por, quan es defensa el que no té defensa i quan es justifica el que és injustificable, només ens queda la ironia popular per defensar la nostra esmena.

Sra. o Srta. Salom, permeti'm que li faci una glossa, m'atreveria a cantar-la si no està tan malament de veu, però li recitaré: "No trobau que això ja és massa per una unitat de cost? Quin mal hi ha a dir impost, si no és cànon ni taxa? Sols voleu omplir la beaça i buidar-nos el rebost". Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. També dins el torn de rèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sres. i Srs. Diputats, personalment no tenc facilitat per fer gloses, no tenc ni facilitat ni parlamentàriament n'he fetes mai, per tant ho deixaré estar.

Jo ja sé, Sra. Salom, ho sé de sobres que ho han copiat, que han copiat caramull de coses, ho sé, no importava que ho hagués dit aquí, tothom ho sap, tots els parlamentaris ho saben, la premsa ho sap, han copiat figures impositives, però han copiat malament, molt malament. Per tot han fet una llei de sanejament i han establert un cànon en funció d'aquest llei; aquí han copiat un cànon de sanejament, i no han fet la llei. Matisació que vostès no creuen important, però que nosaltres creim que ho és molt.

Anem a la realitat de les coses. Jo crec que el Sr. Forcades, que és aquí present i m'escolta, sap perfectament que existeixen des de la modificació de la Llei Tributària, quatre grans figures impositives: els impostos, les taxes, les contribucions especials i les exempcions parafiscals. Aquestes són les definicions de la Llei 8/1989. I després hi ha una altra cosa que es denomina preus públics, i punt. No hi ha més regulació.

Ara, ens inventam un cànon. El cànon queda definit ho hem dit quaranta vegades- pel pagament d'una concessió administrativa. Vostès li volen dir cànon?, diguin-li cànon, però es poden trobar amb problemes greus a l'hora de l'aplicació. Primer problema, si el cànon s'agafa *strictu sensu*, paraules exactes, resultarà que és una competència del domini públic hidràulic, aleshores què faran, què faran si els diuen que és una cosa ja pagada? Tot això no amaga les coses.

Aquest cànon -entre cometes i subratllat- té, primer, caràcter general, és un impost; segon, l'excusa que es finançarà, han llegit bé el que finançarà, sanejament?, no és veritat, finançarà una cosa denominada política hidràulica que no coneix ningú més que el Govern. I el finançament de política hidràulica és amplíssim, això pot finançar torrents, aigua en alta, sanejaments, el que vostès vulguin; i no hi ha forma més senzilla de finançar una cosa i que el Govern detregui els fons que tenia destinats a aquesta cosa i els dediqui a una altra, perquè la capacitat d'organitzar un pressupost és del Govern.

Si el Govern tenia pensat fa dos anys dedicar a política hidràulica 3.000 milions de pessetes, i després d'aquest

cànon-impost només n'hi vol dedicar 10, haurà traspasat 3.000 milions de pessetes al que vulgui, per tant, evidentment que el cànon-impost només finançarà política hidràulica, no finançarà només sanejament, s'hi oposaren a aquest tema.

Per tant, no és un cànon estrictament finalista, perquè s'estableix com a fet tributari el sanejament i es pot dedicar al que sigui de política hidràulica. I via restes d'altres programes es pot dedicar al que sigui del pressupost de la Comunitat Autònoma, i vostès ho saben. Si fos només política de sanejament, primer haguessin acceptat les esmenes que deien això, segon, el cànon seria temporal, i em pareix que aquest cànon-impost té molt poca vocació de ser temporal. Si fos política hidràulica no finançaria els dèficits que en aquest moment té una empresa pública, si només fos política hidràulica; i segons els estudis presentats -suposam que molt seriosos, encara que el Grup Popular va trobar que eren variables així com volien- resultava que una part importantíssima finançava els interessos de deute d'IBASAN, una altra part finançava les amortitzacions financeres d'IBASAN, i una altra part finançava les amortitzacions financeres que es produiran en un futur. Dedicat a sanejament aquest cànon hi té molt poc, i a futur no hi tindrà res. Per tant, això és un impost, li diguin el que li diguin, és un impost, i l'execució que puguin fer dels que no vulguin pagar, que n'hi haurà, serà execució via Llei General Tributària, com diu el projecte, o sigui que serà via execució d'impost, no via preu públic, no via taxa, no via cànon.

Perquè, com llevaran la concessió al senyor que no vulgui pagar aquest cànon? No la hi poden llevar, l'hauran d'executar via Llei Tributària, com el Sr. Forcades sap molt bé. Per tant, això és un impost i estic molt d'acord que no li vulguin dir impost, però tothom, vostès mateixos li estan dient impost, i sobretot el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda, des d'aquesta tribuna, va dir clarament que això era un impost, el Diari de Sessions, en el moment que es publiqui, ho ratificarà.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Dins el torn de contrarèplica té la paraula la Diputada Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. En primer lloc, volia dir al Sr. Alfonso que li he donat una definició del que entenem nosaltres per cànon i per impost, i crec que ell s'ha embullat tot sol, ha embullat el fil.

Ha parlat d'IBASAN, d'amortitzacions, de coses que no tenen res a veure amb el tema que debatem, que és l'esmena 2150 del seu Grup.

Al Sr. Sampol li voldria dir que a la glosa no li puc contestar, no sé si l'ha escrita En Joan López o En Pere Xarxa, però tant ens fa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada.

Passam a la votació conjunta de les dues esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes 2150 i 2193, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat: a favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2150 i 2193.

Passam a la votació del títol del projecte de llei.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del títol del projecte de llei tal com ve en el dictamen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat de la votació ha estat: a favor, 29; en contra, 25. Per tant, queda aprovat el títol del projecte de llei.

Passam a l'article 1 del projecte. A aquest article s'hi mantenen les esmenes 2151 del Grup Parlamentari SOCIALISTA que s'agrupa en un debat i votació conjunta amb la núm. 2160 del mateix Grup, referida a l'article 17. També s'hi manté l'esmena 2190 del Grup Parlamentari MIXT. Farem idò, el debat conjunt d'aquestes esmenes. Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. M'ha agradat la fermesa amb què la Sra. Salom ha defensat que les coses s'han de dir pel seu nom, o millor dit, que cada nom ha de reflectir el que vol dir el que hi ha darrera. I amb això ha volgut justificar, no massa afortunadament, que s'havia de mantenir el títol com a cànon, i en aquest cas es diu cànon de sanejament. Per consegüent, si un cànon, com ha dit ella, és un impost finalista per fer unes determinades activitats, i es diu cànon de sanejament, aquestes activitats segons vostè, Sra. Salom, han d'esser les que diu el propi nom, que són activitats de política de sanejament d'aigües residuals. A més, ha posat l'exemple de la Llei de Navarra, que a l'article 1 diu: "La present Llei Foral té per objecte garantir l'evacuació a través de xarxes de col·lectors generals, el tractament i la recuperació d'aigües residuals abocades a l'àmbit territorial de la Comunitat".

Jo li he donat la raó, Sra. Salom, quan ha dit que això ha d'esser un cànon de sanejament, i nosaltres, ja que s'ha d'aprovar, no hi estam d'acord, però ja que s'ha d'aprovar, que sigui de sanejament.

A Catalunya, l'altre exemple i antecedent que tenim, hi ha dos cànons, el cànon d'infraestructura hidràulica, que es dedica específicament a obres d'infraestructura hidràulica, aigua potable; i el cànon de sanejament que es dedica a obres d'evacuació i tractament d'aigües residuals. Per consegüent, jo supòs que el Grup POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA donarà suport a aquesta esmena que diu que els doblers que es recaptin amb el cànon no es dedicaran a fer política hidràulica, per

exemple a la construcció d'estacions potabilitzadores, per exemple a altres coses que no tenen res a veure amb depuradores, sinó que només es destinaran a política de sanejament d'aigües residuals, com el seu nom indica.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Grups que volen intervenir en relació amb l'esmena 2190 del Grup Parlamentari MIXT? Té la paraula, en primer lloc, el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Simplement per fixar la posició del nostre grup respecte d'aquestes esmenes.

Votarem a favor de l'esmena del Grup MIXT, i ja em posiciono a favor de les del Grup SOCIALISTA, ja que nosaltres tenim una esmena a l'exposició de motius que sol·licita que el que es recapti a través d'aquest impost solament es destini a política de sanejament d'aigües. En conseqüència, estariem en contra que es financen polítiques hidràuliques, etc.

Per tant, la nostra posició és votar a favor de l'esmena del Grup MIXT, abstenir-nos en conseqüència a la del PSOE, i votarem que no a l'article.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Som al primer cas de contradicció del Grup Parlamentari Popular, a no ser que accepti l'esmena. El primer cas que s'ha donat a ponència i a comissió. Nosaltres no estam d'acord amb el que proposa el Grup MIXT, perquè tenim una altra esmena diferent; però el Grup MIXT proposa el que deia la Sra. Salom fa un moment, sense gloses, parlant seriosament, i aquí el Grup MIXT els torna la pilota, els diu, senyors, política de sanejament. Jo supòs que votaran a favor, ho esper. Hauran canviat el vot, hauran reflexionat segons els seus arguments, i votaran a favor. Altra cosa no crec que l'entengués ningú.

Si voten en contra, la veritat és que donen la raó a tots els que hem defensat que és un impost i a tots els que hem defensat que vostès volen fer política hidràulica amb el cànon de sanejament, que no volen fer sanejament. I a través d'un pla, que el coneixen vostès, el Govern, no ho sabem, perquè és el gran desconegut -com el pla estratègic- del Parlament i dels ciutadans. L'altre dia llegint el Diario de Mallorca, vàrem veure el pla del Govern quant a sanejament, el pla no, la relació de depuradores que volia fer el Govern, ens fa pena que els diputats ens haguem de témer per un diari, deu estar molt ben informat qui du aquesta separata del diari, perquè és una separata on ve el tema d'urbanisme, tothom sap qui la du, deu estar molt ben informat, però crec que els diputats hi haurien d'estar més, i estam molt pitjor.

Senyors del Govern, si vostès no accepten aquesta esmena accepten que volen fer política hidràulica, i si volen fer política hidràulica amb aquests doblers el que volen fer és incrementar

el pressupost de la Comunitat Autònoma. Nosaltres no estam d'acord amb l'esmena del Grup MIXT perquè en tenim una altra; però vostès hi haurien d'estar d'acord si és veritat el que ha dit la Sra. Salom.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Tengo que empezar por decir que hemos comenzado el debate, yo diría que con mal pie. Antes, el Sr. Alfonso defendiendo el tema del título nos hablaba de política hidráulica y se enredó en una larguísima explicación sobre política hidráulica y planes hidráulicos; y ahora el Sr. Pascual cuando trata de defender su enmienda en relación con el tema del saneamiento, nos habla del canon.

Vamos a ver si carificamos un poco las cosas, porque yo creo que a estas alturas del debate sobre el tema del canon, que ya ha sufrido varios debates en esta OImara -uno, en el plena de las enmiendas a la totalidad, después ha pasado por la Ponencias correspondientes, después por la Comisión y simultáneamente se han dado toda case de explicaciones en todos los medios de comunicación y en el ámbito de asociaciones, etc., que estaban interesadas.

Yo creo que soy aún mas ingenuo que usted, Sr. Alfonso, lo digo por lo que nos decía el otro día, que era un diputado ingénuo, yo por supuesto lo soy e infinitamente más y, por consiguiente, voy a caer en la trampa de tratar de explicar lo que ya se ha explicado hasta la saciedad y lo que, sin ninguna duda, ustedes, Sres. Portavoces y Sras. y Sres. Diputados ya saben perfectamente.

El canon de saneamiento es un canon que se pone, y así lo recoge claramente el articulada, cuyo hecho imponible es el vertido de aguas residuales que se cobra sobre suministro de aguas y cuyo destino es la política hidráulica de la Comunidad. Y aquí no hay ningún engaño, no haya absolutamente nada que no esté perfectamente claro, se cobra un canon sobre el saneamiento, el vertido y la consiguiente depuración de las aguas, esa es una política que constituye un eje político prioritario del Gobierno, y ese canon se destina a la política hidráulica del Gobierno.

¿En qué consiste la política hidráulica? Mire, en un primer momento, y esto es lo que persigue la ley y lo que se ha repetido hasta la saciedad, es culminar el proceso de realizar todas las instalaciones de depuración de aguas que sean necesarias en la Comunidad, todas, absolutamente todas, no unas cuantas, todas; además de contribuir a la conveniente explotación de esas depuradoras, porque toda el mundo sabe y es moneda corriente que instalaciones de depuración y estaciones de depuración, una vez puestas en marcha e inauguradas a veces con bombo y platillo, resulta que después no son convenientemente explotadas, y por consiguiente su utilidad es más bien baja.

El canon de saneamiento tiene en una primera instancia esta función, y esta se recoge con absoluta claridad en la ley y de

esto es de lo que se trata. Por consiguiente, planes o destino, primera cuestión, porque en realidad lo que estamos debatiendo es la enmienda del Grupo MIXTO, después vendrá la enmienda del Grupo SOCIALISTA, pero va un poco en el mismo sentido, ¿destino del canon de saneamiento exclusivamente para obras de saneamiento? No, no es eso lo que pretende esta ley, en absoluto, y no trata tampoco de engañar ni de confundir, lo dice en el artículo 1 y lo hemos venido defendiendo sistemáticamente des de nuestro grupo parlamentario durante la tramitación en ponencia, en comisión y en pleno.

Dejaré el tema de los planeamientos puesto que el Sr. Alfonso me hace señas de que no he entrado todavía en la exposición de sus enmiendas, y por consiguiente lo dejaré más adelante. Me limitaré, pues, a mantenerme aquí. Continuará. Continuará, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per al torn de rèplica té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Sr. González i Ortea ha intentat convèncer-nos que aquí hem de fer un cànon de saneament per fer política hidràulica, per fer per exemple potabilitzadores. Aleshores jo els dic, tenguin la valentia, senyors del Partit Popular-Unió Mallorca, de dir les coses com són i de no enganyar la gent. I li explicaré per què li dic això tan fort.

Miri, és molt noble l'ofici de fer net a les nostres illes, és d'actuació prioritària acabar les xarxes d'estacions depuradores i que les aigües residuals es depurin bé; però, d'amagat, de matute, aplicar un impost que resulta a 42'2 pessetes el metre cúbic a una família de tres persones que consumeix 18 metres cúbics al mes, quan es volen fer estacions potabilitzadores, és enganyar la gent. Si vostès volen fer aquest impost, diguin-li cànon de política hidràulica, no cànon de saneament.

Aposta nosaltres feim una esmena on proposam la reducció del 40%, perquè que vulguin fer estacions potabilitzadores, que vulguin fer obres hidràuliques que no són de saneament demostra que el cànon està inflat, molt inflat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Dins el torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. El Sr. González i Ortea ha acabat amb un "continuarà", i això continuarà com un mal serial, i sobretot els ciutadans ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Alfonso, la contrarèplica és a la rèplica del Sr. Pascual, no a la intervenció del Sr. González i Ortea.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Té raó. Es que no puc contrareplicar al Sr. Pascual, només li diré una cosa. El cànon, Sr. Pascual, no és un cànon de sanejament, és un impost per a obres hidràuliques, i la cosa queda perfectament demostrada, hi quedarà d'aquí a dos minuts, amb la votació que es produeixi.

Vostès mantenen una esmena amb la qual nosaltres no hi estam d'acord, perquè nosaltres estam més d'acord que si és per política hidràulica, que ho sigui tot per política hidràulica, el que queda claríssim són les enormes contradiccions que article darrera article té aquest projecte de llei. Per tant, la seva esmena és coherent amb el que prediquen, però no és coherent amb el que creuen.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Dins el torn de contrarèplica té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Sr. Pascual, yo no sé quién se va a engañar, quién va a resultar engañado. Que una familia que tiene que pagar 42 no sé qué, de no sé qué números ha hecho usted, va a estar engañada, engañada, ¿por qué? Va a recibir la factura en su casa y va a saber muy bien lo que tiene que pagar, ¿o usted se cree que la gente es tonta? No acabo de entender en absoluto su planteamiento.

Estamos discutiendo una enmienda referida al tema del saneamiento, y usted me insiste en el tema del nombre. ¿Usted puede creer seriamente, Sr. Pascual, que el hecho de que esto se llame canon o se llame impuesto de esta o de lo otro, va a hacer que el ama de casa o el ciudadano que recibe una factura de su empresa de suministro de aguas, vaya a cambiar su criterio? ¡Por el amor de Dios, no me haga usted reír! No tiene ni pies ni cabeza lo que dice usted, olvídese del nombre.

Canon de saneamiento tiene este nombre porque ya ha adquirido carta de naturaleza, tanto a nivel autonómico como a nivel nacional, porque hay otros impuestos que tienen nombre similar y que responden a un servicio completo, que es en este caso el vertido y la depuración. Por esto se llama canon, pero al ciudadano que le llegue la factura le da igual cómo se llame, Sr. Pascual. Y lo demás, trate usted de convencernos de que eso tiene alguna importancia o algún peso, perdóneme pero me parece simple demagogia. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a continuació al debat de les esmenes 2151 i 2160 del Grup SOCIALISTA Per part d'aquest Grup té la paraula el Diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Ens sap greu a un debat com aquest, que és el primer debat seriós d'imposts d'aquest nou Govern, sortit de les urnes dia 26 de maig, no sigui aquí el

President Cañellas, i sobretot que no intervingui el Govern, perquè és la seva llei. Esperam que intervindrà durant el debat.

El que sí voldríem dir és que precisament, ja que hem de parlar de coses concretes, i com s'ha dit abans; ja que han copiat, copiïn bé; vostès parlen de cànon dins unes lleis que sí parlen de cànon, però que també, i per aquí parteix el cànon, parlen de plans hidràulics. Per això entenem que parlar de política hidràulica sense especificar amb un pla el que això significa, és un engany, no és parlar clar. Si vostès han posat un impost i sobre aquest impost diuen que és finalista, una cosa estranya, i aquesta finalitat diuen que és política hidràulica, lògicament vostès haurien d'haver dit quin pla hidràulic tenen per poder finançar a través del temps i a través del recurs que van a recaptar, on volen dedicar aquest impost. Perquè, si no, podria passar, i són expressions del Sr. Forcades o del Sr. Cañellas, a Menorca o a Eivissa, dir que als ciutadans de Ciutadella els ha tocat la loteria, perquè els ciutadans de Palma els pagaran la depuradora, o dir que als ciutadans d'Eivissa també els ha tocat la loteria perquè els la pagaran els de Mallorca, o també es podria dir clarament -i ho explicaré- que els 300 milions que hem de pagar a Blahi, poden sortir perfectament del cànon de política hidràulica, o es pot dir que els hotelers de Mallorca i els ciutadans de Palma pagaran altres tipus de despeses, de subvencions que aquesta Comunitat pot fer.

¿Per què? Perquè en el mateix moment que vostès assenyalen un pla, es permet tot això. I ho demostraré perquè els papers canten, i és el mateix Projecte de Llei de Pressuposts que vostès ens han duit i han presentat en aquest Parlament. Vostès assenyalen que tota la recaptació d'aquest cànon del 92, anirà a la Junta d'Aigües, i la Junta d'Aigües té dos subprogrames, un que és sanejament els objectius del qual estan totalment en blanc i que pràcticament recapta els 5.400 milions de pessetes que vostès pensen recaptar a través d'aquest cànon-impost. I a continuació, en el subprograma d'obres hidràuliques, l'explicació del qual també està en blanc, hi dediquen 1.000 i busques milions de pessetes. Qui no els permet, tranquil·lament, alliberar recursos d'aquests 1.300 milions i dedicar-los a una altra cosa? Ningú, perquè vostès no ens han dit quin pla hidràulic tenen, què és el que volen fer amb aquests 5.400 milions de pessetes. Això és una inseguretats total que va en contra fins i tot de la lletra que vostès mateixos han escrit. Vostès diuen precisament que això va a política hidràulica, però no s'atreveixen a presentar a aquest Parlament un pla hidràulic, al qual destinaran aquests recursos, i així qualsevol ciutadà, sigui de l'illa que sigui, sigui de la població que sigui, sigui de l'empresa que sigui, sap que el seu cànon anirà a finançar aquests objectius concrets. Això no hi és, i en realitat el que tenen és una alliberació de recursos per poder-los dedicar a allò que volen.

Ens parlen primer d'un cànon que és un impost, perquè tant la Sra. Salom com el Sr. Forcades han vengut a dir que això era un impost, i crec que tothom ho té present, és un impost que han dit finalista i que després, a l'hora d'assenyalar aquesta mateixa finalitat no ens diuen a què el volen dedicar, amb un títol que diu política hidràulica. Què vol dir política hidràulica?

Aquí ja es va dir que hi havia recursos comuns d'imposts que es dedicaven al 50% de les depuradores, i aquests recursos s'alliberen a partir que es carreguen totalment sobre el sanejament, per tant aquí hi ha un problema seriós i clar. Vostès pensen exclusivament recaptar els 5.400 milions de pessetes,

però qui ho ha de pagar, no ens diuen a què s'ha de dedicar. I això els permet perfectament administrar i manejar els doblers com vulguin i dedicar-los al que vulguin. Fins i tot aquesta finalitat si no ve gravada i explicitada concretament a través d'un projecte i a través d'un pla -i repetiré el que deia a un principi, totes aquestes lleis que han esmentat parlen de pla hidràulic, precisament perquè entenen que si han d'actuar a través d'un cànon dins tota una política global hidràulica, de cicle integral de l'aigua, lògicament han de definir a quins elements els volen dedicar, i a través del pla expliquen a tothom el que volen fer.

En aquest moment, aprovant aquesta llei i sense el compromís del Govern de presentar un pla hidràulic, realment estam davant una llei que no sabem on va ni per què serviran els doblers que es recaptin.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Té la paraula el Diputat Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Temo ser reiterativo, pues servirá, Sr. Obrador, como usted tiene en el estudio económico que se acompañaba al proyecto de ley del Gobierno, servirá en primera instancia para financiar el 100% de las estaciones de depuración que se quieran hacer por los ayuntamientos de las Islas Baleares, que son los que tienen la competencia, y para la explotación del 100% de estas depuradoras.

Tras su paso por esta cámara, por los trámites de ponencia y comisión y eventualmente por este pleno de hoy, si así resulta aprobado, para satisfacer determinadas compensaciones, para poner el listón de salida en situación similar para todos los municipios de las Islas Baleares. Para eso va a servir en primera instancia. Así está pensado.

¿Cual es el plan de política hidráulica de futuro? Cuando toda el saneamiento, que es una condición prioritaria del Gobierno, el tener el saneamiento al 100% de las Islas, se ha hinchado a repetir esta el Gobierno, lo ha dicho su Presidente, lo han dicho miembros del Gobierno que podían decirlo por su condición de gestores de estas áreas, y por consiguiente lo hemos repetido también aquí, en el grupo, y me parece que esta registrado en infinidad de intervenciones de unos y otros. La política del Gobierno ha considerado prioritario el saneamiento integral de todas las aguas de las Islas, y que no se vierta una sola gota de agua que no esté depurada. Esa es la actuación prioritaria.

No se requiere ningún plan para eso, ¿por qué? Muy sencillo, porque no hay prioridades. Un plan supone un programa de priorización, cuando los recursos son mas escasos que la demanda, entonces, lógicamente, hay que acomodar la demanda a los recursos, y hay que hacer un plan, y decir primero haremos esto, después haremos esto otro, y finalmente haremos esto otro. Pero resulta que esto no es necesario, que si mañana, una vez aprobada esta ley, todos los ayuntamientos, todos los que tienen pendientes temas de depuración, solicitan simultáneamente que se arregle su problema, su problema estará arreglado en dos años. Así de fácil, porque así está calculado y estudiado.

¿Por qué? Porque no se financian todas las obras, se financian los gastos de inversión y las amortizaciones, es evidente, mediante un préstamo que puede hacer o bien el ayuntamiento o bien el organismo gestor correspondiente de la Junta de Aguas. Es así de fácil y de sencillo, y por eso no es necesario programar las inversiones, por eso no es necesario establecer ese plan, por eso basta con hablar de la política hidráulica y saber que la prioridad fundamental que justifica la presentación de esta ley ahora, aquí, este año, es precisamente desarrollar esa prioridad del Gobierno que ningún grupo de la amara discutió cuando aquí se presentaran las enmiendas a la totalidad, cosa que yo resalté en su momento, -digo- ningún grupo discutió esa prioridad absoluta de empezar por conseguir que ni una sola gota de agua de Baleares se vierta sin depurar.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús del torn de rèplica el Sr. Obrador? Sí, té la paraula.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Em perdonarà el Portaveu del Grup PP-UM, però és que aquí ja no ens entenem, fa una estona parlàvem que només es dedica a sanejament, ara ens parlen que sí només a sanejament. No ho sabem. Jo el que li puc dir, ho he vist escrit, és que es diu que els ciutadans de Palma no es preocupin, hauran de pagar dues vegades i mitja més del que pagaven, que els hotelers hauran de pagar tres vegades més del que pagaven perquè, a més, els arreglaran el tema de l'aigua, de l'aigua potable. Ho he vist escrit, ho he sentit a dir.

Vostè parla, i parteix d'un principi clar, que sempre els recursos són més escassos que les necessitats, i això sempre passa perquè diuen que quan els recursos són més que les necessitats, sobren els polítics, i tal vegada sobraríem tots nosaltres, per tant, des del nostre punt de vista, no convé massa. Però, evidentment, si els recursos són més escassos que mai s'han de prioritzar i s'ha de dir per on es començarà i per on es continuarà, sobretot quan s'imposa aquesta figura, perquè si diguessin, no, nosaltres posam aquest impost per fer això, i llavors no ens diuen què faran, de moment ens diuen que hi ha una relació de depuradores, però, vostè creu seriosament, Sr. González i Ortea, que el problema només és de depuradores noves? Jo crec que no, crec que el problema és de depuradores velles que s'han de modernitzar, que s'han d'adequar, que s'han de millorar. Crec que hi ha molts més problemes que no els veim reflectits.

L'estudi econòmic. Un estudi tan brillant que en el moment en què hem de baixar un tant per cent la tarifa, augmenten el nombre de places a l'estudi. No sabem fins a quin punt aquest estudi ens pot merèixer una fiabilitat, perquè creim que vostès l'han desacreditat, vostès, el Govern, dient que s'havien equivocat en el nombre de places.

El que li vull dir és que -perquè creim que més prioritari és el sanejament, perquè creim que tot el cicle integral de l'aigua s'ha -d'abordar, perquè creim que amb això s'han d'aplicar mitjans- entenem que només es pot entendre l'aplicació d'aquests impostos, d'aquesta cosa que vostès volen presentar, perquè ja no sabem com l'hem d'anomenar, això que vostès ens volen presentar i que significa 5.400 milions segons els seus estudis,

milions que recaptaran en un any, si això és veritat, el mínim que ens han de presentar no només és una llista de depuradores, ens han de presentar el que faran enguany, l'any que ve i els altres anys.

En els pressuposts d'enguany, insistesc, pràcticament dels 5.400 milions de pessetes, més de 4.000 van directament a una empresa que es diu IBASAN, i no oblidem que ens en queden 1.700, per una simple resta, i això és molt més del 60% de la depuració que es fa en aquestes illes.

Per tant, si el que acaba de dir és veritat, i no tenim per què dubtar de la seva paraula, no figura als papers, no figura la voluntat d'un pla hidràulic, precisament pel que vostè ha dit, perquè els recursos són més escassos, no són suficients per abordar en aquest moment totes les necessitats. Per això més que mai necessitam un pla hidràulic que assenyali les prioritats, que ens digui per on començarà, per on continuarà i per on acabarà, perquè si no és una arma que vostès tenen, que recaptarà el Govern al qual donen suport i que sembla que avui no vol intervenir, és una disponibilitat que tindrà el Govern per fer el que cregui o el que vulgui fer, perquè podrà alliberar recursos d'altres partides i dedicar-los al que vulgui, amb la qual cosa molt directament amb aquest impost indirecte el que hauran aconseguit és que uns ciutadans paguin el que per ventura vostès no han dit que volen que pagui, i aquesta finalitat que vostès tant enlluernen ens estranya, és un impost pur i dur clàssic, lògic dins la seva mentalitat de repartir allà on volen, però no per una voluntat de dir als ciutadans què és el que volen fer. Perquè si tenguessin la voluntat de dir el que volen fer, ho dirien, i ho haguessin posat per escrit i ho haguessin duit a aquest Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En el tom de contrarèplica, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Obrador, de esta ley puede usted decir muchas cosas, mejor dicho, pocas, y éste es el problema. Pero desde luego lo único que no se puede decir es que la ley no sea clara, transparente.

Esta ley, luego lo discutiremos, porque me parece que ustedes y otros grupos tienen enmiendas, dice hasta los funcionarios que se van a emplear en el seguimiento del canon. Es una ley transparente, pone tarifas, una por una y detalladas. No me hablen ustedes de falta de transparencia o de querer engañar, por el amor de Dios. Esa es quedarse absolutamente sin nada que decir.

Me dice usted que es necesario un plan. Sr. Obrador, ya se lo dije en comisión y en ponencia, ¿usted concibe que se pueda hacer una ley para un plan? Mire, yo soy técnico, los planes se están cambiando constantemente y si no, no sirven para nada. Un plan necesita como primera condición ser dinámico, estar cambiando, ¿usted cree que se puede hacer una ley para un plan? Las leyes se hacen para política hidráulica, para una

política, jamás para un plan, hacer una ley para un plan sería sencillamente demencial y no tener ni idea de lo que es un plan.

Saneamiento. Me dice usted que no se incluye, que no se tiene en cuenta que las estaciones depuradoras se estropean y hay que reponerlas, yo no sé, perdóneme Sr. Obrador, pero debo explicarme muy mal. Está clarísimo que la prioridad fundamental del canon de saneamiento es conseguir que no haya una gota de agua que se vierta sin depurar. Me parece que he dicho eso, incluso lo he repetido dos o tres veces, lógicamente eso incluye que las depuradoras que no funcionen, que haya que reponer o que haya que rehacer, se reharan o se repondran, si no, al cabo de dos años o de cinco o de diez estaríamos igual.

Es política prioritaria de este gobierno y finalidad fundamental de esta ley conseguir el saneamiento integral y por consiguiente eso que me dice usted, perdóneme, pero es simplemente negarse a entenderme o negarse a la evidencia.

Resto de actuaciones. Puede haber otras actuaciones, claro que sí, en política hidráulica, hay otros muchos problemas sin ninguna duda, el prioritario es el de saneamiento, o al menos lo es para el Gobierno y para el grupo que le da apoyo, para nosotros es prioritario, parece que para ustedes también o, al menos, lo dicen, pero hay otros problemas y otras prioridades, por supuesto, y a ellas se irá llegando en la medida en que se solucionen los temas de saneamiento. Hay problemas de captación de aguas, problemas evidentes de captación de aguas o de necesidades de agua potable, de potabilización de aguas, y a eso también se llegará. No se pretende engañar a nadie. Todo eso son los pasos siguientes. Por eso esta ley, para no engañar a nadie, no dice que es una ley que recaude un canon de saneamiento exclusivamente para el saneamiento de aguas, sino para la política hidráulica. Y usted pregunta qué es la política hidráulica, es desde la captación hasta la depuración del vertido final de esas aguas, y efectivamente desde la captación o potabilización en su caso del agua hasta su vertido final se abarca con esta ley. Lo dice el artículo 1. No me dígan ustedes que esta ley trata de engañar a alguien, es precisamente transparente, insisto, es una ley transparente, no trata de engañar a nadie, es el único argumento que no pueden emplear, y curiosamente, perdóneme, pero se empecinan ustedes en ese mismo argumento.

Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam idò a la votació, en primer lloc, de l'esmena 2190 del Grup Parlamentari MIXT.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena 2190, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 7; en contra, 29; abstencions, 18. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2190 del Grup Parlamentari MIXT.

I passam a la votació conjunta de les esmenes 2151 i 2160 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la indicació que la 2160 va referida a l'article 17, però que en aquest cas vénen agrupades.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: a favor, 18; en contra, 29; abstencions, 7. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2151 i 2160.

I passam a la votació de l'article 1, tal com ve redactat al dictamen.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article 1, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat el següent: a favor, 29; en contra, 25. En conseqüència, queda aprovat l'article 1 del projecte de llei.

A l'article 2 no s'hi mantenen esmenes vives, per tant, procedeix sotmetre'l directament a votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article 2, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: a favor, 29; en contra, 18; abstencions, 7. En conseqüència, queda aprovat l'article 2.

I passam a l'article 3, al qual s'hi manté viva l'esmena 2152 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Passarem idè al debat de l'esmena. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Un dels elements que usàvem per rebutjar aquesta llei era que enteníem, a l'esmena a la totalitat, que era una llei que si bé deia de sanejament, cànon de sanejament, llavors dins el preàmbul i dins els desenvolupament de la llei, era una llei que no primava, en realitat, aquells que menys contaminen, sinó que en realitat, i ho veurem en les diferents esmenes que es debatran en aquesta

sessió, hi havia un element pel qual tant pagava aquell que contaminava com el que no contaminava.

Aquest article 3 introdueix un fet, el de primar i, per tant, facilitar a tots aquells que han fet l'esforç de depurar les seves aigües, i entendre que si havien fet aquest esforç i l'estaven fent en aquests moments, o el podien fer a un moment donat, creim que se'ls ha d'alliberar de pagar el cànon. Per què? Perquè entenem si hi ha hagut aquest esforç voluntari, aquest esforç real de la gent, creim no se'ls pot gravar precisament llavors amb un doble pagament del mateix fet que els havia duit a posar aquestes instal·lacions. Creim que això afecta el concepte que creim que hauria de tenir aquesta llei, que és el de primar a aquells que no contaminen, per tant, aquells que han procurat no fer-ho.

I per aquí va la nostra esmena, no té més explicació que aquesta, perquè l'article pretén introduir un element que faciliti la comprensió dins el marc d'aquesta llei dura que se'ns presenta, de primar aquells que han fet o que estan aconseguint no contaminar, i que han fet un esforç econòmic important, i als qual creim que la llei no s'ha d'aplicar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir dins el debat? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El dia de la presa en consideració vaig dir que aquesta llei era cara i era injusta, vull posar de manifest que amb aquesta esmena del Grup Socialista, semblant a una altra que ha presentat el Grup Parlamentari MIXT i que defensarà en el seu moment el Sr. Vidal, es vol corregir la injustícia que aquells que ja han pagat per una estació depuradora, ho hagin de tornar fer per pagar la del veïnat. És una cosa intolerable dins un estat democràtic, fins i tot pot tenir visos d'anar en contra de l'ordenament jurídic superior. Per tant, la votarem a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta ha estat una filosofia que hem mantengut en diverses esmenes els diferents grups de l'oposició, i que queda bastant reflectida en aquesta esmena del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Nosaltres ho plantejàvem al debat de les esmenes a la totalitat, i fèiem una sèrie de preguntes al Govern que evidentment no va contestar. Què passava a tots aquells municipis amb tots aquells contribuents que no fa massa temps, fins i tot podem parlar de mesos, havien pagat contribucions especials; què passava amb aquells ajuntaments que dels seus pressuposts havien tret recursos per finançar el sanejament; què passava amb aquells ajuntaments que estaven endeutats, que tenien pòlisses per cobrir el seu sanejament? I vèiem que aquí, com sempre, el beneficiat era el que havia anat a la cua, el que no havia resolt els temes, el que no havia estat

avançat, el que no havia apostat pel progrés. Nosaltres dèiem que feia la sensació que, com sempre, qui havia estat bon pagador, era el perjudicat.

Aquesta esmena és d'una total justícia, perquè pretendre que el que ja ha pagat tomi a pagar és indefensable davant aquesta societat, per molta solidaritat que s'exigeixi. Jo crec que hem de ser solidaris amb els que han intentat resoldre els problemes dels seus municipis. Per tant, el nostre vot serà a favor d'aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula la Diputada Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, a la vista que el Grup Socialista, el Sr. Obrador i el Sr. Alfonso, té tantes ganes de posar títols, jo, a aquesta esmena d'addició del Grup Socialista, també li voldria posar un títol, i li diria l'esmena dels contrasentits.

I dic això per una sèrie de raons. El primer contrasentit és que per una part troben que un determinat col·lectiu de la població ha de quedar absent del cànon de sanejament, però a la vegada dins el text de l'esmena es reconeixen com a contribuents totes aquelles persones que han pagat unes instal·lacions de depuració. Em resulta un tant xocant que per una part es demani l'exempció, i per l'altra hi hagi un reconeixement explícit que són contribuents.

Un altre contrasentit és que el segon paràgraf comença dient: "La quantia i el temps d'execució seran determinats per la Junta d'Aigües". Nosaltres pensam i feim el següent raonament: si consideram aquest col·lectiu de persones com a una exempció total, vol dir que no hi ha ni quantia ni temps d'execució, ja que no han de pagar res. Mentre que si consideram aquest col·lectiu de persones com a una exempció parcial, ja tenim una disposició addicional, la sisena, per cert transaccionada amb vostès, allà on queda reflectida la compensació a tots aquells contribuents que han fet una sèrie d'inversions en matèria de depuració. Un altre contrasentit és que l'esmena acaba dient: "La quantia i el temps d'execució seran determinats per la Junta d'Aigües, prèvia consulta dels ajuntaments o contribuents interessats". La conjunció "o" és disjuntiva, per tant, només podem consultar a uns o als altres, als ajuntaments o als contribuents. El nostre Grup, el Partit Popular-Unió Mallorca, creu que s'han de consultar tots els sectors que facin falta, si arriba el cas.

A la vista d'aquests fets, Sr. Obrador, a la vista d'aquesta esmena dels contrasentits, el nostre grup, com és natural, no li pot donar suport. Però sí els podem donar un consell, i és que retirin aquesta esmena perquè no aporta res nou a la llei i perquè la filosofia que nosaltres en treim ja queda recollida amb altres paraules, però més clares al text de la llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. En el torn de rèplica, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sra. Salom. No sé si tots hauríem d'anar a escola per aprendre de llegir, no té res a veure aquesta esmena amb el que hem parlat. Parlam d'aquells que hagin fet dins el cicle inversions, i aquí parlam simplement d'aquells que s'autoproveeixen a si mateixos i són capaços o bé de tenir-les perquè les han invertides, o d'invertir-les perquè és més interessant que ho puguin fer per a la col·lectivitat.

Respecte de la conjunció "o", és perquè precisament poden ser o ajuntaments o contribuents, evidentment, a qui s'ha d'escoltar és a l'afectat, no al no afectat, perquè el criteri que duria la llei és un criteri general per aplicar a qualsevol.

Però sense entrar en això que seria discutir la gramàtica, i aquí no venim a discutir gramàtica, sinó que en aquest cas venim a discutir pessetes, duros, doblers, sous, el que han d'aportar i el que no han d'aportar. I això, que és la base fonamental d'aquesta llei exclusivament, i que ja hem vist a tot el debat anterior que no importen plans ni interessa altra cosa més que això, l'únic que es pot posar en perill és la seva pròpia realització i el seu propi programa de recaptació, perdó, el programa del Govern al qual vostès donen suport i del qual, per desgràcia, no tenim present aquí el màxim exponent.

El que vull dir és que això pretén una cosa tan clara que és dir que aquells que de per si ho poden arreglar o que ho han arreglat, no ho tornin pagar, aquesta esmena simplement diu això, perquè entenem que aquests són els que s'han d'excloure. Del que vostè parla és d'una addicional que té un altre sentit, que engloba molt més, perquè no només es refereix als que són capaços d'arreglar-ho per si mateixos, sinó a aquells que ja ho han fet i entren dins tot el cicle i tota la realitat de la depuració.

Però crec que el tema d'interpretacions no és important, la voluntat els queda clara. Vostès volen que tothom pagui, encara que ho hagi pagat, encara que ho tengui arreglat, encara que hagi invertit millor que ningú per no contaminar. Això és el que volen vostès, que tornin pagar. El que els importa d'aquesta llei no és la finalitat, insistesc, el que els importa és recaptar, recaptar i recaptar. Això és el que els interessa, i una cosa tan clara com aquesta com és que aquella persona, aquella institució o aquella societat que s'ho ha arreglat, ho hagi de tornar pagar.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir a la contrarèplica? Té la paraula la Diputada Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Obrador ha donat resposta, ha dit el menys, i el menys queda inclòs dins el més, que és la disposició addicional sisena.

A mi em sap greu haver de tornar al tema de la gramàtica, però no voldria haver de llegir aquí, davant tots els membres de la

Cambrà, la disposició addicional sisena, que és ben clara, parla de pessetes que és el que vostè ens ha dit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam a la votació de l'esmena 2152.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?
El resultat de la votació ha estat el següent: a favor, 26; en contra, 29. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2152.

Passam a la votació de l'article 3.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, de l'article 3 es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat: a favor, 29; en contra, 24; abstencions, 2. En conseqüència, queda aprovat l'article 3 del dictamen.

I passam a la votació dels articles 4, 5 i 6 als quals no s'hi mantenen esmenes.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor dels articles 4, 5 i 6, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat de la votació ha estat: a favor, 29; en contra, 24; abstencions, 2. En conseqüència, queden aprovats els articles 4, 5 i 6 del text del dictamen.

Si, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, moltes gràcies. Sres. i Srs. Diputats, aquests tres articles als quals hem votat en contra no tenien esmenes, i sembla que és estrany que hi hagi grups parlamentaris que hi votin en contra quan no hi ha esmenes, però és perfectament lògic respecte d'aquesta llei i d'aquests articles.

Nosaltres rebutjam la llei, perquè ni els objectius ni l'impost ni la justícia d'aquest impost estan d'acord amb la nostra forma de pensar sobre aquest tema, i sobretot no estam d'acord amb la claredat del que es vol fer amb la llei. Com que aquests tres

articles estableixen tècnicament com es cobra l'impost, com es merita, com s'estableix qui és el contribuent i qui és el subjecte, el substitut del contribuent, tècnicament no hi ha res a dir, però hi ha molt a dir en el fons de la llei.

No podem estar d'acord amb un impost sobre el sanejament que no va a sanejament, sinó que va a altres llocs; no podem estar d'acord amb el fet imposable en si mateix, i lògicament no podem estar d'acord amb tota la resta, encara que tècnicament valgui.

Aquesta és la nostra explicació de vot, de per què a aquests articles hi tenim tant a dir com a la resta de la Llei. La claredat de la llei no l'entendem, la llei és tan poc transparent com l'aigua que es pretén depurar, i per tant, nosaltres continuarem estant en contra excepte en aquells articles que són absolutament de tècnica fiscal.

EL SR. PRESIDENT:

També en tom d'explicació de vot, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aprofitaria per explicar una abstenció del nostre grup a l'article 2, i és perquè se'ns va acceptar una esmena referida que quedassin exemptes les aigües recollides d'aigües pluvials. Consideram que això és interessant i per això no hem votat en contra d'aquest article. La resta d'intencions de vot serà negativa, i crec que amb això queda explicat, en el cas que hi hagués cap confusió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

A l'article 7 s'hi manté l'esmena 2202 del Grup Parlamentari PSM I EEM. Per aquest Grup té la paraula el Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Per fer més lleuger el debat, si m'ho permet, com que els temes estan un poquet vinculats, defensaré conjuntament les esmenes 2202 i 2204, perquè recullen tota la filosofia que ha inspirat tot el nostre posicionament respecte d'aquesta llei. Malgrat la votació es produeixi a un altre moment, ja la donarem per defensada.

A pesar que en aquest tema ens hem quedat sols a ponència i a comissió, entenem que el principi que inspira aquesta llei ha d'esser bàsicament que pagui qui contamina. Per això proposàvem la inclusió d'un recàrrec o càrrega contaminant que gravés els abocaments amb un grau de contaminació elevat. Aquests abocaments, a més de contribuir a la degradació del medi ambient, encareixen sense cap dubte els costos de depuració. No fa molt un batle em comentava que la seva depuradora local tenia uns problemes que alteraven tots els processos bacteriològics i quan s'analitzaren les aigües residuals es detectaren unes concentracions de metalls pesats, cadmi, mercuri -que com saben tots vostès no s'eliminen.

Evidentment, corregir tot això suposa un gran cost que aquesta llei no recull, i pensam que ho hauria de recollir. Hauria d'introduir aquesta càrrega contaminant per a indústries que produeixen abocaments altament contaminants.

Per altra banda, aquestes dues esmenes són el reflex de la filosofia que hauria d'inspirar aquesta llei. Per una part, gravar la contaminació de les aigües i indirectament crec que perdrem una gran ocasió, amb aquesta llei podríem fomentar l'estalvi d'aigua potable com a bé escàs en aquestes illes, cosa que recullen tant els estudis com l'exposició de motius. Aquests dos punts, vitals per a nosaltres i que condicionaran bàsicament els vots finals, són desvirtuats per la present llei.

Mitjançant la quota fixa es distorsionen aquests dos principis, ni paga qui contamina ni es promou l'estalvi d'aigua, a pesar que això s'ha corregit. Gairebé estam convençuts que des de la Conselleria es comparteix aquest criteri, en part. En ponència vàrem aconseguir introduir un criteri molt important que no ha tengut ressò en els mitjans de comunicació. Hi ha un article que ha quedat aprovat per unanimitat a ponència, que diu que la quota fixa en un termini inferior a tres anys, se substituirà per una quota que es calcularà en base al valor cadastral de les finques. Si el valor cadastral no és una estimació exacta del consum que té una propietat, una finca, sí que ja és un element una mica més just, ja introdueix un criteri amb el qual es pot suposar que una finca amb un valor cadastral més elevat, en teoria ha de tenir un consum més elevat. Estam contents que s'hagi recollit això.

Però, així i tot, mantenim que no es respecta aquesta filosofia: que pagui qui contamina.

Tota la discussió que tendrem a partir d'aquest moment crec que gira al voltant d'aquestes esmenes. Si s'hagués acceptat el nostre criteri, que pagàs qui contamina, és a dir, tot sobre la quota variable, no hi hauria hagut tots aquests problemes amb associacions, amb entitats empresarials, federació d'hotelers, etc.; no hi hauria hagut totes aquestes discussions a l'hora de posar-nos d'acord si havíem de baixar un 20%, un 40% o un 50%; i per ventura hores de discussió que tendrem a partir d'ara, segurament es podrien haver estalviat. Així hauria quedat una llei justa, una bona llei fins i tot. Lamentablement, no és el cas.

S'ha rebaixat la quota fixa en un 20%, ho veurem a l'article següent, on pràcticament ja no intervindrem, perquè a partir d'aquí ja no serà el nostre debat, perquè ja no serà la nostra filosofia del que hauria de ser aquesta llei, i aquest 20% que s'ha rebaixat na significa llevar la injustícia.

En el debat de totalitat, nosaltres els demostràvem amb xifres que un petit consumidor pagava la depuració un 440% més cara que un gran consumidor que consumia 1000 litres diaris. Això s'haurà rebaixat una mica, tal vegada en lloc del 440% només serà el 375, però la injustícia es manté i sobretot creim que això fa que la llei sigui dolenta, no sigui justa: no sigui progressiva, no sigui solidària.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Només parlaré de l'esmena 2204 que diu que la quota del cànon de sanejament serà fixada

pels Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma. Jo volia fer una reflexió al Govern i al Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, que es pensi en la possibilitat d'acceptar aquesta esmena del PSM i que es discuteixi amb més calma durant la llei de pressuposts. Només això, com a suggerència.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President. Ha dit el Sr. Sampol i crec que ho ha dit bastant bé, que aquest article canvia la filosofia de la llei. La canvia d'una forma important, el Sr. Sampol no ha utilitzat percentatges però crec que es poden utilitzar, aproximatiu, perquè mai no són exactes, i molt menys després de veure els estudis del Govern, tots els percentatges poden ser aproximatiu amb un 30 o 40% d'aproximació. Però apart d'aquesta aproximació, que no és aquesta, i que serà molt més aproximativa, la quota fixa d'aquesta llei representarà aproximadament el 63% després de les modificacions, i la quota variable 37%.

Introdueix una injustícia important, perquè no només és que pagarà molt menys proporcionalment parlant aquell senyor que consumeixi aigua a balquena, tota la que vulgui, sinó, i també està previst a l'esmena, aquell senyor que tiri tota la porqueria que vulgui via l'aigua, indústria o el que sigui, pagarà exactament igual que aquell ciutadà, empresa, etc., que tenguí procediment perfeccionat de depuració i tiri aigua més neta al clavegueram, pagaran exactament igual, tal vegada pagarà més el que tira l'aigua més neta.

I això ens pareix que no hauria de ser l'objectiu de la llei, estam discutint una llei amb la qual no estam d'acord, però ja que hi som, creim que el principi general que qui pagui qui contamina és un principi que en aquest tema, que és un impost de sanejament -vostès s'han encarregat de repetir- ho, que s'aplica a tot, inclòs el sanejament-, hauria de carregar les tintes, que pagui aquell que més contamina. És obvi que aquesta no és la intenció de l'impost, i, per tant, aquesta esmena, Sr. Pascual, amb tota la seva bona intenció supòs que és inacceptable pel PP, perquè seria una altra llei. Seria una llei ecològica o amb intencions ecològiques, i la intenció del Govern és fer una llei recaptatòria amb intencions recaptatòries. Dues filosofies diferents que fan que no pugui acceptar aquesta esmena.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Efectivamente, como ha expuesto el Sr. Sampol, esta enmienda resume un poco la filosofía con que el Grupo PSM I EEM se planteaba esta ley.

Una filosofía, que cuando se discutió la enmienda a la totalidad aquí, yo recuerdo que dije desde la tribuna que valdría la pena quizás convertirla en enmiendas concretas y estudiarlas. Algunas de esas enmiendas han sido admitidas, el Sr. Sampol se refería a una, en concreto la petición al Gobierno de que en un plazo de tres años gradúe la cuota a pagar en las viviendas en función de la calidad de esas viviendas, en definitiva, de la calidad de sus condiciones contributivas. También se aceptaba y se incorporaba una enmienda del PSM referente a la exención del pago del canon a quienes recogían agua de lluvia por medios propios, como puede ser un aljibe. Se transaccionaba también una serie de consideraciones respecto al tema de las viviendas unifamiliares, se temperaba la cuota fija y la variable. Pero, evidentemente, no se recogía toda la filosofía que se contiene en esta enmienda y que hubiera alterada ampliamente la ley.

Hago un inciso aquí, a propósito de enmiendas, mi compañera de grupo y hoy colega en la defensa por parte de nuestro grupo en este debate, me pasa una nota en la que se dice que hay veintidós enmiendas, excluyendo lógicamente las del Grupo PP-UM, veintidós enmiendas de las que presentaron los grupos de la oposición que fueron recogidas, transaccionadas o retiradas por considerar que su contenido estaba aceptado en otras. Esa representa el 43% de las enmiendas que se presentaron. Lo diga de pasada porque se han hecho aquí algunas explicaciones de voto que francamente encuentro sorprendentes, que sirva ese dato aprovechando la coyuntura que me daba el Sr. Sampol respecto a este tema.

En cuanto a la enmienda en concreto, yo le discutí al Sr. Sampol en ponencia y después en comisión, y se lo vuelvo a discutir ahora, que el planteamiento que él hace me parece un planteamiento bien intencionado, pero que en definitiva no llega a conclusiones adecuadas para esta Comunidad. El Sr. Sampol, en definitiva el PSM I EEM, se ha basada sobre toda en la ley catalana, y entonces fundamenta o trata de que el canon sea mayor fundamentalmente en función de cargas contaminantes y de carga demográfica, tamaño de población o dimensión de población que utiliza los servicios de saneamiento.

Y yo le decía que en las Islas Baleares el tema de carga contaminante tiene muy poca transcendencia, porque aquí no hay industrias pesadas, industrias claramente contaminantes, y si las hay son de dimensión muy pequeña, son pequeñas industrias, podríamos hablar de lavanderías, de talleres o de alguna industria de éstas que tienen una escasa transcendencia. Y si llegan a tenerla en algún sitio, él citaba un caso, no nos citó donde, pero es igual para la discusión, si hay algún caso concreto debería tratarse lógicamente ese caso concreto, pero en definitiva no es una cuestión tan generalizada como puede ser en otras Comunidades, sobre todo en una tan industrializada y con tantos problemas de vertidos, sobre toda a ríos, más que al mar, como es Cataluña, y por consiguiente no parece que la carga contaminante sea aquí un factor importante o decisivo para establecer las cuotas del canon.

El tema de la concentración demográfica, también le dije que de mis conocimientos, que tampoco son exhaustivos, pero sí razonables, las estaciones de depuración como casi todas las industrias, tienen un factor medio de funcionamiento de explotación que es el de menor consumo, en este caso la estación depuradora, en otros casos la industria que se trate, encarecen extraordinariamente la cuestión que sirvan a

poblaciones muy pequeñas y que sirvan a poblaciones exageradamente grandes. Normalmente los gastos de explotación son mínimos para poblaciones medias.

En las Islas Baleares la única población grande que hay es prácticamente Palma, y por consiguiente no parece tampoco que la cuestión demográfica considerada así pueda ser un factor igualmente importante para determinar esto. Parece más acertado el factor que considera el Gobierno, que es el factor estacionalidad, que tiene dos dimensiones: la primera, que las instalaciones de depuración tienen que estar al servicio inopinado e imprevisto durante unos pocos días, por ejemplo, de una gran población que en un determinado momento, se pone en marcha y la requiere, puede ser la apertura de establecimientos turísticos, hoteles, restaurantes, discotecas, cosas complementarias, en un momento o en unos días determinados, en la semana santa o en otros días, independientemente de la temporada que ya de por sí no es una temporada homogénea y continua, sino una temporada que se concentra en unos meses.

Por consiguiente tenía que haber una disposición continua para esto. Y además un dimensionamiento de las estaciones depuradoras, de tal manera que permitan soportar la carga que se produce en esas puntas. Por tanto, lo que en otras comunidades puede ser la carga contaminante o el peso de la población demográfica permanente o residente habitual, aquí evidentemente es la estacionalidad en cuanto a la población. Así pues, nos parecía más lógico y nos sigue pareciendo más lógico el establecimiento de estas cuotas fijas y variables que recogen mejor este problema.

Esta es la razón por la que rechazamos, después de discutirla, y seguimos rechazando su enmienda.

Bien, había otra cuestión pero no se trata concretamente en esta enmienda, del ahorro del agua. Ese tema que también discutimos es efectivamente importante en una comunidad como ésta en que los recursos hídricos no son excesivos, sino que en muchas zonas, desgraciadamente, son deficitarios. Sin embargo, lo que yo le decía y mantengo, es que esto es una Ley que lo que provoca es un canon de saneamiento. Se trata de medir el canon sobre la medida del agua consumida, pero el agua consumida no es más que un medio, no es un fin, por consiguiente la finalidad de ahorro del agua tiene que venir por otro camino, y de hecho ya viene, por lo menos algunos usuarios de algunas empresas públicas, de algunas empresas de esta comunidad suministradoras de agua, ya lo padecemos; hay una tarifa progresiva en materia de suministro de aguas, de manera que cuanto más agua se consume, más cara sale esa agua. A los ciudadanos de Palma nos viene sucediendo hace ya mucho tiempo. Parece que, en todo caso, el camino de la política de ahorro del consumo de agua tiene que venir por ahí, no por una ley que utiliza exclusivamente el consumo de agua como un indicador, como un sistema de medida de las necesidades del saneamiento.

Nada más. Muchas gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel tom de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres, amb aquesta esmena, efectivament, inspirada en la llei de Catalunya, creïem que resolvia bàsicament el tema de l'estacionalitat, apart que per a nosaltres sí que també és substancial penalitzar les càrregues de determinats abocaments industrials. Nosaltres entenem que quedava perfectament resolt el tema de l'estacionalitat, introduint aquests coeficients de concentració demogràfica que es dividia en permanent i estacional, és més, no posàvem cap condició al Govern, li dèiem que aquests coeficients s'havien d'establir reglamentàriament, fins i tot a l'altra esmena li demanàvem que els preus s'havien de posar cada any per la Llei de Pressuposts, o sigui que deixàvem una total llibertat al Govern, no li suposava cap condicionament, en canvi, si resolvia el tema bàsic d'aquesta llei, el tema de la injustícia.

Jo els ho deia a la defensa de l'esmena a la totalitat, que no podia ser que nosaltres gravàssim tant els petits consumidors, i això no s'ha corregit; jo els deia que els petits consumidors pagaven a raó de 5.600 pessetes, i un consum deu vegades més gros al cap de l'any, només pagava el doble. Bàsicament això no s'ha corregit.

Els donàvem el carni, i vostès, a pesar de reconèixer que han estat tolerants dins la llei, perquè és que realment la llei que va venir aquí, no sé si era perquè estava feta amb presses, era una llei que s'havia d'esmenar molt, i sí ens han acceptat un 40% d'esmenes, però no han variat el que és substancial per a nosaltres, la justícia d'aquesta llei, millor dit, la injustícia que fa aquesta llei, contradient tota l'exposició de motius quan ens diu que el fet imposable són els abocaments i es calculen sobre el consum, això no és veritat, la part que es calcula sobre el consum només és el 30%, quan la quota fixa és més del 60% de la quota, independentment que es consumeixi molt o poc.

Un efecte secundari que hagués estat tremendament positiu per a aquesta terra, per a una terra escassa d'un recurs natural tan necessari com és l'aigua, els pantans del Gorg Blau estan eixuts, en el darrer debat estaven al 17%, avui ja deuen estar només al 10%; teníem l'ocasió de primar l'estalvi d'aigua, si un deixa l'aixeta oberta, haurà de pagar més a final de més; vostès no ho fan, amb la quota fixa primen els grans consumidors. És una llei inacceptable per a nosaltres, ho ha d'entendre qualsevol persona que tengui dos dits de seny. Com podem demanar a un petit consumidor que pagui pràcticament el mateix que un usuari que té l'aixeta oberta tot el dia?

Aquest, ja li ho deia, és el punt filosòfic principal, i en base al qual, per moltes petites esmenes que ens acceptin, nosaltres no podem estar d'acord amb vostès. I aquesta és una llei que s'haurà de canviar, si algun dia tenim oportunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir en la contrarèplica? Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Si el President m'ho permet, perquè ens han contrareplicat a un tema que no tenia res a veure, i serà molt breu.

Estic absolutament d'acord que s'han acceptat esmenes, però en vull posar exemples. Al Grup Parlamentari SOCIALISTA ens han acceptat sis esmenes, d'aquestes, dues decauen i dues diuen que es llevi la paraula "unifamiliars". Sra. Salom, senyors del PP, la realitat és que acceptar esmenes no vol dir res, la realitat és que, com es demostra aquí, a vostès els interessa l'aspecte quantitatiu, cobrar l'impost, i no l'aspecte qualitatiu, d'esmenes qualitatives no n'han acceptada ni una. Cosa lògica per altra part, no hi tenim res a dir.

El tema de l'esmena només era resposta a un tema que no venia a compte, que ens han contestat, però ens han al·ludit i per tant havíem de contestar.

El Sr. Sampol crec que encara no ha carregat suficientment els terminis amb el que és la càrrega contaminant. Hem sentit aquí que a Mallorca més o manco hi ha la mateixa càrrega contaminant. La indústria bijutera és una de les indústries més contaminants d'aigua que hi ha, la indústria de fabricació de formatges és supercontaminant, ho demanin als menorquins, ja no queda quasi indústria de cuir, que també és molt contaminant. El que passa és que no té la finalitat de lluitar contra la contaminació, l'impost, i aquest igual que l'altre que veurem, no té res d'ecològic, i com que és un impost recaptatori es va cap a la sortida fàcil, i aquesta sortida fàcil és aquesta filosofia i aquesta aplicació de l'articulat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Lo primero que tengo que decirle al Sr. Sampol es que a mí me parece que no nos entendemos bien por una cuestión. El dice que es más injusto el tema de proporción de que la cuota fija es más alta que la cuota variable, y dice que esto es injusto para los ciudadanos comunes y corrientes, el ama de casa para entendernos o el amo de casa -no quiero que me tachen de machista-, y en definitiva yo creo que lo que más le perjudica es que hubiera llevado al extremo el cien por cien de cuota variable. Si solamente tiene que pagar sobre consumo, resulta que las industrias, fundamentalmente las turísticas, que son las más beneficiadas probablemente por este canon y por el saneamiento integral de las aguas, pero sobre todo las que provocan directamente un mayor dimensionamiento para las estaciones depuradoras, resulta que en definitiva pagarían lo mismo que el amo o la ama de casa, el ciudadano común y corriente. Por consiguiente, no estoy de acuerdo con usted.

Creo que el factor de corrección que introduce esta Ley, y que le decía que me parece mejor que el propone usted basado en carga contaminante y basado en demografía, me parece mejor el factor corrector que pone el Gobierno, que es precisamente el de la cuota fija. Se puede discutir si la proporción es más alta o más baja, si tendría que ser así o asá, de hecho en ponencia la cambiamos, cambiamos esa proporción porque alteramos las condiciones, subimos la cuota variable y bajamos la cuota fija. Yo no puedo entrar en la discusión de si son perfectamente justas, creo que sería muy difícil saber cual exactamente es la parte que debía de ser de cuota fija y cual la de cuota variable.

Pero el propio hecho de la cuota fija creo que es lo que da más justicia a esta ley, y en eso, perdóneme, pero me extraña que estemos en desacuerdo, porque es un tema que creo bastante claro, es un tema que no se presta al debate político, es cuestión de números.

Sr. Alfonso, yo a usted no lo había aludido para nada, había hablado en general aprovechando que el Sr. Sampol hablaba de unas enmiendas que se habían aceptado, y como se hicieron varias intervenciones explicando votos y justificando posiciones, encontré que era el momento de decir que, efectivamente, se habían recogido estas enmiendas de una forma u otra y que esto suponía un 43%.

Con esto, lo que quería decir es que hubo un trabajo en ponencia, y posteriormente en comisión, que creo que fue un trabajo bueno, porque fue un trabajo integrador, un trabajo en el que colaboraron todos los grupos. No fue, como yo me temo que usted trata de presentar aquí, un trabajo en el que nosotros defendíamos unas posiciones irreductibles, mientras que todos los demás estaban en contra de este canon. Eso no es así y, por consiguiente, creo que fue una ley relativamente consensuada.

El problema que tiene esta ley, y ya se lo dije a ustedes en la primera intervención, es que nosotros tenemos que respaldar al Gobierno y tenemos que ser tan responsables como el Gobierno. Ustedes pueden permitirse el lujo desde sus escaños de levantarse hoy y votar en contra de esta Ley y afirmar que esta Ley es un engaño, que esta se llama canon en vez de impuesto y, por consiguiente, es una ley que no hay por donde cogerla, que no hay un plan, que no se sabe lo que va a hacer el Gobierno con este dinero, y ustedes se agarran a eso y simple y llanamente a lo largo de toda la ley se van a abstener o a votar en contra, no lo sé, pueden hacer cualquiera de las dos cosas, y entonces, cuando salgamos de aquí, mañana, podrán conseguir ustedes que en los titulares de los medios de comunicación salga que ustedes se oponen a la Ley del canon.

Pero no es verdad, ustedes no se oponen a esta ley del canon, ustedes hubieran hecho esta Ley del canon. El Sr. Sampol ha planteado muy bien el tema desde el Grupo PSM i EEM, Y a mí no me duelen prendas al reconocerlo, él planteaba otra cosa, se la discuto porque nosotros no estamos de acuerdo, nos parece más justa otra cosa, a él esa, pero le respeto. Ellas tenían otra idea, otra idea muy concreta de cómo tenían que aplicar este canon. Ustedes no, ustedes presentan toda una serie de enmiendas, en las que no me diga usted que rechazamos lo sustancial porque quieren empeñarse en que se haga un canon de saneamiento para hacer un plan de saneamiento, una ley para hacer un plan, y como aquí resulta que lo que pone no es para hacer un plan determinado sino para hacer la política hidráulica, resulta que esa es una cosa sustancial por la que ustedes rechazan radicalmente la llei. Me parece que lo que tienen son pocos argumentos, sinceramente muy pocos argumentos.

Conseguirán ustedes los titulares de prensa, los conseguirán, no lo dudo, pero ustedes y nosotros sabemos muy bien porque hemos trabajado juntos en ponencia, ustedes y nosotros sabemos muy bien que ustedes están básicamente de acuerdo con este canon y que podrían cambiar algún número, alguna cuota, o hacer alguna concesión a determinadas galerías, pero ustedes están básicamente de acuerdo con esta ley, de esto no me cabe la menor duda.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per què em demana la paraula Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, he estat repetidament al·ludit i contradit, sense haver entrat jo en cap tipus de debat amb el Sr. González i Ortea. M'han contradit en coses que ni havia dit ni havia manifestat cap opinió, i el Sr. Diputat ha manifestat unes opinions que creim que tenim dret a contradir. Es un minut.

EL SR. PRESIDENT:

En aquests moments, entenc que no. De totes maneres, al llarg d'aquest debat, que és previsible que duri encara alguna hora més, es podrà donar qualque circumstància en el mateix sentit, i, per tant, prec als portaveus dels distints grups que facin els torns de rèplica i de contrarèplica així com toca, i que no desorientin la seva activitat cap a un portaveu d'altres grups que no tenia res a veure amb les observacions.

Passam a la votació de les esmenes, i si no hi ha inconvenient per part dels portaveus dels grups parlamentaris votarem conjuntament la 2202 i la 2204 del PSM i EEM.

Sí, Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sr. President, com que la primera esmena són quatre punts i la segona són dos, a ponència i a comissió hi va haver vots a favor, en contra, abstencions. Tal vegada si es votàs punt per punt, és una qüestió testimonial, però vaja, ens gratificaria una mica.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Per qüestió d'ordre, Sr. President. No he vist mai en aquest Parlament que s'hagin votat esmenes a diferents articles de manera conjunta, i aquí hi ha una esmena que és a l'article 7 i una altra que és a l'article 8. El normal sempre ha estat votar l'esmena i l'article. Jo demanaria que es votassin per separat, votarem el mateix, però crec que tècnicament és més correcte.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passarem a la votació de l'esmena 2202 del Grup Parlamentari PSM i EEM, i votarem per separat els apartats 1 i 2 i els 3 i 4.

Votam els apartats 1 i 2 de l'esmena 2202. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor?

Gràcies, poden seure.

Sres. i Ses. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Sres. i Ses. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 25; en contra, 29. Queden rebutjats els apartats 1 i 2 de l'esmena 2202.

Passam a votar els apartats 3j 4 de la mateixa esmena. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Sres. i Ses. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: a favor, 26; en contra, 29. Queden rebutjats els apartats 3 i 4 de l'esmena 2202 del Grup Parlamentari PSM I EEM i, en conseqüència, la totalitat de l'esmena. Passam a la votació de l'article 7.

Sres. i Ses. Diputats que votin a favor de l'article 7, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Ses. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, 23; abstencions 3. Queda, en conseqüència, aprovat l'article 7 del text del dictamen.

Abans de passar al debat de l'article 8, se suspèn la sessió per un termini d'una hora.

EL SR. PRESIDENT:

Continua la Sessió.

A l'article 8 hi queden pendents l'esmena 2204 del Grup Parlamentari PSM I EEM, que s'ha inclòs en el debat de l'esmena 2202; les esmenes del Grup Parlamentari MIXT 2174, que proposa modificar els apartats 2 i 3 de l'article, 2175 que proposa una reducció de la quota per als establiments de temporada, i 2176 que proposa una reducció de la quota per a les empreses d'embotellament d'aigua. Podríem fer el debat de les tres esmenes en conjunt, si no hi ha oposició per part del Grup Mixt. En conseqüència, té la paraula el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Abans d'entrar a l'exposició de les esmenes, voldria demanar, com que s'ha aprovat una esmena transaccional relativa a suprimir la paraula "unifamiliar", que a l'hora de la votació es tenguí en compte que aquesta paraula s'hauria de suprimir, perquè nosaltres votàrem a favor de l'altra esmena.

Voldria enganxar amb unes paraules que ha dit a la darrera intervenció el Sr. González i Ortea, ha dit dues coses que m'han sorprès. Ha dit que és una llei consensuada, no sé si es referia al Grup Parlamentari SOCIALISTA o si es referia a tots els grups

parlamentaris, inclòs el Mixt; de totes maneres, li volia dir que si vol consensuar aquesta llei amb el Grup Parlamentari MIXT, suggeriria que es retirassin i després començàssim les negociacions per tenir una llei consensuada amb el nostre grup en aquest cas.

En segon lloc, el Sr. González i Ortea ha dit que la indústria turística és la més beneficiada amb aquest cànon. Jo dic que és que ho deuen haver venut molt malament a això, perquè resulta que aquesta indústria turística tan beneficiada per aquest cànon, la seva patronal, la federació d'hosteleria, s'hi ha oposat repetidament, i altres associacions també. Ja sé que la PIMEM ha dit que sí i que la CAEB ha dit que no, que també hi ha bars i restaurants, la PIME d'Eivissa i Formentera ha dit que no, que també hi ha bars i restaurants; per consegüent jo no sé si veuen aquests beneficis.

Què ha passat aquí? Que han duit una llei per urgència i posen un cànon que és molt car. La comparança nosaltres la feim sobre una família de tres persones, tres persones i 18 metres cúbics; i el cànon, així com va venir al projecte de llei, costaria a aquesta família 9.648 pessetes a l'any, i li hagués sortit a 44'6 pessetes el metre cúbic. Després, el Grup PP-UM va fer una esmena de reducció del 20% de la quota fixa i va augmentar la que variable a 24'50, cosa que va suposar una reducció del 5%, perquè amb aquesta nova tarifa, que és la que tenim avui al dictamen de la comissió, a una família de tres persones que consumeix 18 metres cúbics al mes, li sortiria a 9.132 pessetes, un 5% menys que abans de la reducció.

Ho han duit per urgència, ens han donat un estudi econòmic dos o tres dies abans de poder presentar les esmenes, i la veritat és que no hem tengut temps de fer un estudi econòmic alternatiu, i aposta aquesta esmena que hem fet de reducció del 40%, que és la que discutim ara, s'hagués pogut millorar. Però no tenguérem temps de fer un estudi econòmic alternatiu. Vostès mateixos ja diuen que aquest estudi econòmic està mal fet, que aquest 5% el poden recuperar perquè la població és superior del que havien dit, això vol dir que el seu estudi econòmic no és massa seriós.

Per què volem reduir el 40%? En primer lloc, han dit i repetit diverses vegades que es tracta de finançar obres d'infraestructura hidràulica, no només de sanejament, i ho ha dit el Sr. González i Ortea repetidament, tot des de captació, potabilització, ... I, en canvi, a l'estudi econòmic només justifiquen la tarifa per a obres de sanejament de depuració i de col·lectors. Aquest argument demostra que l'estudi econòmic està inflat, que no és veritat. No dic que l'estudi estigui fet amb mala intenció, no ho vull dir, dic que està inflat.

Per exemple, diu que el manteniment i l'explotació costa 24 pessetes el metre cúbic; diu que el 60% d'aquestes pessetes són equips electromecànics, i el 40% són obra civil. En la meua opinió, això pot ésser veritat en algunes depuradores grosses, tenc experiència en aquest camp i se sol calcular per a depuradores de 20, 25.000 habitants o menys, a l'inrevés, 60% obra civil, 40% equips electromecànics. Això és molt important, perquè el manteniment dels equips electromecànics és el que encareix l'explotació de l'estació depuradora. Després encara hi ha un altre tipus de depuradores, els llacunatges, els llacunatges i totes les depuradores petites tenen el 80 o el 85% d'obra civil, i el 15% d'equips electromecànics.

Això vol dir que en aquests casos el manteniment és més barat. Als pobles petits els posen una taxa de manteniment igual que als grans, i tenen unes estacions depuradores que una vegada construïdes són bastant més barates, els llacunatges que no les estacions depuradores convencionals.

Però això també té un efecte sobre les amortitzacions de les estacions depuradores, que dels 5.000 milions de pessetes n'hi ha 1.150 d'amortització tècnica. Si en lloc de dir 60% d'equips electromecànics i 40% d'obra civil, ho deim a l'inrevés, resulta que molt possiblement passaríem d'una amortització en 15 anys a una en 20 anys, i aquesta amortització, aquests 1.150 milions de pessetes vendrien rebaixats de manera significativa.

Amb tot això vull dir que aquests números dels 5.400 milions de pessetes s'integren de dos capítols diferenciats, les despeses d'explotació i les amortitzacions, que són 3.280 milions, i la resta que són més de 2.000 i que són càrregues financeres. I ara voldria parlar de les càrregues financeres.

Resulta que fins fa poc temps, fins que es va crear l'IBASAN, l'Administració donava el 50% per construir depuradores, i això es fa aquí i a tota Espanya. Amb aquest cànon el que es pretén és que l'Administració no doni res a fons perdut, que tot vagi sobre la tarifa. Conseqüència d'això és que per exemple la llei de Navarra preveu un cànon de 17'72%, fa dos o tres anys, tal vegada ara ja és de 20, no ho sé, i a nosaltres ens surt a 42 pessetes, el doble. Jo em supòs que a Navarra només és per a sanejament, no és per a obres d'estacions potabilitzadores i d'altres, només és per a obres de sanejament. Vull reiterar que l'únic cànon de sanejament desconegut és el tercer, els dos primers són només per a obres de sanejament i no són per a res més, i aquest no només és per a obres de sanejament sinó per a obres d'estructura hidràulica, i així, clar, ens passam de 20 pessetes a 42, més del doble. I la nostra filosofia és que només ha de servir per finançar obres de sanejament.

Nosaltres deim que les despeses financeres i l'amortització financera que és aproximadament el 40% dels 5.000 milions de pessetes, s'han de treure dels pressuposts de la Comunitat Autònoma, perquè això substituiria el 50% aproximadament de la inversió que abans es donava als municipis .. precisament per això ens han sortit els 3.280 milions d'amortització més explotació, el 60%, i aposta vàrem agafar aquesta xifra del 40%. Aquesta és la justificació.

Evidentment, estam convençuts que s'hauria d'augmentar la quota variable i disminuir la fixa per arribar als mateixos resultats. No hem tengut temps de fer un estudi més ben fet, però pensam que si s'accepta aquesta esmena la gent estarà molt més contenta de pagar 26 pessetes per metre cúbic que no de pagar-ne 42.

Ja que es donen consells des d'aquells escons d'allà, jo no vull donar consells, només suggeriments, repetesc el suggeriment que es retiri la llei. Si no s'accepta aquest suggeriment, jo demanaria que acceptassin aquesta esmena, perquè aquest sector turístic tal vegada estaria més d'acord a pagar les 24 pessetes que no les 42. Per tant, esper que reconsiderin la posició i aprovin aquesta esmena.

Hi ha dues esmenes més, la referida als establiments hotelers o de restauració que només obrin dos mesos a l'any, per als quals

proposam una rebaixa del 30%, ja que la quota fixa és molt important, i aquests establiments són tancats almanco quatre mesos a l'any. Aquesta esmena es defensa amb els seus propis termes, i no hi tenc res més a dir.

La tercera esmena és sobre les plantes embotelladores que no només consumeixen l'aigua per embotellar, han de rentar les botelles, i aquest consum és molt més important que l'aigua que es posa dins la botella, és de l'ordre de quatre o cinc vegades l'aigua que es posa dins la botella. Com que de cada vegada es fa més feina amb plàstic que no en vidre, aquest sector està més invadit de productes de la península, perquè aquí els costs són més alts. Per consegüent, carregar a aquest sector que consumeix molta d'aigua significa desafavorir-lo respecte de la competència de les grans empreses peninsulars que vénen a vendre aquí. Demanaria que reconsiderassin i acceptassin l'esmena i que així aquest sector es pogués beneficiar de la reducció de l'impost que proposa l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Per explicar que, encara que no estam totalment d'acord amb la proposta del Grup Parlamentari MIXT, estarem d'acord amb el conjunt de l'esmena. Precisament perquè va en la línia de modificar la quota variable i de donar molt més pes a la quota variable que no a la quota fixa.

De totes maneres, a la seva intervenció el Sr. Pascual ha dit una cosa que trobam molt interessant. Ha fet una anàlisi ràpida de l'estudi econòmic, i crec que li ha faltat incidir en dos temes que per a nosaltres són fonamentals dins l'establiment d'aquest impost. El primer tema és que la despesa d'aquest estudi econòmic és no la despesa del funcionament de les depuradores que hi ha i de la seva inversió, sinó la despesa de la situació actual d'una empresa pública en situació de fallida absoluta que és IBASAN. Li ha faltat dir això. Que es comptin 1.300 milions -parlo en números rodons- per a una despesa financera d'interessos dels préstecs que ja té IBASAN en aquest moment, perdó, no, 1.300 milions de l'amortització tècnica d'unes depuradores que s'han fet en préstecs d'IBASAN o amb el que sigui, però que eren préstecs dins els pressuposts de la Comunitat Autònoma, i després 900 milions més d'amortització financera dels préstecs, 3.500 milions que són en el pressupost d'IBASAN enguany; nosaltres creim que això és salvar una situació de pèrdues a l'any 1990 d'IBASAN de 1.200, 1.300 milions de pessetes.

Nosaltres pensàvem que IBASAN era una empresa pública, i crec que n'hem de parlar en aquests moments perquè crec que aquest és el tema important o un dels temes importants, que es dedicava a gestionar el tema de depuradores, construcció, explotació, etc. És una empresa pública que es dedica a això, però els seus resultats, o han fet els càlculs malament, o no han aplicat amortitzacions financeres així com toca, o el Govern no ha finançat els crèdits per construir depuradores de la manera que tots pensàvem que es finançaria, el cert i segur és que IBASAN en aquests moments té una despesa financera anual de

1.200 i busques milions de pessetes que qualcú ha de pagar. Bé, els haurà de pagar el ciutadà d'aquesta Comunitat Autònoma. Segons les nostres dades, i coincidim amb el Sr. Pascual que amb el temps que hem tengut ha estat absolutament impossible contrastar les afirmacions que es diuen a l'estudi econòmic, el cert és que per les dades que tenim, d'haver parlat, i no hem fet estudis econòmics, ho hem de dir aquí, no hem pogut, d'haver parlat amb experts a nivell internacional i nacional, experts molt importants, en temes de depuració d'aigües, que quan han vist el cost d'explotació de les depuradores i el seu nivell de depuració, s'han posat les mans al cap. Creuen que aquest estudi està fet únicament i exclusivament per justificar la recaptació d'un impost i no té res a veure amb la realitat d'una depuració al nivell que es pot fer, nivell 1, nivell 2 o nivell 3; nivell que l'aigua depurada sigui utilitzada gairebé per lot; nivell que l'aigua depurada sigui d'una primera depuració o nivell -j jo d'això no me n'entenc, ho dic perquè no m'ataquin pel nivell tècnic, perquè no en tenc ni idea, només cont el que m'han dit-que es faci un primer llacunatge i surti l'aigua com passa a moltes depuradores en aquest moment.

Aquests experts internacionals, ho hem de dir així i n'ha de quedar constància aquí, han dit que tot el pla de depuració d'aquestes illes l'amortitzarien a 50 anys. Nosaltres tenim aquesta oferta damunt la taula, aprovam un cànon que parla d'amortitzar tot el pla de depuració de les illes a 15 anys. Jo crec que els ciutadans d'aquestes illes s'ho podrien pensar, perquè aquestes super empreses internacionals estan disposades a col·laborar no només amb el Govern Autònom, sinó bàsicament amb qui toca, amb els Ajuntaments -després en parlarem amb més temps-; el més probable és que ens propugnassin una depuració d'aigua en aquestes illes, si fos del que es tracta la imposició d'aquest cànon, que nosaltres ja deim que no és això, un 60 i busques per cent més barat del que es proposa en aquesta quota i el que critica el Sr. Pascual.

He dit que no hem pogut contrastar amb un estudi econòmic ferm aquest tema. Si el Govern es molestàs -no ho farà, ja ho sabem, és demanar impossibles, però de vegades, com deien els revolucionaris del maig del 68, convé utilitzar la imaginació, dur-la al poder, si ens poguéssim imaginar que el Govern vetlla pels interessos dels ciutadans d'aquestes illes, li podríem proposar un temps d'espera perquè aquests estudis econòmics es poguessin dur a aquest Parlament, i tal vegada els ciutadans d'aquestes illes podrien tenir una perfecta depuració amb un 50% de cost més barat.

Només estic parlant de dades que ha dit una de les empreses més importants del món respecte de depuració. No vull dir quina és perquè no tenen els papers, però si volen suspendre -els faig un repte, Srs. Consellers que riuen tant, els faig un repte, Sr. Conseller responsable d'IBASAN, li faig un repte, demani la suspensió d'aquest ple, ens doni una setmana de temps i tendrem l'estudi damunt la taula. Si vostès haguessin presentat el projecte de llei amb tots els antecedents amb què l'havien de presentar i amb estudis econòmics ben fets, tal vegada no tendríem aquest debat. Si vostès no haguessin de salvar IBASAN, no tendríem aquest debat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIO MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Pascual, usted ha acabado su parlamento instándonos o sugiriéndonos que aprobemos su enmienda, pero lo ha empezado diciendo que su enmienda está poco estudiada, que, efectivamente, después de las modificaciones que ha sufrido el tema en ponencia y en comisión, la enmienda está insuficientemente estudiada. Y sí, lo está.

Esta enmienda la discutimos en ponencia y una de las cosas más llamativas ya a primera vista es que pone una cuota variable muy baja, de sólo 13'50 pesetas, no se ha justificado en ningún momento esta cuota tan baja, desde luego va en contra del espíritu de justicia que debe presidir esta ley o que nosotros creemos que debe presidir esta ley y que, como antes decía al Sr. Sampol, a nuestro juicio pasa por una relación adecuada entre la cuota variable y la fija.

En cuanto a lo demás, resto de tarifas, se limitan simplemente a dividir por un determinada coeficiente o a bajar las que presentaba inicialmente el proyecto de ley. Esta es la justificación. Antes, contestando a otro grupo, decía que los que tenemos la responsabilidad de apoyar al Gobierno, en definitiva de apoyar a quienes tienen la responsabilidad de llevar a cabo una labor de gobierno, podemos estar atentos y ser susceptibles de aceptar, y de hecho hemos aceptado, muchas enmiendas y sugerencias por parte de la oposición, encaminadas a sacar adelante esta ley en términos globales con características similares a las que presentaba el Gobierno. Nosotros no podemos aceptar una enmienda que se limita a dividir por un determinado coeficiente, como digo, alguna de las cuotas. Resulta particularmente curiosa que dentro de las cuotas que usted propone como fijas, las hay más bajas que las que finalmente han quedado en el dictamen de la comisión, perdón, más bajas no, más altas.

Su enmienda también contiene en la parte que se refiere a actividades comerciales, industriales, profesionales o económicas en general, una clasificación que creemos que ha mejorado notablemente una enmienda presentada por nuestro grupo, que detalla mucho más en función de los calibres de los contadores las cuotas que deben pagar estos establecimientos. En definitiva y con toda sinceridad, creemos que queda mucho mejor ajustado y justificado el resultado del artículo 8 que se deriva del dictamen que ha salido de comisión.

Después entra usted en la incorrección del estudio económico. Es curiosa porque empieza por decir que su enmienda está poco estudiada, y después habla de lo incorrecto que es el estudio, de su experiencia en cuanto al porcentaje de la obra civil o del utillaje electromecánico que puedan tener las depuradoras; respetando enormemente su conocimiento sobre el tema y confesando ya de entrada que yo no tengo ese conocimiento, si tengo que decirle, Sr. Pascual, que tengo una gran confianza en el equipo técnico de que dispone la Conselleria de Obras Públicas, y que de usted, cuando me dice que la enmienda está poco estudiada, no tengo suficientes elementos de juicio como

para admitir que su enmienda està mejor que ese estudio y que lo que implica ese estudio.

En cuanto al 50% a fondo perdido que daba el Ministerio de Obras Públicas para la construcción de depuradoras, tengo que decir que yo también siento que no se pueda dar ese 50%, pero el que no tiene es mas duro que una piedra, como dicen, no hay, no ha llegado este dinero, no hay dinero, ya lo hemos dicho otras veces, y la verdad es que no quería sacar este tema en este momento, pero las cosas son así, son como son, no como nosotros queremos que sean. No llega dinero suficiente de los presupuestos generales del Estado, de un estado cicatero, cosa que usted ha compartido con nosotros muchas veces, no llega el dinero suficiente para hacer eso. Y ésta es la razón para el canon del agua, porque si llegara dinero suficiente, no el 50%, y el 100% si fuera posible, nosotros estaríamos encantados de que fuera así pero eso no puede ser así y es lo que motiva la ley. Por lo tanto, es hacer rayas en el mar venir aquí y decir que lo que tenía que hacer la Comunidad era pagar más, dentro de unos días, ustedes ya lo están viendo o lo verán próximamente en ponencia con el presupuesto de la Comunidad, y dígame usted de dónde hay que quitar para poder construir las depuradoras con el presupuesto normal y ordinaria de la Comunidad.

El IBASAN tiene cargas financieras, efectivamente, como las tienen todos los organismos públicos que hacen cosas. Los que no hacen nada no tienen cargas financieras, no tienen absolutamente nada; los que hacen cosas tienen cargas financieras y de toda tipo. Y, fíjese, yo tenía por aquí una relación del IBASAN des de su creación, y en tan solo dos años ha acometido la construcción de veintitrés nuevas depuradoras, si quiere, se las leo pero creo que a estas horas huelga leerlas, pero si quiere en la contraréplica se las leo por si tiene interés, porque las tengo aquí una por una, no hace falta suspender el Pleno y remitirnos a otro día para traerlas, veintitrés estaciones depuradoras. Esto ha costado dinero, la Comunidad Autónoma està muy mal financiada, tiene poco dinero y tiene que hacer frente a esos gastos.

Por consiguiente, me parece irrelevante decir esta porque es algo así como si resulta que decimos que otras empresas públicas tienen déficit, porque resulta que tienen que acometer con presupuestos generales obras de interés público. Me parece, insisto, fuera del orden normal de debate de esta enmienda que se limita a proponernos unas tarifas, unas cuotas fijas y unas cuotas variables que, insisto una vez más, no están justificadas por ningún sitio, y que lo único que pretenden es dividir por un determinado coeficiente, realmente no he sacado cual, y no sé siquiera si es un coeficiente constante o si es variable, según las mayores o menores simpatías del Grupo que las presenta por unas u otras industrias, no sé si se ha hecho con un coeficiente único o con varios coeficientes. Pero, en cualquier caso, no tiene mayor fundamento para que les demos apoyo.

En cuanto a la enmienda 2175, en la que se habla que las tarifas mensuales de cuota fija tendrán una deducción del 30% para los establecimientos relacionados en las letras b.1 y b.2, están hechas con el mismo criterio, el criterio de dividir el criterio del máximo común divisor, porque aquí parece que en algunos aspectos y en algunas de las enmiendas que nos presentan los grupos de la oposición, ese es el criterio que ha primado, el del máximo común divisor, Con la mínima común responsabilidad.

Nosotros mantenemos que los establecimientos que estén cerrados temporalmente tienen que pagar, y ya he dicho antes por qué. Los establecimientos que estén cerrados temporalmente exigen sin embargo una disponibilidad durante los 365 días del año de unas estaciones de depuración sobredimensionadas, para admitir esas puntas que se pueden presentar cualquier día. Por ello tienen que pagar más que el ciudadano normal. Resulta curioso aquí que unas veces se habla de la injusticia de lo que paga el ciudadano normal, el amo o el ama de casa a que antes me refería, y otras veces en cambio parece que se habla de lo que tienen que pagar los sectores hoteleros o de restauración que son, insisto, los mlis beneficiados y los que son causantes de ese mayor dimensionamiento de las depuradoras.

Y finalmente, respecto de la enmienda 2176, en la que se pide una reducción del 30% de la cuota variable para las empresas de embotellamiento de agua, en esto sí que nos hemos molestado en hacer unos simples números. Resulta que más o menos, considerando que cuesta 25 pesetas el litro de agua, un metro cúbico de agua embotellada, poniéndolo a un precio supongo que todos me admitirán que barato, supone 25.000 pesetas. El porcentaje que se pretende aquí que se les descuenta es el 30% de 22'27 pesetas, esta inicialmente, ahora y de acuerdo con una enmienda nuestra que se incorporó in voce, en ponencia, sería algo más, pero en definitiva ese 30% en números redondos son 7 pesetas, 7 pesetas sobre 25.000 pesetas, eso es lo que se pide en esta enmienda que se les ahorre a las empresas embotelladoras de agua. Realmente creo que no vale la pena seguir discutiendo 7 pesetas sobre 25.000.

Nada más, muchas gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Diu el Sr. González i Ortea que té una gran confiança en l'equip tècnic de la Conselleria, no és per manco, jo ho entenc; el que passa és que a pesar que tengui molta confiança en aquest equip tècnic, li he de dir que per exemple la carta que han enviat a l'Ajuntament de Formentera, de la qual tenim una còpia, dient que les despeses per un any de l'estació depuradora suposen 132 milions de pessetes, és abusiva. I li posaré un exemple.

Un concurs de manteniment i explotació d'una depuradora de Mallorca, d'uns 20.000 habitants, el se'n va dur una empresa per 21 milions de pessetes. Aquí hi havíem d'afegir el cost de l'electricitat i les amortitzacions. Si llevam les amortitzacions no passa de 30 o 35 milions de pessetes el cost de manteniment i explotació d'una estació depuradora pareguda a la de les característiques de Formentera. N'hi ha 100 que són amortització tècnica més amortització financera. Em pareix un abús, senzillament.

No m'ha contestat al més important, que és que el cànon servirà no per fer estacions depuradores, sinó per fer altres coses. Això demostra, ho torn repetir, demostra que aquí hi ha doblers de més.

Nosaltres anam al màxim comú divisor i aplicam un 40% de rebaixa a tot, vostè diu que no l'he justificat, jo dic que sí. No hem tengut temps de fer quota variable més, quota fixa menys, no hem tengut temps. Això és l'únic que ha passat.

Li he de dir una altra cosa, quan vostès diuen a una esmena, és que ens hem equivocat amb la població, i el que davallam per una part ho tendrem per l'altra, he de dir que els seus estudis econòmics no deuen estar fets pel premi Nobel d'economia.

Si nosaltres aplicam el màxim comú divisor, vostès apliquen el màxim comú impost, perquè estan a 42 pessetes quan a Navarra estan a 20 i a Catalunya deuen estar també sobre aquest ordre.

I d'on trauríem els doblers per al tema del 50%? Jo li ho diré. El Sr. Forcades quan discutíem el debat de totalitat de pressuposts va dir que posava unes missions, i que enguany trauria, no els 46.000 milions de pessetes, sinó 53 tirant per baix; i encara ha dit fa poc temps que en el Senat hi ha una esmena que ens donarà 5.000 milions de pessetes per a carreteres. Aquests 5.000 milions de pessetes per a carreteres que es destinin a carreteres, treguin-ne 2.000 dels que hi ha a carreteres i posin-los a IBASAN. Això és el que han de fer, i així la gent no haurà de pagar tants d'imposts, perquè com ja vaig dir l'altre dia, aquí els ha pegat la "impositi".

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En el tom de contrarèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo he de parlar del que ha dit el Sr. Pascual, perquè en algunes coses no hi estic d'acord.

El tema de Formentera, Sr. Pascual, la veritat és que no és un abús, és una altra cosa, era una amenaça, no era un abús. I les coses s'han de dir com són. És evident que si a Formentera costàs 132 milions de pessetes, no hi hauria duros ni amb aquest impost per pagar les depuradores. El que es jugava era una altra cosa. Anau vius, Formentera, que si no estau d'acord amb això o si protestau, ja sabeu el que vos passarà. Aposta no estic absolutament d'acord amb el que vostè diu perquè tal vegada no ha arribat al final. Jo hi volia arribar.

La veritat és que m'ha paregut molt malament, i perdoni Sr. President però ho he de dir, que havent estat d'acord tots els grups que en aquest article es discutissin totes les esmenes amb caràcter globalitzador, i ja sabem que hi pot haver contradiccions entre les rebaixes d'uns o dels altres, perquè són bastants a cada grup parlamentari, es discuteixi esmena per esmena. No m'ha semblat malament que la Presidència ho faci, perquè és lògic, aquest és un article global, no és un article només de modificar 320 pessetes o 24, sinó que la concepció és global; però m'ha semblat malament que es discutís l'esmena número tal, número qual, que indica com a mínim que no hi ha una concepció global del que és aquesta quota.

Anem al final, que és el famós estudi econòmic. He fet un repté als dos Consellers, al d'Economia i al d'Ordenació del Territori, que òbviament no accepten, ho tenc claríssim. Però no ho accepten, no perquè els costi sortir a la tribuna, que ho haurien

de fer, no perquè no creguin que tenc raó, el problema no és aquest, no l'accepten perquè el Govern no el pot acceptar. Jo estaria absolutament d'acord amb certes argumentacions que s'han dit aquí, que una empresa pública si té una funció social hi ha de perdre doblers, cap problema ni un; però normalment, quan hi perd doblers, aquests doblers no els paga el ciutadà directament, els paga via impostos que és el que passa sempre. I vostès ho han de dir així de clar, els ciutadans pagaran els doblers d'uns objectius que IBASAN no tenia quan es va crear, ni de molt, perquè havia de ser la gran solució a tots els problemes d'aquestes illes quant a aigües, i quan diuen que han fet vint-i-tres depuradores, deuen voler dir que han fet de gestoria de vint-i-tres depuradores, perquè la plantilla d'IBASAN no és per fer cap depuradora, no és per fer ni un xaletet.

Per tant, la realitat és que vostès s'han equivocat l'any 88 amb tota la política hidràulica, el Govern s'ha equivocat i ara via aquestes quotes, Sr. Pascual, i amb això estam d'acord amb vostè, els ciutadans amb un cànon directe o amb un impost indirecte sobre un tema l'han de pagar el doble de cara del que haurien de pagar per a la depuració de les aigües d'aquestes illes. I amb això hi estam tots d'acord, tota l'oposició, el Govern no. El Govern no hi està d'acord, el Grup Popular hi està d'acord però no ho diu. I damunt, no només paguen la meitat, senyors del Govern, només haurien de pagar la meitat i paguen el doble, sinó una cosa pitjor, que qui hauria d'administrar aquest pagament haurien de ser ajuntaments i, quan no pogués esser, l'organisme superior d'aquests ajuntaments. Però no vull entrar en aquest debat perquè és posterior, haurien de ser els consells insulars. Mai, dins tres illes o dins quatre illes, no hauria de controlar i manejar, cobrar, pagar i transferir tot això el Govern, si vostès realment són insularistes, jo estic segur que no, s'ho haurien pensat abans.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias Sr. Presidente. Sr. Pascual, me ha dejado usted estupefacto, me dice que no he contestada lo más importante, a qué se va a dedicar el canon de saneamiento. Pero si no estamos hablando de otra cosa, desde la primera enmienda y desde la discusión, a mi modo de ver un poco bizantina, sobre si canon o impuesto. Y llevamos con eso toda el debate: a qué se va a dedicar el canon de saneamiento. ¿Tengo que volver a decirlo? Creo que en atención al resto de los diputados no voy a decirlo otra vez. A eso no es que tenga que contestarle, es que eso he empezado por decirlo desde la primera intervención. Me parece que esta bien claro.

Me habla del tema de Formentera, yo a este tema en concreto no lo conozco, pero ¿qué quiere que le diga? Un punto concreto creo que no puede traerse a este debate, y además no estoy en condiciones de discutirlo.

Y si esto ha sido más caro o ha sido más barato. Mire usted, no lo sé. No lo sé y esto me preocupa muy poco, porque una golondrina no hace verano, como dice el refrán, y por eso, perdóneme que pase en este momento de discutirle temas que

además de no conocer me parecen irrelevantes. Estamos hablando aquí de una cuestión general.

Yo le había hablado antes de veintitrés depuradoras, usted me habla de un caso particular y no me parece que valga la pena perder el tiempo hablando de eso.

Insiste con Navarra, yo veo ahora por dónde va usted, no si es por el piropo que le eché antes al Sr. Sampol diciéndole que había cogido un criterio que era el de la Comunidad de Cataluña y que era un criterio por lo menos discutible, y no sé si es por eso que usted me saca Navarra constantemente, porque me la ha sacado dos o tres veces. El problema de Navarra es completamente distinto. Y me parece que también es poco apropiado traer aquí el ejemplo de Navarra y de lo que cuesta en Navarra, en Navarra tienen otros problemas de depuración completamente distintos, y en cambio carecen de los gravísimos problemas de financiación que padecemos nosotros. No me saque usted precisamente a Navarra, esto viene a ser meter un dedo en el ojo del Gobierno, o meterle el dedo en la llaga. Olvidémonos de Navarra para discutir este canon.

El Sr. Alfonso insiste en discutir conmigo aunque reglamentariamente con quien tenía que discutir era con el Sr. Pascual, pero saca unos temas que como él mismo dice tendremos ocasión de debatirlos después, cuestiones insularistas de las que creo que ya hablaremos en su momento, porque también tengo cosas que decir y muchas sobre estos temas.

Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

A aquest article hi queden també pendents les esmenes 2171, 2154, 2155 i 2156 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per fer l'exposició d'aquestes esmenes, té la paraula el Diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres, en aquestes hores del debat i encara ens queden temes importants a discutir, volíem deixar ben clars una sèrie de temes.

En primer lloc, respecte del que s'ha dit que pareixia una llei consensuada i que hi estàvem d'acord. Quan presentàrem l'esmena a la totalitat, dèiem que consideràvem aquesta llei com a perversa, perquè tenia la gran habilitat de ser una llei que, tenint una finalitat que havíem d'admetre a nivell general, tractava aquest objectiu de tal manera que es transformava en dolenta. I això és perversió. I no ho dèiem en sentit ètic, sinó en el sentit literal de la paraula.

A més a més, dèiem que era una llei totalment travada, que no tenia fisures perquè tenia un sol objectiu: recaptar de la manera més eficaç, fixant una quantitat i un mètode per poder cobrar. I el mètode més eficaç era la quota fixa. Perquè si hem repetit aquí diverses vegades que aquesta llei estava copiada, però copiada malament, i esmentant dos projectes de llei als quals s'ha al·ludit constantment, que són els de Catalunya i el País

Valencià, veuríem que cap d'aquests i cap llei de les que s'han proposat té aquest equilibri entre quota fixa i quota variable.

Vostè deia o es deia aquí dins que això era una quota fixa per ser un element corrector, nosaltres creim que aquesta quota fixa és un correccional, dins el qual ens hi volen ficar a tots. Per què? Perquè una quota que vostès presentaven, que era el 70% de la recaptació i que es feia en base a un element molt fàcil de cobrar, que és basant-nos en l'impost d'urbana, realment era fàcil de comptar i de recaptar. Per això precisament, a l'hora de fer aquestes esmenes que constitueixen un bloc, el que volíem fer, partint del seu mateix estudi, era dir que nosaltres no entràvem en el tema de la quota variable, perquè ni hem tengut temps per estudiar com s'hauria d'aplicar aquesta quota ni temps per poder presentar una alternativa del cost que significa la depuració. Per això precisament, perquè era el Govern qui ho havia d'haver fet, nosaltres li entràvem per un element corrector d'aquesta quota fixa.

Entenem que una quota que han entrat en aquest Parlament essent el 70% de la quota total a recaptar, del 65 al 70, i aquí ningú no ho ha desmentit, era clarament una quota fixa abusiva que desequilibrava totalment el sentit propi de la finalitat que podia tenir aquell objectiu benèfic de poder donar suport a una llei que pretengués el sanejament integral de tota la nostra comunitat dins un pla hidràulic i contractat a un element a resoldre que era el sanejament. La mateixa llei i la discussió que hem tengut a ponència i a comissió ja s'han encarregat de fer veure la malícia de la llei. Per això presentàvem aquestes esmenes que pretenien corregir la incidència de la quota fixa dins el muntant total de la quota que vostès volien aplicar, perquè certament admetem una quota correctora, però entenem que no pot passar més del 20 o del 25% del total de la tarifa, com a molt. Perquè totes aquelles instal·lacions que realment estan aturades una part de l'any i que no funcionen, tenen a la seva disposició una realitat de depuració i d'altres temes, i per això precisament han d'aplicar una quota fixa, però no que la quota fixa, com a un element estricte i purament recaptador, incidís de la manera que vostès han presentat.

Vostès han corregit aquest 65 o 67'70% que sortia de la quota fixa, i ho han fet aplicant unes rebaixes a diferents trams; als ciutadans els han aplicat una reducció d'un 20%, als hotels també els han aplicat un 20%, i als restaurants els han aplicat un 40-50%, i a altres sectors no han aplicat res. Al mateix temps, per quadrar, han pujat la quota fixa, la quota mòbil o la tarifa mòbil en un 10% quasi, i l'han transformada en 24'50. I això ha provocat un efecte que cal dir en xifres. Vostès han reduït de la seva primera proposta un 5% damunt els habitatges normals, han reduït un 12% damunt el que era l'aplicació del sector turístic o hotelier, i a altres els han reduït diferents elements que en el seu muntant signifiquen una reducció aproximada en recaptació de 745 milions de pessetes. I han dit que es corregia aquesta manca de recaptació perquè havien descobert que s'havien equivocat i havien de posar més places per quadrar aquestes xifres amb el muntant que en el fons vostès tenien previst cobrar.

Volem dir ben clar que quan vostès parlen de consens, no parlen de la veritat, perquè aquesta llei no s'ha consensuat, a excepció d'acceptar una sèrie reduïda d'esmenes que afectaven aspectes de sentit comú i que haguessin suposat una certa rebel·lió davant el tractament desigual entre unes institucions, com podien esser

ajuntaments o empreses privades, i la situació que significava IBASAN. Hi havia un tractament diferenciat que era escandalós, i que l'han corregit, en part, a través d'un article que acceptaren, en deixaren d'acceptar d'altres.

Crec que aquesta llei no té possibilitat de consens, i aquí s'ha dit que només té una possibilitat de consens, que es retiri, que es torni a discutir i que torni a aquest Parlament, és l'únic consens que pot tenir, perquè és una llei tant travada, amb un sol objectiu, que és recaptar els 5.400 milions de pessetes que vostès han previst i com ja hem remarcat aquí per activa i per passiva 5.400 milions bàsicament per cobrir un forat concret, un forat d'inversió concret i, per tant, no per perspectiva de sortida d'aquesta situació, el que hem de dir al Govern, i aposta defensam aquestes esmenes que són un tot, que intenten no per una divisió aritmètica sinó per un concepte de dir que el cànon no ha de significar més d'un 30% del total de la tarifa, i aposta no hem presentat cap esmena a la tarifa variable, sinó que hem anat a la fixa, significa rebaixar la incidència de la tarifa fixa dins el total de la recaptació.

El seu problema és, si haguessin admès aquesta variació, fer els números adequats perquè els quadràs amb aquell projecte real d'inversió no inventat, no per tapar un forat, sinó real d'inversió dins aquesta àrea de sanejament que vostès pensaven aplicar. Per això precisament, perquè nosaltres no som el Govern, no hem vingut aquí a presentar una llei, vostè diu que nosaltres haguéssim fet una llei així, nosaltres deim que haguéssim pretès els mateixos objectius però evidentment mai no haguéssim fet una llei com la que vostès han presentat amb els sistemes d'aplicació, perquè això suposa una discriminació seriosa de cara a la falta de progressivitat segons els nivells de rendes, suposa que primam qui més contamina per damunt de les altres perquè li costa exactament igual, un poc beneit serà qui es dediqui a evitar aquesta contaminació si a més ha de pagar exactament igual que un altre; perquè entenem que afavoreix la utilització d'aigua com a recurs escàs, i tot això es fonamenta bàsicament, i creim que aquest és el punt dèbil, en el tema de la incidència de la tarifa fixa.

Per això aquestes esmenes tenen un contingut molt clar, rebaixar substancialment la tarifa fixa sobre el total de la recaptació. Per tant, entenem que vostès no puguin acceptar cap esmena, estan impossibilitats, el Govern no ho pot permetre, no es poden permetre tocar aquests elements de tarifa fixa, perquè el que proposen no és una llei en vistes a futur, el que proposen és una llei amb els ulls cap enrere per intentar cobrir els desfets que han fet anteriorment, i això els du a aquesta impossibilitat de negociació. I això els ho han dit les patronals, tots aquells que han fet números sobre la seva situació i sobre el que suposarà el cànon.

Aposta creim que presentant aquestes esmenes volem atacar amb profunditat l'objectiu bàsic i pervers d'aquesta llei, que és el seu sistema de recaptació i la imposició d'aquesta extraordinària xifra de tarifa fixa que, com deia al principi, vostès diuen de corrector, i nosaltres de correccional.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula la Diputada Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Jo no vull ser menys que el Sr. Obrador i també sortiré a la tribuna a exposar el nostre plantejament. Sr. Obrador, el nostre grup pensa que és molt més encertada l'esmena 2224191 del Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, ja que separa els tractaments de restaurants respecte dels de cafeteries d'acord amb les suggerències del sector. Així, a la vegada que redueix les quotes fixes dels restaurants en 600 pessetes, és a dir, passen de 3.000 a 2.400 pessetes, les de les cafeteries passen a 3.000, passen vull dir de 3.000 a 1.600, és a dir, es redueixen en 1.600 pessetes.

Apart d'aquestes reduccions importantíssimes damunt la quota fixa per aconseguir una major justícia contributiva, hi afegim que les quotes d'aquesta tarifa tinguin el caràcter de tarifa mínima, essent només aplicables quan la quota que correspongui a aquestes indústries segons els diferents calibres dels comptadors, de la tarifa, siguin inferiors a la b.3, en el cas contrari s'aplicaria aquesta.

A la vista d'això ens trobam que el seu grup ens planteja que els restaurants i les cafeteries tinguin una quota fixa mensual de 2.000 pessetes, mentre que el grup que jo represent en aquesta Cambra troba més oportú que els restaurants tinguin una quota fixa de 2.400, i les cafeteries de 1.600. Per tant, si comparam unes xifres amb les altres ens trobam que hi ha 400 pessetes de diferència, en més per una part i en menys per l'altra entre els dos grups.

Com a conclusió crec que aquestes diferències es podrien compensar, per això el nostre grup troba que el més oportú seria que vostès retirassin aquesta esmena.

Ara respondré o intentaré explicar al Sr. Obrador un tema que li pica molt, i és la relació quota fixa-quota variable. Els ingressos derivats del cànon de sanejament tenen un doble destí, han de servir per costejar les inversions i també el manteniment en matèria de depuració d'aigües. De l'estudi econòmic que s'ha presentat a aquest Parlament es dedueix que la despesa dedicada a explotació és de l'ordre d'un terç, i la destinada a inversió és de dos terços, és a dir, la resta. Per aquesta raó s'ha dissenyat el cànon de sanejament en base a dues quotes, una fixa i una altra variable. Així es pretén que els ingressos derivats de la quota fixa siguin sensiblement iguals a les despeses d'inversió, mentre que els ingressos per quota variable s'han d'aproximar més a les despeses d'inversió.

Però m'interessa clarificar un poc més la relació entre quota fixa i inversió. Hem de pensar que una depuradora es dimensiona en base als habitatges, locals i empreses que l'han d'utilitzar, sempre tenint en compte les màximes puntes de població que hi pugui haver, ja que d'altra manera mai no tendríem una bona depuració. Per tant, qualsevol habitatge, local o empresa motiva un major dimensionament de la depuradora. Pensem que si tècnicament fos possible cada lloc, habitatge o empresa hauria de dur incorporada la seva pròpia depuradora, de la mateixa manera que hi du una cuina, un menjador o un hall. En aquest cas, ningú no discutiria que cadascú costejàs la seva inversió, per tant és ben normal que una depuradora centralitzada s'hagi de finançar per part de tots aquells que la motiven, en proporció a la part que els correspongui a cadascú.

Si no es fes així, resultaria que els residents, tots nosaltres, sempre subvencionaríem els no residents; pensem en aquells estrangers que tenen un xalet o un apartament i l'usen dos mesos o dos dies cada any, aquests no pagarien gairebé res de costos de depuradora, i podríem arribar a l'absurd que si els tenguessin tancats tot l'any pagarien zero pessetes.

Jo faig la següent pregunta: per què ho hem de pagar nosaltres? Crec que amb això que li he comentat ha quedat ben clar quina és la nostra filosofia sobre la quota variable i la quota fixa.

Ara li voldria rebatre una mica els arguments sobre que volen reduir la quota fixa de 400 a 200 pessetes. Al nostre grup li sembla que reduir la quota fixa a la meitat és fer demagògia. A simple vista pot quedar millor davant les associacions de veïns, les famílies i, en definitiva, davant els petits consumidors dir-los que el seu grup proposa reduir un 50% la quota fixa que han de pagar cada mes. Però sota el nostre punt de vista, dir-los això és enganyar-los i embullar-los amb els números, ja que segons les dades de l'estudi econòmic per cada 20 pessetes que es redueixi la quota fixa, hem d'augmentar en una pesseta la quota variable per tal que l'estudi ens quedi equilibrat; la qual cosa vol dir que si disminuïm en 200 pessetes la quota fixa, la variable ha d'augmentar un 10. I qui se'n beneficia, d'aquest augment i d'aquesta reducció?

Li posaré un parell d'exemples. Una família que consumeixi 20 metres cúbics per mes, més o manco pagaria el mateix; però, en canvi, una família nombrosa mallorquina que consumeix més de 20 metres cúbics d'aigua mensualment, a final de mes hauria de pagar una quantitat bastant superior per cànon de sanejament. Mentre que el gran beneficiat d'aquesta reducció sobre la quota fixa serien les segones residències, que tant sols pagarien pel consum real d'aigua durant els mesos d'estiu, i durant la resta d'any pagarien una quantitat mínima, 200 pessetes cada mes, amb la qual cosa no afronten la part que els correspon per haver de tenir unes instal·lacions hiperdimensionades perquè els mesos de juliol i agost la depuradora funcioni al cent per cent.

El que a simple vista, fent demagògia, suposaria que els contribuents de les illes pagassin un 50% menys de quota fixa, a la llarga va en detriment d'aquests i en benefici de les segones residències. A més, a ponència ja vàrem arribar a un acord amb els distints grups de la Cambra per tal que en un període màxim de tres anys, el Govern es comprometia a revisar el cost de les quotes fixes dels habitatges en funció del seu valor cadastral. A l'article 9, el Partit Popular-Unió Mallorquina ha ampliat considerablement les persones que es podran acollir a una important bonificació del 75% de la quota fixa, que per altra part ja ha sofert una reducció d'un 20% amb una esmena del nostre grup.

Per tot això, el nostre grup no podrà donar suport a la seva esmena 2154.

Quant a l'esmena que es refereix a canviar plaça per habitació, li he de dir una sèrie de coses. Jo recordaria als diputats del PSOE les paraules que va dir el seu portaveu no fa massa dies respecte dels hotelers i del cànon de sanejament. Les paraules textuais eren: "Els hotelers tenen el seu problema i intenten arreglar-lo d'una manera o de l'altra, intentant veure qui pagarà el que a ells els descomptin, i això no està bé". I ara, en aquesta ocasió, la seva esmena va en aquest sentit, intentar canviar una

paraula per una altra, i tal vegada així aconseguiran que el sector hotelier pagui menys, però no pensem en el que passarà després. Els hotelers se'n beneficiaran, però qui en sortirà perdent?, ho han pensat?

Fer política des de l'oposició és molt fàcil, ja que en els discursos un pot recollir i posar en boca seva les crítiques dels distints sectors, tinguin o no tinguin raó; però el difícil és governar, el difícil és prendre una determinada decisió, saben que hi ha un conjunt de persones que miren els seus interessos particulars i hi estan en contra, cosa molt normal per altra part. Però el Govern d'aquesta Comunitat ha de mirar l'interès general de tots els ciutadans, passant per damunt dels interessos particulars de tots i cadascun de nosaltres per tal d'aconseguir un bé comú.

Si el que pretén aquesta esmena és reduir la part de quota fixa del sector hotelier, nosaltres li podem dir que en el projecte inicial presentat pel Govern ja hi ha hagut una reducció del 20% amb una esmena presentada pel nostre grup. Canviar plaça per habitació suposa, en termes generals, reduir a la meitat les aportacions del sector, la qual cosa suposaria haver d'augmentar la quota variable amb una quantitat important, de la qual cosa en sortirien perjudicats tota la resta de contribuents.

A una de les diverses reunions mantengudes amb els tour-operadors, aquests digueren que una vegada analitzades les dades contingudes al projecte de llei, es veu com aquest cànon representa per al sector afectat unes 20 pessetes per dia i turista, la qual cosa els sembla una xifra totalment absorbible, i més si tenim en compte que els touroperadors, a la vista de les millores que es realitzen en aquesta Comunitat Autònoma en matèria d'infraestructura i medi ambient, pensen que a la pròxima negociació sobre els preus de les places turístiques, els touroperadors es poden comprometre a incrementar-los, per la qual cosa hem de suposar que si el touroperador decideix augmentar els preus, serà sempre en una quantitat bastant superior a les 20 pessetes per client i dia. Per tant, si es compleixen les previsions, a la llarga el sector hotelier en sortirà beneficiat.

Per tot el que hem dit, no podem donar suport a la seva esmena 2155.

I respecte de la darrera esmena del seu grup a l'article 8, no he de dir més que el que ha dit el meu company José Maria González i Ortea quan responia a l'esmena 2175 del Grup Mixt.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. En el torn de rèplica, té la paraula el Diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Després d'haver escoltat la Sra. Salom, li diria sincerament que hi ha coses molt gracioses. El tema de les inversions i el manteniment, vaja, si haguessin d'aplicar les taxes els ajuntaments amb aquests criteris, no vulgui saber a quin preu posarien la tarifa fixa de l'aigua o del clavegueram, perquè en aquestes si que la inversió suposa el 80 i el 90% de tota la

inversió del cost, independentment del manteniment. Aquest criteri que vostè ha dit a mi em sona molt graciós, perquè no l'he vist emprar mai, ni per fer una taxa, ni per aplicar un cost, ni per reduir.

Nosaltres hem fet un tot damunt la tarifa, vostè fa una comparació perquè amb un sector han arribat a un acord, amb el sector de cafeteries; nosaltres li hem fet una valoració total de la quota fixa, i mantenim el mateix, entenem que mantenir la quota fixa no és progressiu i a més perjudica el que volem fer tots. És evident que hi ha d'haver una quota fixa, nosaltres no parlem de quota fixa zero, però s'equivoca en una cosa fonamental, i és que pareix que diu hem baixat, i és que han pujat, les tarifes mínimes assenyalades allà on tenien taxes de clavegueram estaven a 100 i a 120 pessetes mensuals. No parlem que vostès han baixat, és que han doblat, el tema és el total i el muntant de la recaptació, i quan vostès diuen que baixen, és que a aquests senyors qualcú els puja més del 200 i del 300% del que pagaven. Nosaltres no ens hem ficat en el muntant que vostès vulguin recaptar, ens hem ficat en el muntant de cara a no tenir un pla i de no tenir uns objectius precisos i perquè considerem que han partit del total que vostès volen recaptar per cobrir un forat del passat, no del futur.

A partir d'aquí, vostès continuen aplicant la tarifa fixa, i la tarifa fixa la incrementen en un 300% als ajuntaments, que ja la recaptaven, no parlem de baixar, en tot cas parlem de baixar un 12% damunt tarifes que han pujat un 300%. Quant al tema de qui es beneficia, crec que és erroni pensar a qui es beneficia partint d'aquest concepte d'aplicar tarifa fixa com a element corrector. Creim que s'ha d'aplicar una tarifa fixa realment correctora i s'han d'aplicar tarifes progressives de consum, però el que no entenem és que a aquell que no consumeix se'l gravi exactament igual que si no consumís.

Diu que els tour-operadors estan d'acord, evidentment no són ells que han de pagar. Aquí hem tengut i hi ha les declaracions de la Patronal d'Hostaleria, i ho diuen ben clar, i crec que ha sortit als diaris i que els han enviat els estudis com ens els han enviat a nosaltres, on coincidim tots que la tarifa fixa és absurda. I això ho deim des del principi, la tarifa fixa és absurda tal i com vostès l'han posada, perquè no incentiva la no contaminació, sinó que incentiva la contaminació; perquè no incentiva el no consum, sinó que incentiva el consum. Creim que això no és bo.

Quan vostè parla dels touroperadors, jo li diria que qui s'entén amb els touroperadors no és el Govern d'aquesta Comunitat, qui s'entén amb els touroperadors són els hotelers, i saben perfectament què els costa quan han de negociar un preu. Aquestes coses tan meravelloses que vostè deia no les solen tenir massa en compte a l'hora de discutir preus i a l'hora de concertar llits.

Nosaltres continuam dient el mateix perquè entenem que la nostra esmena va directament contra la filosofia del mateix cànon, no hi estam d'acord, no hem consensuat res perquè a cap moment nosaltres no hem dit que sí. Si vostès creuen que han de recaptar una quantitat, ens havien d'haver presentat a aquest Parlament un estudi adequat que tengués mesures correctores per a tot el que acaba de dir; però que no fossin, com deia abans, unes mesures de correccional, o sigui aplicar un 70% de tarifa, que ara l'han baixada, és cert, jo els he dit les xifres exactes del

que han baixat, han baixat 700 milions de pessetes de recaptació total, i han baixat per tarifa exactament 920 milions de pessetes segons el seu estudi en quota fixa, que han recuperat després 200 i busques a través d'increment del propi cànon de la quota variable.

Però, evidentment, nosaltres no podem estar en cap moment d'acord amb aquest tema. Insistesc que el que ens ha paregut fins i tot ridícul és la distinció que vostè fa entre inversió i manteniment. És evident que hem de millorar substancialment el manteniment, però una taxa que és el que se sol fixar concretament per a aquests temes, mai no té la proporció entre inversió i manteniment, té valor total, amortitzacions i futures inversions, però no té mai en compte el tema d'inversió, perquè si s'aplicàs en base a rescabalar amb el mateix criteri la inversió, no li dic què passaria si parlàssim d'aigua o de clavegueram, perquè serien quotes insuportables a nivell social i molt poc progressives.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contrarèplica, té la paraula la Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Obrador diu que el nostre cànon de sanejament l'únic que pretén és recaptar, recaptar i recaptar, i jo crec que s'equivoca de govern. Miri més enllà, més amunt, cap a la capital del regne d'Espanya, i crec que és aquell govern qui només va a recaptar. Parla que no hem consensuat, jo trobo que el fet que s'hagi acceptat i retirat un 43% de les esmenes demostra que el tema està bastant consensuat.

Després diu que les seves esmenes són les progressistes. Progressista, què és, reduir les quotes de les cafeteries i restaurants en quasi un 50%? Progressista és reduir en un 50% les quotes dels bars? Progressista és reduir de 400 a 200 pessetes la quota fixa dels habitatges? Progressista és canviar plaça per habitació? Francament, no els entenc. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passam idò a la votació, i començarem per l'esmena 2204 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de l'esmena 2204, es volen posar drets per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat ha estat: a favor, 23; en contra, 29. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2204 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

Passam a la votació de les esmenes del Grup Mixt, 2174, 2175 i 2176.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'absteneu? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 20; en contra, 29; abstencions, 3. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2174, 2175 i 2176.

Passam ara a la votació de les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA 2171, 2172, 2154, 2155 i 2156.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'absteneu? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 20; en contra, 29; abstencions, 3. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2171, 2172, 2154, 2155 i 2156 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i passam a la votació del text de l'article 8.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del text de l'article, es volen posar drets per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'absteneu? No n'hi ha.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, 23. En conseqüència, queda aprovat l'article 8 del text del dictamen.

I passam a la votació de l'article 9 que no té esmenes. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor del text de l'article 9, es volen posar drets per favor? Moltes gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'absteneu? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 23. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 9, tal com ve en el dictamen de la comissió.

Passam a l'article 10. A aquest article s'hi mantenen les esmenes 2179 i 2180 del Grup Mixt. Demanaria al grup que si no hi ha inconvenient, l'esmena 2182 referida a la disposició addicional segona, encara que es voti en el moment de votar la disposició, s'inclogués en aquest debat.

Així doncs, té la paraula per part del Grup Mixt, el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Amb l'avantatge que em dona poder decidir i no haver de llegir res que m'hagi escrit ningú, puc dir des d'aquest moment, que retiram, amb ànim d'agilitar el debat en aquestes hores de la nit, l'esmena núm. 6 d'addició a l'article 10.

Respecte de l'esmena núm. 2180/91, esmena núm. 7 del grup, d'addició també a l'article 10, i concretament d'afegir a l'article 3 que els ajuntaments que a l'entrada en vigor d'aquesta llei tinguin aprovades les ordenances fiscals destinades a costejar l'explotació, conservació i manteniment de les instal·lacions de sanejament, podran optar per l'exempció del cànon de sanejament o bé per l'aplicació -ha de dir aquí, com s'havia d'haver corregir a ponència i a comissió- de l'ordenança municipal corresponent; he de dir que a pesar que hi ha una esmena del Grup PP-UM que arregla un poc el text inicial, nosaltres creim que els ajuntaments tenen una autonomia que d'alguna manera s'ha de respectar. Una autonomia, per altra banda, de vegades és exemplar, perquè en aquest cas del cànon d'aigües, puc dir que em referiré a un ajuntament que té unes ordenances fiscals ja aprovades, destinades al sanejament, però que també té un exemple a oferir -i perdonin els senyors membres del Govern- al Govern de la Comunitat Autònoma.

Aquest ajuntament, ja que, i amb això estam d'acord amb vostès, l'Administració central pareix que ens regateja els diners i moltes vegades, com ha dit molt bé el portaveu del grup majoritari, què més voldríem que poder tenir aquest 50% des de l'Administració central per costejar la construcció de depuradores; aquest ajuntament que té aquestes ordenances ja aprovades, ha aconseguit, no- del Govern central, però sí de la Comunitat Econòmica Europea, que precisament a través del programa ENVIREG, al qual hagués pogut acudir -no descobresc res aquí, perquè ho han publicat els mitjans de comunicació i ho ha dit la CAEB-, a través d'aquest programa ha aconseguit, i em refereixo a l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, 52 milions de la CEE per construir una depuradora a Portinatx.

Per tant, el Grup Parlamentari MIXT, que contràriament al que s'ha dit aquí, aplicant el màxim comú divisor i un mínim comú de responsabilitat, tant a les quotes fixes com a les variables, més o menys encertadament, però creim que els components dels costos de sanejament o de les depuradores que es volen construir estaven inflats, nosaltres reduïrem el 60%. Ens agrada posar aquest exemple i poder dir que aquests ajuntaments també puguin optar per l'exempció del cànon de sanejament o bé per l'aplicació de l'ordenança municipal que els correspongui.

Amb concordança amb això, tal com s'ha demanat, defensam l'esmena 2182, d'addició a la disposició addicional segona. L'esmena demana que aquesta disposició no sigui d'aplicació per als ajuntaments que optin per l'exempció prevista a l'article 10.3.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Grups que volen intervenir?

Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El tema que a nosaltres ens va sorprendre ja quan el llegirem als diaris, i també el que ens sorprèn, bé, trobam summament interessant és el programa europeu ENVIREG.

Ni a ponència ni a comissió ni als estudis econòmics ni a manifestacions del Govern que calla com si fos absolutament mort -només parla amb els seus portaveus, però no amb la Cambra, li deu donar instruccions-, ningú no ha explicat absolutament res d'aquest programa. I crec que aquest Parlament té dret a saber que si hi ha subvencions de la Comunitat Europea, si es poden aconseguir -i pareix que sí, perquè Sant Joan ho ha fet-, si és possible ampliar aquests nivells de subvencions a altres municipis, etc. I sabent tot això, també saber que la inversió feta en depuradores que siguin subvencionades o que ho puguin esser per aquest programa, si es produeix i existeix -perquè no sabem res, el Govern calla com un mort i no sabem per què, ens agradaria saber-ho-, si aquestes subvencions a inversions rebaixaran el cànon, l'impost que hagin de pagar els ciutadans.

Seria molt divertit, no per als ciutadans evidentment, no per als que sempre paguen, evidentment, seria molt divertit que s'aconseguissin subvencions de 60, 70 o 80 milions, del 50% del cost d'una depuradora, i els estudis econòmics, tan ben alabats en aquest Parlament -alabats per l'oposició i no gens defensats pel grup majoritari del Govern, no he sentit cap veu que defensi l'estudi econòmic-, curiosament, seria molt curiós que aquests 200, 300, 400 milions de pessetes, X, mil de milions que es puguin treure, no repercutissin en bé dels ciutadans, ens agradaria que el Govern ens explicàs, i ho torn a dir al Conseller d'Economia i al d'Ordenació del Territori -que ja se n'ha anat o deu esser a fora, és igual-, a veure si aquest programa ENVIREG existeix o no. Sembla que sí. Si pot suposar inversions per a la Comunitat Autònoma o per als ajuntaments, i si una vegada aquestes inversions pagades per la Comunitat Europea siguin obtingudes pels ajuntaments, això significarà que els ajuntaments tendran una rebaixa en els impostos.

Ens agradaria que ens ho explicassin i que ens ho explicàs el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Realmente una vez mas discurre el debate por caminos insospechados, porque uno tiene delante la enmienda y trata de discutirLa, y le sorprenden con otro tipo de manifestaciones. Pero, en fin, trataremos de contestar a todo.

Lo primero de todo es que tal como está planteada la enmienda, que en definitiva es lo que vamos a tener que votar aquí, se pretende dar la posibilidad a los ayuntamientos que tienen ya

ordenanzas fiscales de saneamiento de optar por el sistema del canon o no. Yo creo que esto desfigura completamente la ley. La ley pretende otra cuestión, satisfacer los gastos generados por la explotación de aquellas instalaciones que ya están hechas e incluso -como creo que aludía el Sr. Vidal cuando decía que en comisión se había arreglado, y efectivamente retocamos eso para que quedara más claro- se contienen también en la ley compensaciones para aquellos ayuntamientos que hayan hecho sus instalaciones y tengan pendientes gastos de amortización, etc. Más adelante lo veremos en una disposición adicional cuyo número ahora mismo no recuerdo.

De manera que lo que pretende la ley es una unidad en el tratamiento del canon de saneamiento, pero sin recorte a la autonomía municipal, no recorta la autonomía municipal, porque cada municipio tiene la posibilidad o la opción de, primero, construir, si no las tiene construidas, sus propias instalaciones; y, segundo, explotarlas. O bien encargar a la Junta de Aguas que las construya o que gestione su construcción, y después que gestione también su explotación. Por consiguiente, el ayuntamiento tiene siempre abierta el camino de realizar las inversiones necesarias para la construcción, y después las necesarias para la explotación, si bien los gastos correrán a cuenta de la Junta de Aguas.

Eso se requiere por el propio tratamiento de la ley, porque realmente si eso no fuera así, creo que entonces la ley no sería necesaria; el planteamiento sería el que se venía haciendo hasta ahora por la Consellería de Ordenación del Territorio, que es establecer un convenio con cada ayuntamiento para la ejecución y la realización de las instalaciones de depuración que fueran necesarias. Esta ley pretende ir más allá, y en vez de establecer estos convenios con cada ayuntamiento, provocar que cada ayuntamiento cobre a los ciudadanos beneficiados por esas instalaciones de depuración, les cobre unas contribuciones especiales muy importantes, lo que pretende esta ley -como digo- es realizar estas instalaciones con un canon común y estableciendo el principio de solidaridad para todas las islas. Por consiguiente, insisto, esta enmienda, de ser aceptada en estos términos, supondría que la ley no tendría demasiado sentida.

El Sr. Vidal también ha hablado, y el diputado del Grupo Socialista también se ha referido a eso, del programa ENVIREG y se ha hecho alusión a unas declaraciones que han hecho algunas asociaciones a los medios de comunicación, en relación con el aparente desconocimiento del Gobierno de la posibilidad de conseguir unos créditos especiales para este tema, de acuerdo con este programa y procedentes del Mercado Común. Eso esta en marcha y concretamente puede haber una cantidad -se me informa por parte del Gobierno que ronda los 1.300 millones de pesetas- que podría venir para estas necesidades de saneamiento de la Comunidad.

¿Qué supondría que viniera este dinero? Lógicamente, habría menos gastos que tendrían que correr a cargo de la Comunidad o de los previstos en este canon. Por consiguien-te, puedo tranquilizar a los Sres. Portavoces del Grupo Mixto y del Grupo Socialista, así como a todos los diputados de la cámara, puesto que, como digo, el Gobierno no sólo tiene conocimiento, como era lógico, de este plan, sino que además está en ella y parece que las perspectivas son buenas.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President, i gràcies també al portaveu del grup majoritari, perquè, després de tot m'ha omplert de satisfacció que gràcies a aquesta inesperada intervenció meva, que ha estat la primera en aquest tema de sanejament, o millor dit del cànon de sanejament, i en aquests moments, quan ja havíem canonitzat l'impost, quan ja havíem fixat les quotes, que gràcies a aquesta intervenció, a més de tenir coneixement el Govern i l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, tinguem coneixement tots i aquest Parlament que hi ha aquesta possibilitat d'obtenir 1.300 milions de pessetes d'aquest programa ENVIREG, i tal vegada -qui ho sap amb la nomenclatura aquesta que té la Comunitat Econòmica Europea hi haurà altres programes i podrem també acudir-hi, perquè aquest programa està més que res dirigit a disminuir la contaminació de zones costeres, ajuntaments turístics, etc., tal vegada hi haurà altres programes a què podrem tenir accés i tal vegada podrem aconseguir aquests 5.000 o 6.000 milions de pessetes que ara hauran de pagar els contribuents.

Per tant, crec que el que s'ha dit aquí, que han vengut a dir que no tenia res a veure amb l'esmena -jo crec que sí que té bastant a veure-, perquè tomam al que hem dit abans. Nosaltres creïem, i ho vàrem dir des del primer moment, que no s'havia d'haver recorregut a un impost, a aquest anomenat cànon per augmentar uns ingressos dels pressuposts. Hagués valgut més acudir al deute públic o a qualsevol cosa. Vulguin o no aquest ha estat un error molt gros. Per tant, tot el que tenguí relació amb això crec que es relaciona amb el que avui debatrem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En el tom de contrarèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. Vidal, a nosaltres la veritat és que no ens ha alegrat el que acabam de sentir. En primer lloc, perquè no ha estat persona autoritzada del Govern, que el Grup Parlamentari Popular contesti que el Govern ho sap tot, em sembla molt bé, però és el Govern qui ho ha de dir. En segon lloc, si és veritat que coneixen el tema del programa ENVIREG, menys ens tranquil·litza, els demanam, senyors del Govern, si hi ha 1.300 milions de pessetes per a inversions, per a depuració d'aigües, que poden venir a aquesta Comunitat Autònoma l'any 1992 a través d'un programa, si existeix un altre programa que es diu MEDSPA, relatiu a l'acció comunitària destinada a protegir el medi ambient a la regió mediterrània, i això suposa inversions que no haurà de fer ni la Junta d'Aigües, ni IBASAN a través dels doblers que tenguí de la Junta d'Aigües, ni els Ajuntaments a través dels doblers -que per cert no és veritat que puguin fer el que vulguin, segons la llei; és obvi que un ajuntament pot fer una depuradora, i tres si vol, però segons aquesta llei no ho

passarà gaire bé-, si tot això és veritat, què passa amb aquests doblers d'inversió, es descomptaran dels comptes generals de despeses i d'amortització d'interessos i d'amortitzacions tècniques o físiques, perquè són subvencions a fons perdut, etc., dels comptes d'aquest famós estudi econòmic, tan poc defensat pel Grup Popular?

Ningú no ens ho ha contestat, el Govern no ens contesta, el Govern calla. I és curiós, sobretot és molt curiós, senyors del Grup Popular i Sr. Cosme Vidal, que no ho ha destacat i jo ho he de destacar, és molt curiós que aquests temes, possibilitats d'estalvi de 1.000 milions o de 1.300 milions l'any 1992 surten en el debat de totalitat d'aquesta llei. No han sortit a ponència, ni a comissió, ni a l'estudi econòmic del Govern, surt ara i no ens responen.

Cal felicitar al Conseller d'Economia perquè és l'únic del Govern -els altres tres consellers que són diputats no compten perquè hauran de votar- que aguanta estoicament aquest debat, però no surt a explicar-nos el programa ENVIREG, no surt a explicar-nos si hi haurà una devolució de 1.300 milions de pessetes o la correspondència si es fan aquestes inversions amb fons comunitaris, ningú no surt a explicar-nos-ho. Sr. Vidal, ningú no li explicarà perquè el més probable és que aquests doblers vagin als comptes generals de la Comunitat Autònoma, amb la qual cosa, senyors del PP, que tot això vagi cap a sanejament, crec que en aquest moment no s'ho creu ningú, ni la gent tan ingènua com el portaveu del Grup Popular ni ell mateix.

Hi ha cap explicació a això que els demanam? Hi ha cap explicació referida a quins comptes es faran quan els 1.300 milions de pessetes arribin a aquesta Comunitat Autònoma? El Conseller d'Economia tornarà els doblers que hagi cobrat de més als ciutadans? En tornarà cap, de doblar? Per principi, això no passa mai. Suposam que la Conselleria d'Economia tampoc no en tornarà. A nosaltres ens bastaria, Sr. President, saber si hi ha aquesta possibilitat dels doblers, si aquest coneixement que té el Govern Autònom sobre aquests programes és tan complet que altres ajuntaments se'n podran beneficiar, i ja seria demanar l'impossible, saber què passarà si aquests doblers arriben i si hi haurà cap benefici per als ciutadans, que és en definitiva el que ens importa a nosaltres. Perquè el bé públic és el bé dels ciutadans, no és el bé de la Conselleria d'Economia, no és el bé del Govern Autònom. El bé públic és el bé dels ciutadans.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Decir únicamente que por parte de este Grupo y de este ingenuo portavoz, no cabe la menor duda, absolutamente la menor duda, de que peseta que se ponga a disposición del Gobierno de esta Comunidad irá destinada a satisfacer el bien público. No hay la menor duda. Créame, en esto no me considero ingenuo hasta el punto que usted dice.

Y en relación con el destino de los 1.300 millones tampoco tengo ningún problema, Sr. Alfonso, ningún problema. Afortunadamente, aquí hay cincuenta y nueve diputados que

piden puntual cuenta, puntuales cuentas al Gobierno de lo que hace con cada una de las pesetas que están a su disposición. Y precisamente el Conseller de Economía y Hacienda es uno de los que más explicaciones da en relación con este tema. Por consiguiente, puede usted ir a dormir tranquilo, dentro de un rato, cuando por fin se acabe esto, porque usted, yo y todo el resto de los diputados sabemos que esto es así

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació de l'esmena 2180, ja que la 2179 ha estat retirada a la intervenció del Portaveu del Grup Mixt. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena 2180, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

A favor, 25; en contra, 29. Queda rebutjada l'esmena 2180.

I passam a la votació de l'article 10.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article 10, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies.

A favor, 29; en contra, 22; abstencions, 3. En conseqüència, queda aprovat l'article 10 tal com ve en el text del dictamen.

I passam a la votació dels articles 11 i 12 que no tenen esmenes mantengudes.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor dels articles 11 i 12, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 25. En conseqüència, queden aprovats els articles 11 i 12 tal com venen al text del dictamen. I passam a l'article 13, on s'hi manté l'esmena 2159 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Per defensar l'esmena, té la paraula el Sr. Diputat Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Comprenc que tots estam cansats, però aquesta és una esmena de les de fons i una que més problemes pot generar en un futur respecte d'aquesta llei.

A un moment donat, el Govern, a través del Grup que li dóna suport, i parlant d'això em sap greu que no sigui aquí la Sra. Salom, perquè jo no parlava de progressistes, sinó de progressives, cosa totalment diferent que m'agrada - - ria que quedàs clara al Diari de Sessions. Jo diria que el tema va intentar esquivar un problema de possible enfrontament de competències a nivell municipal, a través d'una correcció que va fer a l'article 2, concretament quan va parlar de les contribucions especials que no podrien aplicar, o taxes o preus públics, va posar la paraula autonòmiques i va posar autonòmic per evitar la paraula municipal, perquè així es podria entrar en confluència amb la pròpia obligació municipal.

Però no obstant això, aquesta esmena posa aquest dit dins l'ull o dins la ferida, perquè precisament pretén aclarir que el grup que dóna suport al Govern o el mateix Govern defineixi quin és el tractament que vol donar als ajuntaments amb el tema de l'aplicació del cànon. I els recordaria, simplement, un parell d'articles de la Llei de Bases que regula l'activitat de les Administracions locals:

Concretament l'article 25, que ja esmentàrem aquí, de la Llei 7/85, on es defineix taxativament que la responsabilitat i la gestió i la competència exclusiva del sanejament corresponen a les entitats locals, als ajuntaments concretament; l'article 1 de la Llei de Bases diu concretament que els municipis són entitats bàsiques de l'organització territorial de l'Estat i "cauces immediatos de participación ciudadana en los asuntos públicos que institucionalizan y gestionan con autonomía los intereses propios de las correspondientes colectividades"; l'article 2.1 diu concretament que "Para la efectividad de la autonomía garantizada constitucionalmente a las entidades locales, la legislación del Estado y la de las comunidades autónomas -parla de- máxima proximidad de gestión administrativa a los ciudadanos"; l'article 11 assenyalava que "el municipio es la entidad local básica de la organización territorial del Estado y tiene personalidad jurídica y plena capacidad para el cumplimiento de sus fines". I allà on parla d'hisendes, per referir-nos concretament al cànon, a l'article 105 diu que "De conformidad con la legislación prevista en el artículo 5, se dotará a las haciendas locales de recursos suficientes para el cumplimiento de los fines de las entidades locales"; i a l'apartat 3 de l'article 106 diu: "Es competencia de las entidades locales la gestión, recaudación e inspección de sus tributos propios sin perjuicio de las delegaciones que puedan otorgar a favor de las entidades locales de ámbito superior o de las respectivas Comunidades Autónomas y de las fórmulas de colaboración con otras entidades locales"; i a l'article 109 -acabo amb aquesta cita diu que "Las entidades de derecho público tengan con las entidades locales o viceversa, podrá acordarse por vía de compensación cuando se trate de deudas vencidas, líquidas y exigibles". He llegit aquests articles per un motiu, si no s'accepta que els ajuntaments puguin gestionar el cànon en funció d'aquelles necessitats immediates que els suposa respondre les necessitats directes dels ciutadans, crec sincerament que aquell intent que es feia a través de l'article 10 del cànon, d'esquivar la possible inconstitucionalitat pel fet de competència de funcions, crec que aquí sí que queda manifestament clara la voluntat de tocar la capacitat de respondre que tenen els ajuntaments.

Perquè si l'ajuntament és qui té la responsabilitat única de contestar davant el ciutadà de la responsabilitat del sanejament,

i ho ha de fer directament i, a més, ha de tenir capacitat immediata i de recursos econòmics per fer front a aquest problema, perquè així li marca la seva autonomia de funcionament, i, per tant, si ha cedit, ha concertat o ha delegat la possibilitat de fer-ho a través d'un cànon i d'una recaptació supramunicipal, en aquest cas de les comunitats autònomes, és lògic que s'apliqui el tema de liquidació i no simplement de recaptador, és a dir, no es pot fer que l'ajuntament hagi de remetre els seus doblers, la recaptació recollida per aquest motiu, independentment d'allò a què ha de fer front, perquè ho doni a la comunitat, perquè a continuació, segons s'estableixi reglamentàriament, se li retornin les despeses que ha hagut de fer per respondre una activitat exclusiva seva com a ajuntament i amb una necessitat d'autonomia econòmica per fer front a aquesta responsabilitat.

Per tant, jo entenc que això suposa una minoria d'edat, un tutelatge no legal sobre l'actuació de les corporacions locals i dels ajuntaments. I no oblidem que els ajuntaments, ja que aquí es va debatre, també són estat, són composició i part d'aquest estat i tenen una autonomia i un autogovern, jo diria que fins i tot més històric que l'administració democràtica del Govern, i que sempre han respost a una resposta directa i immediata des de l'entitat als ciutadans. Fer-los un tutelatge d'aquests és atemptar contra la seva capacitat de respondre a un fet, no sols legal, sinó que jo diria fins i tot històric, i si llegeixen la introducció i l'exposició de motius de la Llei de Bases veuran que això ha estat sempre dins la vertebració bàsica de l'actuació municipal.

Si no s'admet aquest sentit de defensa d'aquesta autonomia municipal amb capacitat de respondre a aquesta activitat immediata, sincerament crec que es conculca aquesta autonomia municipal i, per tant, s'entra en un conflicte de competències que pot dur a una inconstitucionalitat de la llei.

Aposta hem posat aquest article, perquè se'ns digui clarament la voluntat d'aquest Govern, per saber si és un jacobinisme autònic basat en un centralisme total que el que vol és recaptar i després, bonament, ja distribuirà segons reglamentàriament tregui aquest Govern. Nosaltres entenem que això no pot quedar així, que l'ajuntament té l'obligació de respondre immediatament als problemes i, per tant, aquells recursos que recapta per donar una alternativa a aquests problemes, és el primer que els ha de poder distribuir. I si ho ha de fer d'una manera solidària, amb la qual cosa estam d'acord, després farà la seva liquidació o compensació amb l'entitat que s'encarregui en el seu moment perquè hem presentat altres esmenes- d'una manera més eficaç.

Si no es fa així, s'atempta contra aquesta autonomia municipal, s'impossibilita una gestió immediata. I aprofit per fer un comentari a una cosa que ha dit abans el Sr. González i Ortea, que els ajuntaments poden construir i gestionar, i després ja ho pagarà l'entitat de la Junta d'Aigües; perdó, això no s'ho creu ni vostè, ni el Conseller d'Economia, ni el responsable d'IBASAN, ni ningú. Només faltaria això, que els ajuntaments poguessin alegrament gastar, jo no m'atrevesc a dir el que vostè ha dit aquí, simplement dic que dins el marc de l'acordat, d'un acord de bona voluntat i de lleialtat institucional que crec que el que ha de marcar són relacions entre institucions que tenen una plena autonomia de govern, com és una institució local i una institució autònica, crec que dins aquesta lleialtat, s'ha de

fixar clarament fins on es pot arribar i fins on no. Però a partir que es dona aquesta lleialtat, s'ha de donar una capacitat d'autogovern històric i legal dels ajuntaments i una autonomia econòmica per executar-los immediatament. Evidentment, posteriorment s'ha de liquidar en positiu o en negatiu aquest fet.

A posta li dic que aquest article presentat així, al qual ja sabem que votaran que no, però que sabem que, i ho han debatut en ponència, pretén ficar el dit dins la ferida, precisament el que vostès han intentat evitar corregir l'article 10, ficar el dit dins la ferida i que en aquesta sessió quedi clar el que volen, si realment no volen, que és el que pretenen a través d'aquest impost que té com a única finalitat recaptar per recaptar -com qualcú ha dit aquí dins- sense cap tipus d'alternativa, si a més està disposat a passar per damunt el que és legal, històric i constitucional, que és l'autonomia d'un ajuntament, que té com a exclusiva responsabilitat donar compte d'aquest temps i respondre davant els ciutadans, perquè com diu la mateixa Llei de Bases, és l'estat més pròxim al ciutadà, i que, per tant, com diu la mateixa llei, no té la capacitat que ha de tenir de recursos econòmics per respondre lliurement a aquella decisió i lliurement donar resposta a aquelles necessitats, si s'atempta contra això el que s'aplica és una subordinació econòmica, és un tutelatge polític que, sincerament, creim que atempta contra la constitucionalitat d'aquesta llei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIO MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. He salido a la tribuna por puro mimetismo, lo confieso Sr. Obrador, me ha hecho usted salir aquí y hubiera podido responder desde el escaño porque este tema ya lo debatimos usted y yo en ponencia y en comisión. Usted nos lee aquí toda una legislación de bases de régimen local que está muy bien, que más o menos creo que todos conocemos, sobre todo después de unos años bregando en materias políticas, pero, sin embargo, perdóneme usted, lo que no se lee es la ley que hoy estamos discutiendo. Eso es lo que usted no se ha leído.

“Disposición adicional segunda. Los ayuntamientos y demás entidades públicas que presten el servicio de depuración de aguas residuales tendrán derecho a ser indemnizados por los costes de conservación, mantenimiento, explotación e instalación que soporten, en la forma y bajo las condiciones que reglamentariamente apruebe el Gobierno etc.-, a propuesta del Conseller de Obras Públicas y previo informe de la Junta de Aguas”.

Reglamentariamente hay que instrumentalizar la fórmula para que esas indemnizaciones, esos pagos por la construcción, la explotación o el mantenimiento de las instalaciones de depuración, las pueda pagar el Gobierno. El canon de aguas, la Junta de Aguas en definitiva es la recaudadora de ese canon, y después ese canon esta destinado a pagar esas instalaciones de depuración que quieran y soliciten los Ayuntamientos.

Ventaja, ya lo he dicho muchas otras veces. Habrá un verdadero interés por parte de todos los ayuntamientos, que si están pagando sus ciudadanos un canon por la depuración de aguas, esa depuración de aguas se traduzca en una realidad. Esa es la gran ventaja de esta ley. Y esto es lo que demuestra, por cierto, que tenemos un gobierno con gran imaginación. Un compañero suyo antes reclamaba imaginación, esto es imaginación. Lo que usted propone no es nada, ¿en qué estamos?, en lo de siempre. El ayuntamiento que quiere va y pide un convenio al Gobierno y le dice, vamos a hacer la depuradora, y entonces nosotros pagamos esto y vosotros lo otro, y ponemos contribuciones especiales. En definitiva, esa es la otra alternativa.

Porque lo que usted plantea aquí, en esta enmienda concreta -que por cierto me he dejado en el escaño- lo que usted plantea, Sr. Obrador, es otra cosa completamente distinta. Lo que usted plantea es, hágase el canon de aguas, hágase la Junta de Aguas, hágase esta ley. Por eso yo les he dicho muchas veces, y ustedes tergiversando un poco mi argumentación insisten en el consenso, lo que yo les decía es que, en definitiva, en el fondo de la ley estaban de acuerdo. Pero lo que de repente plantean en esta enmienda es que el ayuntamiento que tenga obras retenga la parte de canon para pagar estas obras, o mientras tenga, pagar la amortización de estas obras.

Esta no tiene sentido, para este viaje no se necesitan alforjas; para eso, sobra este proyecto de ley. Volvamos al sistema anterior, al sistema de un convenio con un ayuntamiento, con cada uno de los ayuntamientos que tengan interés.

¿Quitar competencias a los ayuntamientos? Cero. Usted, hoy des de esta tribuna, no nos lo ha contada; pero sí nos lo ha contada otras veces, en ponencia o en comisión, no lo recuerdo. Usted dice, si de repente un ayuntamiento, o un alcalde o un responsable municipal, a las tres de la mañana tiene que ir y resulta que tiene que sustituir un motor o una bomba de la estación de depuración porque aquella se ha parado y hay que ponerlo urgentemente y rápidamente en marcha, se le quita esa autonomía. Sr. Obrador, esté tranquilo ¿usted cree realmente que después, cuando pase la factura de este motor, que lógicamente tendrá que cambiar, no se le va a pagar? ¿Qué razón hay para pensar eso? ¿Cual es la razón? ¿De qué se trata?

Usted me ha hablado de la necesaria coordinación institucional, ¿usted cree seriamente que el Gobierno de la Comunidad se va a negar a pagar unas obras o una reparación urgente que se presenta de la noche a la mañana por un accidente o por cualquier circunstancia normal? ¿Va a negar ese pago? Porque eso es lo que usted plantea, porque lo demás esta en la ley. La ordenación normal esta en la ley, esta en la ley la conservación, el mantenimiento y la explotación, esta en la ley, en la disposición adicional sexta, porque tengo que repetir otra vez que usted nos ha leído aquí media Ley de Régimen Local, para sin embargo me temo que no se ha leído, por lo menos no se ha referido usted a lo que contiene esta ley. La disposición adicional sexta habla también de las inversiones realizadas por los ayuntamientos en instalación de depuradoras y colectores, costeadas parcialmente por el ayuntamiento, que serán compensadas en función del valor de cada una de las inversiones, etc., etc., etc.

¿Cuál es el problema? ¿Cual es la competencia que se quita al ayuntamiento? Usted me dice que hay una especie de tutelaje,

¿cual puede ser el tutelaje? ¡Hombre!, yo se lo diré. Sí, probablemente si el ayuntamiento en cuestión resulta que se pone a hacer obras innecesarias o faraónicas, se encuentre con que el Gobierno discute esas obras, para esas obras las discute el Gobierno igual por el otro camino. Si un ayuntamiento pretende hacer una depuradora por medio de un convenio con la Conselleria de Obras Públicas, se supone que tiene que presentar unos proyectos técnicos y unos estudios que justifiquen esa construcción, y que esa construcción se haga dentro de lo que son practicas habituales en el sistema de depuración conocido o utilizado habitualmente, y que igualmente se justifiquen los gastos de explotación ordinarios, que son muy fáciles de justificar por otra parte.

¿Ese es el tutelaje? ¿A ese tutelaje se refiere usted? Porque si no, no lo entiendo.

Y la presunción de inconstitucionalidad de esta ley, me parece que es sacar las cosas absolutamente de quicio.

Yo creo que la cosa esta clara, la cosa esta muy clara, y desde luego para el ordenamiento de esta ley, insisto, volviendo a su enmienda que en realidad es lo que ahora deberíamos discutir aquí estrictamente, es deshacer la ley, convertir la ley en inútil, o por lo menos quitarle lo que tiene de progresismo -por cierto, que usted no se refería a progresismo, pero María Salom sí, cuando le leyó a usted la cartilla -perdóneme la expresión-, cuando le leyó sus enmiendas, María Salom sí se refería a progresismo, usted quizás a otra cosa, para María sí, ¿no se les llena la boca siempre a ustedes hablando de progresismo?--; pues esta ley que lo que tiene de progresista, lo que tiene de solidaria entre todos los ayuntamientos de esta Comunidad Autónoma, esta que tiene de ventajas, ustedes pretenden eliminarla de un plumazo con una cosa tan inconsistente como es que un ayuntamiento, si quiere, mientras tenga unas obras en marcha o unas obras pendientes de amortización, entonces puede hacer uso, quedarse con el canon de aguas que recaude, y pagaría con eso.

¿Dónde esta, entonces, la ventaja y la solidaridad intermunicipal? ¿Dónde esta la prioridad por el saneamiento municipal? ¿Dónde esta el meollo y el fundamento de este proyecto de ley?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel tom de rèplica, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. González i Ortea, si tenia cap dubte per defensar aquest article, realment m'ha donat tots els motius per defensar-lo.

En primer lloc, som a l'article 13 que és d'obligacions formals; per tant, la forma, la manera de materialitzar el cànon. I he d'advertir que aquí ningú no parla que s'hagi de quedar el cànon, parla d'administrar, parla de despeses que han de fer. Vostè ha dit una cosa que jo no m'hagués atrevit a dir i m'agradaria saber, ja que el Govern no intervé, si el Govern està disposat a mantenir el que vostè ha dit, que els ajuntaments

puguin contractar, fer i desfer, i que vostès els ho pagaran. No ho sé, em pareix que tots ja hem fet la primera comunió, i en aquest sentit em pareix molt més gros el que vostè ha dit que tot el que es pugui dir.

Jo parlo d'obligacions formals, la forma en què s'han de liquidar aquests doblers, si vostès no volen que sigui exclusivament tenir doblers i recaptar, el normal és que aquests doblers no vagin i venguin, sinó que aquests doblers es liquidin per despeses reals, contractats, pactats, fets. Em treu unes addicionals que no tenen res a veure amb obligacions formals, i parlam de l'article 13, i dins aquestes obligacions formals en el mode de liquidar, nosaltres li deim una cosa concreta, vostè va entendre malament el que jo li vaig dir de les tres de la matinada, si vol li explicaré més llarg, però crec que per no arribar a les tres de la matinada valdria la pena concretar més el tema.

Nosaltres parlam simplement de reglamentar un mecanisme àgil que permeti i que deixi molt clar aquest no tutelatge de la Comunitat sobre una entitat local que té aquest tema, i parlam que vostès posen un cànon, i no parlam d'insolidaritat. Fixi's bé en el que ha dit, que els ajuntaments seran tan insolidaris que aniran a quedar-se tots els doblers, i que els que més puguin més, i que no donaran res per solidaritat; i llavors ens diu, és que la Comunitat que és molt bona, els donarà el que necessitin a cada moment. Per favor!, estam entre institucions que són estat i que tenen obligacions pròpies, i parlam d'ajuntaments que tenen la responsabilitat exclusiva de contestar a un problema, i que han de tenir una autonomia econòmica per respondre a aquest problema, evidentment dins un marc solidari, dins el marc d'una llei general que els reguli, dins el marc d'una llei que no sigui, una vegada més, per recaptar, recaptar i recaptar; sinó que sigui realment per millorar, optimitzar recursos, agilitar les alternatives i donar millors sortides. Per tant, no acabo d'entendre tot això que vostè ha dit, perquè no té res a veure amb el que jo he dit. Jo he dit que aquí hi ha una realitat d'una institució històricament molt madura, que són les entitats locals, els ajuntaments, que ha sabut respondre molt encertadament el problema concret que havia de resoldre en aquest moment davant el ciutadà, i que aquesta realitat de govern, d'estat, té una cosa molt important, la proximitat del ciutadà i necessita una autonomia econòmica per fer-ho, decisió pròpia per contestar aquell problema.

Jo no m'he atrevit a dir el que vostè ha dit, que pugui gastar el que vulgui i que faci el que vulgui i que després passi comptes. No, jo li dic dins aquest marc d'autonomia ha de tenir una flexibilitat i una agilitat de contestar immediatament, i no dependre, perquè a un li suposa tota la malícia i a l'altre no, jo no supòs malícia a cap de les dues institucions, parlam d'una relació entre dues institucions, una madura de per si, des de fa estona, i una altra que està madurant, i que precisament en el moment de fer una llei com aquesta que implica els ajuntaments d'una manera molt directa, entenem que el lògic no és que hi hagi aquesta desconfiança mútua, sinó la confiança mútua d'administrar cadascú l'àrea que els toqui i ser solidaris. Però solidaris no vol dir, insistesc, article 13, obligacions formals, que hagi de lliurar tota la liquidació perquè llavors li hagin de tomar el que paga cada vegada.

Parlam que liquidi, que administri allò establert de comú acord, i liquidi el diferencial positiu o negatiu que hagi de donar al

moment; no de cap manera que aquesta insolidaritat que vostè ha volgut dir i molt manco aquesta malícia dins una llei que vostè em diu que va al fons de la llei, si és que va al fons de la llei, vostè em dóna la raó. Aquesta llei pretén controlar els ajuntaments, pretén controlar la gestió, la responsabilitat única d'una competència municipal que és la depuració. I vostè dóna l'argument per dir que hi ha un conflicte de competències i una inconstitucionalitat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per a la contrarèplica, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Tengo que empezar por decir, Sr. Obrador, que es un recurso oratorio muy antiguo, pero a mi juicio malo, poner en boca de los demás lo que no han dicho; porque yo en ningún momento he dicho que iba a haber insolidaridad por parte de los ayuntamientos ni nada por el estilo. Seguramente no me ha entendido usted, quiero pensar que ha sido esta.

Sr. Obrador, usted me dice ahora que la enmienda es una cuestión puramente formal, no deja de tener gracia que sea una cuestión puramente formal y que la defienda usted con tanto énfasis, pero de todas maneras me dice que esta situado en el artículo 13. A mi me da igual en qué artículo la sitúe usted, yo me remito al texto de su enmienda, no en el punto donde la ha situado.

Insisto una vez más, si yo digo, y a usted le parece demencial que yo digo que la Junta de Aguas va a correr con los gastos de construcción, explotación y conservación de las depuradoras, no lo digo yo, léase usted la ley, léase la disposición adicional segunda. Lo dice con toda claridad, con absoluta claridad. Y vía reglamentaria se instrumentará el modo.

Que los ayuntamientos podrán gastar lo que quieran, por amor de Dios, no, es evidente que no; yo también le he dicho desde ahí que es lógico que se instrumenten los medios necesarios para que los proyectos y los balances de explotación respondan a lo que la buena práctica y la buena técnica y las ratios económicas archiconocidas de instalaciones similares den de sí. Lo que le he dicho es que en el caso de una emergencia, y se lo he dicho porque usted ha aludido a ella en la ponencia y también aquí, lógicamente, debe de responder, a mi juicio sin ninguna duda, la Junta de Aguas de manera inmediata.

Del desarrollo normal de la construcción y de la explotación de las depuradoras responderá la Junta de Aguas, insisto, en la medida en que esos gastos estén racionalizados, y no tengo ninguna duda de que lo estarán, de que no hay ninguna razón para sospechar que no lo vayan a estar. Y eso, vuelvo a repetir, léase usted la ley, y verá como es así. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam, en primer lloc, a la votació de l'esmena 2159 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Sres. i Srs. Diputats que voten a

favor de l'esmena, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

A favor, 22; en contra, 29; abstencions, 3. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2159 a l'article 13.

Passam a la votació de l'article 13.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'article, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

A favor, 29; en contra, 22; abstencions, 3. En conseqüència, queda aprovat el text de l'article 13 tal com ve al dictamen. Passam a la votació dels articles 14, 15, 16 i 17, ja que l'esmena que es mantenia viva a aquest darrer, la 2160, ha estat votada a l'article 1.

Sí, Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, nosaltres demanàriem votació separada dels articles 14, 15 i 16, i per altra banda del 17.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passarem a la votació dels articles 14, 15 i 16 en conjunt, i després votarem el 17.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text dels articles 14, 15 i 16, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 25. En conseqüència, queden aprovats els articles 14, 15 i 16 tal vénen al text del dictamen.

I passam a la votació de l'article 17.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, 25; abstencions, cap. En conseqüència, queda aprovat l'article 17 tal com ve al text del dictamen.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, per a una explicació de vot molt breu. Srs. Diputats, tinguin un poc de paciència, la llei és molt important, són 5.400 milions.

Només volíem explicar que nosaltres continuam votant no a aquest article, que tenia una esmena que s'havia votat a l'article 1, i continuam estant absolutament en contra del cànon.

EL SR. PRESIDENT:

Passam, idò, a la disposició addicional primera a la qual s'hi mantenen les esmenes 2181, del Grup Parlamentari MIXT, i 1206 del Grup Parlamentari PSM I EEM, que seran objecte de votació conjunta i de debat conjunt, si no hi ha oposició per part dels portaveus.

Dins el torn de debat a favor d'aquestes esmenes, té la paraula en primer lloc el Diputat Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena es defensa amb els seus propis termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Demanam el vot afirmatiu per a aquesta esmena per imperatiu constitucional.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La veritat és que és d'agrair que a aquestes hores -falten deu per a la una- siguin tan breus en un tema que és realment molt important.

Si m'ho permeten el Grup Parlamentari MIXT i el Grup Parlamentari PSM, quan aquí es parla que s'afegeixi "prèvia consulta als sectors afectats", es fa una crítica total i absoluta a la Junta d'Aigües. No és res més que això. El Govern configura un decret, crea la Junta d'Aigües, i jugant amb habilitat, i això no li ho hem de negar, perquè aquest Govern per anar vora la llei és hàbil, crea una junta d'aigües on els òrgans de gestió i de decisió, la participació dels usuaris, dels sectors afectats, no existeix. I s'inventa un consell d'aigües, un consell general d'aigües on tenen representació els usuaris; el tema de l'esmena del Grup Parlamentari MIXT i del Grup PSM, que és evident que es defensen amb els seus propis termes, que és evident que

es podria defensar només dient, per favor acceptin-la, ja que s'han equivocat, ja que han jugat amb la Llei d'Aigües, ara almanco acceptin això, que s'integri ja d'una vegada la participació dels ciutadans a les decisions importants que els afecten. Això no ho accepten, no ho han acceptat a la Junta d'Aigües i no ho accepten a aquesta llei.

Nosaltres ho lamentam, i molt fortament. No només els demanaríem això, sinó que el decret de composició de la Junta d'Aigües canviàs la composició del Consell d'Administració d'aquesta Junta i hi integrassin els usuaris. Es obligació de llei, si qualcú ho recorre ho hauran de posar, acceptin-ho voluntàriament i, per favor, donin participació als ciutadans tal com està establert a nivell legal i tal com és necessari que aquests ciutadans tinguin.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA. té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA

Sí, Sr. Presidente. Solamente para aclarar que estamos discutiendo la enmienda 2181 del Grupo Parlamentari MIXTO y la 2205 del PSM-ENTESA D'ESQUERRA DE MENORCA Bien, es que las manifestaciones del portavoz del Grupo Socialista parecen corresponder a otro tema y entonces aquí dice simplemente, añadir previa consulta a los sectores afectados, el hecho de que se autorice al Gobierno a dictar las disposiciones necesarias para aplicar y desarrollar esta ley. Lo que añaden es, previa consulta a los sectores afectados, aquí no hablan de consejos de agua ni de juntas de agua ni de nada por el estilo, previa consulta a los sectores afectados.

Esto es absolutamente innecesario porque si la ley lo exige ya se hará así; y si no lo exige, el Gobierno, su responsabilidad es hacer los reglamentos y ya se cuidará de consultar con quien deba hacerlo. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, pujam a aquesta tribuna perquè aquest és el tema més important que s'ha discutit en tot el vespre. Apel·lam a l'article 105 de la Constitució, la llei regularà: a) L'audiència dels ciutadans directament o a través de les organitzacions i associacions reconegudes per la llei en el procediment d'elaboració de les disposicions administratives que els afectin.

Els recomanem la lectura d'aquests comentaris a les lleis polítiques, dirigit per un conegut de les Sres. i Srs. Diputats del Partit POPULAR, Sr. Oscar Alzaga Villamiel.

No els llegiré des del capítol primer, a pesar que alguna de les senyories s'ho mereixia i crec que el temps que tenc estalviat

m'ho permetrien, però no abusaré de la seva paciència, Sr. President.

Simplement, si la veu m'ho permet a aquestes hores, m'agradaria llegir-los uns comentaris que fa el Sr. García de Enterría a aquest article 105 de la Constitució, diu, entre cometes: "La observancia del procedimiento en cuestión tiene por el contrario, un carácter formar ad solemnitatem, de modo que la omisión y defectuosa cumplimiento del mismo arrastra a la nulidad de la disposición que se dicte, según doctrina jurisprudencial reiterada. Mas aún, la jurisprudencia del Tribunal Supremo entiende que las in fracciones de este procedimiento constituyen vicios de orden pública transcendentales al propio interés particular de las partes litigantes y, en consecuencia, afectantes al orden o al interés general lo que faculta a los tribunales para apreciarlas de oficio".

Es a dir que no només aquest article permetria a un tribunal d'ofici declarar la inconstitucionalitat de la llei sinó que tota la tramitació que ha seguit, podria donar lloc a declarar aquesta llei anticonstitucional.

I, em permetin les Sres. i Srs. Diputats que els llegesqui un altre comentari a aquest mateix article 105, del Sr. José Ramón Parada Vázquez, que diu: "A partir de la Constitució, sin embargo -perquè aquí parla de constitucions anteriors, i a partir de la Constitució del 78- sin embargo, podría cuestionarse sobre la accidentalidad o esencialidad de este trámite en cuanto que el artículo 105 impone su regulación por ley. Esta exigencia hay que entenderla, a nuestro juicio, en el sentido de que, de ahora en adelante, ese requisito de la audiencia de las corporaciones o asociaciones representativas de intereses es preceptiva y no dispensable, de tal suerte que su falta provocaría la nulidad de la disposición en cuestión."

Senyors del Govern, jo de vostès em curaria en salut, acceptaria aquestes quatre paraules, les incorporaria a l'articulat per evitar mals majors. He dit.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En tom de contrarèplica té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias Sr. Presidente, ante ocasión tan solemne salgo aquí.

Primera cosa, Sr. Sampol, escuche lo que digo. Yo no he dicho que el Gobierno no tenga que consultar a ningún sector o a todos los sectores que sean necesarios para hacer el reglamento, he dicho que es su responsabilidad hacer el reglamento, su responsabilidad, y que si por ley tiene que consultar que consulte. Pero que era innecesario ponerlo en esta ley, y lo mantengo, ¿estamos?

Primera cuestión, y segunda cuestión, perdóneme usted, pero lo que me ha salido a contar aquí del artículo 105 de la Constitución, me parece que no se ha enterado usted de la película. El artículo 105 de la Constitución dice: "La ley regulará: la audiencia de los ciudadanos directamente o a través de las organizaciones y asociaciones reconocidas por la ley en el procedimiento y elaboración de las disposiciones

administrativas que les afecten". ¿Qué tiene que ver eso con poner aquí que para elaborar el reglamento tiene que consultar los sectores afectados? ¿Cuántas leyes conoce usted? Se están publicando todos los días en el boletín, enséñeme una sola en que diga eso, una sola ley en que diga eso. Por amor de Dios, léasela usted bien.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam a la votació de les esmenes 2181 del Grup Parlamentari MIXT i 2205 del Grup Parlamentari PSM-ENTESA DE L'ESQUERRA DE MENORCA.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 25; en contra, 29. Queden rebutjades les esmenes 2181 i 2205.

I passam a la votació de la disposició addicional primera.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text de la disposició, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 29; en contra, 25. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional primera tal ve al text del dictamen.

A la disposició addicional segona s'hi manté l'esmena 2182 del Grup Parlamentari MIXT, la qual ha estat debatuda en el moment de debatre l'article 10, pel que procedeix dur a terme la seva votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena 2182 del Grup Parlamentari MIXT, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 3; en contra, 29; abstencions, 22. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2182 del Grup Parlamentari MIXT.

I procedim a la votació del text de la disposició addicional segona.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text d'aquesta disposició, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

A favor, 29; en contra, cap; abstencions, 25. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional segona, tal com ve al text del dictamen.

I passam a la disposició addicional tercera, a la qual s'hi mantenen l'esmena 2206 del Grup Parlamentari PSM I EEM, i la 2166 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Procedirem al debat conjunt. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM, té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Hem presentat esmena de supressió a aquesta disposició addicional tercera perquè creim que aquesta creació de llocs de feina no és necessària. Intentarem argumentar-ho.

En els pressuposts de l'any 1991 ja es va crear el departament, la secció de gestió tributària. En els pressuposts del 92 veim que es dota amb més partides aquest departament de gestió tributària i se'n crea un altre de suport a les entitats locals, no sé si aquesta terminologia és exacta.

Nosaltres estam d'acord per dos motius; primer, perquè creim que amb el personal que ja té aquesta Comunitat Autònoma seria suficient per adscriure'l a aquesta secció, a aquest departament; i segon, aquest departament no s'hauria de crear, sinó que creim que hi hauria d'haver un sol departament de gestió tributària. Nosaltres pensam que qualsevol administració, sigui de comunitat autònoma, consell insular o ajuntament, ha de tenir un banc de dades sobre el qual pengi tota la informació de tots els padrons, de tots els ciutadans de qualsevol padró d'impost, taxa, etc. I ens temem que amb aquesta dispersió de seccions, de programes, de gestions tributàries, això no sigui eficaç.

Evidentment, nosaltres no li hem de dir al Govern com ha d'actuar, però sí hem d'intentar, mitjançant les lleis, plasmar la manera com actuaríem nosaltres. La nostra concepció d'aquest departament de gestió tributària és un departament molt centralitzat sobre el qual conflueixin totes les informacions de les distintes conselleries, tots els padrons que es vagin creant i, evidentment, amb els departaments que ja té creats la Conselleria n'hi ha suficient. Possiblement hi hauria d'haver més dotacions de personal per a aquest nou impost que es creï, però creim que es podrien habilitar dels altres serveis i que no faria falta crear aquestes noves places.

Per tot això, demanam la supressió d'aquesta disposició addicional tercera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres estam d'acord amb la postura que manté, així com es desenvolupa aquesta llei, el Grup Parlamentari PSM I EEM; no hi haguéssim estat d'acord si s'haguessin aprovat les nostres esmenes sobre composició, recaptació i distribució d'aquest impost. Per tant, nosaltres donarem suport a la no creació de més llocs de feina per recaptar aquest impost, que el tema s'organitzi a la Conselleria d'Economia i Hisenda i als serveis generals del Govern de la Comunitat Autònoma, i que recapti aquest impost amb els serveis que tenguí i, si no, vagin al pressupost de la Comunitat Autònoma però no a aquesta llei, on és absolutament innecessari.

També defensarem la nostra esmena de creació, si s'aprovà l'esmena 2164, de llocs de feina per a cadascuna de les juntes insulars d'aigües. No entraré en aquest tema perquè després vendrà com a esmena, però nosaltres mantenim dues postures que no són en absolut contradictòries. Tal com es va desenvolupant la llei és totalment il·lògic que hi hagi una plantilla orgànica, s'havia de crear dins el pressupost. Amb una llei insularista o municipalista és lògic que es creï una plantilla orgànica perquè pugui ser transferida als consells insulars. Aposta nosaltres defensam la nostra postura de crear una plantilla general a cadascun dels consells insulars, perquè demanam que els doblers d'aquest impost siguin recaptats pels consells insulars i distribuïts per ells; i, al mateix temps, si no és així demanam que no es creï cap lloc de feina.

Jo crec que el Conseller d'Economia i Hisenda està d'acord amb nosaltres, que no es creïn més llocs de feina perquè és una batalla que té, no ho aconseguim, però és una batalla que té molt seriosa de contenir al màxim la plantilla; aquesta vegada se li escapa via projecte de llei, a nosaltres ens sap greu i li voldríem donar un suport especial, pressionem el Grup Parlamentari POPULAR perquè no es creïn més llocs de feina, per això vostè es pot reorganitzar i recaptar funcionaris d'altres llocs per aconseguir una recaptació normal sense crear més plantilla, i cregui que nosaltres li prestarem el suport que parlamentàriament necessita per a això. Si l'any que ve necessita més doblers, no té cap problema, via modificació de crèdit ho pot fer, però sempre serà manco que crear una plantilla orgànica.

Aposta, nosaltres, en ares a la reducció de la despesa corrent pública, en aquest cas despesa de personal, i en un cas donam suport a l'esmena, i en l'altre cas, en benefici dels consells insulars creant les juntes insulars d'aigües i les dotacions pressupostàries amb personal i altres coses perquè hi pugui haver aquestes juntes insulars, votarem a favor l'esmena del PSM, i òbviament votarem, i ja està defensada per part nostra, l'esmena que presenta el Partit Socialista.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Para poner de manifiesto que estas dos enmiendas que ahora discutimos son los extremos de un planteamiento que es el que hace el Gobierno que me parece el más adecuado. El planteamiento del Gobierno es un planteamiento de suma austeridad, crea un número muy concreto, muy justo de personas, tanta en la Dirección General de Hacienda como de personas afectas a la Junta de Aguas de Baleares, concretamente son siete en un caso y creo que ocho o nueve en el otro, crea el número determinada de personas dentro de una política que, como decía el Sr. Alfonso, lleva adelante no sólo el Conseller de Economía y Hacienda sino también todo el Gobierno, y me consta, de extraordinaria contención en la cuestión de incremento de plantillas.

Esta es la razón por la que de una forma un poco insólita aparece en esta ley la plantilla que va a estar afecta a estos servicios, precisamente para que en vez de que esta ley u otras puedan servir para sumergir dentro de un maremágnum de aumento de plantillas o pretender justificar con ella un aumento sustancial de plantillas dentro de los Presupuestos Generales de la Comunidad, se ciñen exclusivamente a presentar aquí, como un elemento más, lo citaba en una de las primeras intervenciones, de la absoluta transparencia de esta ley, la cantidad mínima de personas que se necesita para completar los servicios de que ahora dispone la Dirección General de Hacienda y la Conselleria de Ordenación del Territorio para este fin.

Por consiguiente, nos parece que es una plantilla equilibrada y justa. La enmienda que presenta el Sr. Sampol, de supresión de creación de cualquier puesto de trabajo, sencillamente no la entendemos. Tengo que confesar que no entiendo cuál es su finalidad, si la finalidad es que se cree dentro del presupuesto, creo que es mucho mejor que esta sea aquí; si la finalidad es que no se lleve a cabo el canon de agua, entonces es una enmienda más testimonial que otra cosa.

En cuanto a la del Grupo Socialista es una enmienda que me parece que multiplica sensiblemente por dos, si no voy equivocado no quiero mentir o que se me trate de mentiroso, la verdad es que no los he contado, pero mas o menos estimo que son unas treinta o treinta y algo personas, o sea que multiplica por dos el planteamiento que hace el Gobierno. Y pretende justificarse en unos ciertos criterios insularistas que después, en todo caso, discutiremos, pero que desde luego creo que no tienen nada que ver con inflar artificialmente las plantillas, porque la gestión de estos impuestos de la Junta de Aguas se va a llevar en las tres islas como está previsto en la ley, concretamente en esta plantilla, y no vemos la necesidad de intalarlas -insisto- artificialmente.

Nada más, muchas gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Només per agrair el to de veu del Sr. González i Ortea, perquè a l'altra rèplica m'ha deixat com a regirat, i no he tengut esma per dir-li que es llegís la Llei del Consumidor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Em limitaré a les esmenes, no aniré ni enrrera ni envant.

En primer lloc, deim que donam suport a l'esmena del Grup Parlamentari PSM, perquè estam convençuts que amb els funcionaris que té la Comunitat Autònoma pot perfectament dur endavant la recaptació d'aquesta llei, i per una altra raó, perquè no és normal, i vostè ho ha dit, Sr. González i Ortea, establir a una llei una plantilla orgànica. No és normal, una plantilla orgànica per a un impost, no, no és normal. Per què? Perquè quedarà limitada aquesta plantilla orgànica, l'any que ve via llei hauran de modificar aquesta plantilla orgànica amb més o amb manco. La veritat és que hauria de donar l'enhorabona als serveis tècnics que han fet aquesta plantilla orgànica, perquè estan tan segurs com els que han fet l'estudi econòmic, exactament igual de segurs. Això és exacte i és el que necessiten, la veritat és que no s'ho creu ningú.

Per tant, via llei, és a una llei, hauran de posar d'amagat, malament, altra gent o llevar-ne, perquè en sobran o en faltaran, perquè és impossible conèixer exactament aquesta plantilla orgànica. Es molt més còmode, molt millor posar-la a un programa de pressuposts, i si en falten se'n posen, i si en sobren se'n lleven.

Estic absolutament d'acord que el Conseller d'Economia i Hisenda fa un esforç suprem per contenir la despesa, hi estic d'acord, el que em sap molt de greu és que no ho aconsegueixi, el que em sap molt de greu és que s'estampi contra una paret, perquè la veritat és que basta mirar els pressuposts des del 86 fins ara, quant a la contenció de la despesa corrent. No cal fer una discussió pressupostària, però basta mirar-los. Mirin els increments de cada any, no importa dir res més.

Les dues esmenes són alternatives, absolutament alternatives, és absolutament lògic que si s'insularitza aquest impost, es creïn plantilles als consells, per una raó que ja li vaig explicar a comissió. Li puc tomar a explicar, de manera breu per a no cansar-los. Quan es calculi la transferència als consells insulars, es calcula via cost efectiu, de moment, però és així per llei de consell, si no existeix plantilla escrita al consell no hi hauria cost efectiu, es donaria una transferència als consells insulars que no tendria, almanco, cost efectiu en aquesta plantilla. Supòs que als consells no els agradaria gens. I aquí se situa el quid de posar 1'6 més funcionaris, perquè aconseguir les transferències per als consells insulars és una mica més car, però políticament és molt més barat.

Diuen que el jacobinisme, malaltia de la qual ja m'han acusat d'una forma absolutament injusta, és una malaltia que

s'encomana totalment. El Govern de la Comunitat Autònoma aquí està no encomanat, sinó que simplement és un malalt no recuperable en aquest aspecte.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En tom de contrarèplica, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Si, gracias Sr. Presidente. Primero agradecer al Sr. Sampol que recobre el tono normal de la discusión de esta ley y abandone tonos teatrales que me parece que son improcedentes, sinceramente.

En cuanto a usted, Sr. Alfonso, usted mismo me reconoce la gran ventaja de ponerlo en esta ley, claro, esto responde a un absoluto criterio de austeridad en cuanto a plantillas. Ustedes no tienen este criterio, y fíjese usted en lo que me dice, que como esto tiene que pasarse a los consells insulares, lo que nos conviene es inflar las plantillas para que el coste efectivo de cada consell insular sea muy gordo. No está mal, con este criterio, Sr. Alfonso, aplicando el artículo 39 del vigente Estatuto y del que algún día tendremos reformado, fíjese usted en lo que nos va a costar a esta Comunidad Autónoma, fíjese usted en lo que nos van a costar las cosas si empezamos por inflarlas artificialmente exclusivamente porque, según usted, eso tiene grandes ventajas políticas. Nosotros no creemos que sea así.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació, en primer lloc, de les esmenes 2206 i 2166. Les hem de votar per separat o es poden votar conjuntament? El debat ha estat conjunt i les votarem conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: a favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2206 i 2166.

I passam a la votació del text de la disposició addicional tercera.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text d'aquesta disposició, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: a favor, 29; en contra, 23; abstencions, 2. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional tercera, tal com ve al text del dictamen.

I passam a la votació de les disposicions addicionals quarta, cinquena i sisena, a les quals no s'hi mantenen esmenes.

Per què em demana la paraula Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, es per demanar votació de les disposicions quarta i cinquena, separatament de la sisena.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord. Passarem idò, a la votació en primer lloc de les disposicions addicionals quarta i cinquena.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes disposicions addicionals, es volen posar drets pe, favor? Gràcies, poden seure. "

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 25. En conseqüència, queden aprovades les disposicions addicionals quarta i cinquena.

Passam a la votació de la disposició addicional sisena. Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la disposició es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat el següent: a favor, 50; en contra, cap; abstencions, 4. En conseqüència, queda aprovada la disposició addicional sisena del text tal com ve en el dictamen.

Es mantenen a continuació quatre esmenes de noves disposicions addicionals, totes elles referides a la Junta d'Aigües, les quals, i em referesc a les esmenes 2164 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, 2183 i 2188 del Grup Parlamentari MIXT i 2202 del Grup Parlamentari PSM I EEM, podrien esser objecte d'un debat conjunt, si no hi ha inconvenient per part dels portaveus dels grups.

Sí, Sr. Alfonso?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, nosaltres, és a dir, a pesar d'aquesta unió amb la Junta d'Aigües, creim que les nostres esmenes 2164 i 2168 van bastant més allà del tema de la Junta d'Aigües, és una altra concepció. I demanaríem el debat de les 2164 i 2168 juntes, al marge del tema de la Junta d'Aigües, on també podem participar, però que no és exactament la nostra posició. No només és el tema de la Junta d'Aigües dins aquestes, sinó que és una concepció filosòfica absolutament diferent de la llei.

EL SR. PRESIDENT:

Tenen inconvenient els altres portaveus que la 2164 del Grup Socialista es vegi quan es vegi la 2168? Bé, idò, passarem al debat en relació amb la Junta d'Aigües, que agrupa les esmenes 2183 i 2188 del Grup Mixt i 2209 del Grup Parlamentari PSM I EEM. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. A la una i quart de la nit, procurarem fer molta via, ja que això ho hem debatut moltes vegades. Nosaltres creim que la Llei 11/1989, desenrotllada pel Decret 106/1990 no està d'acord amb la vigent Llei d'Aigües i perdonin que insistesqui, no anam d'això al debat però sí a insistir amb el mateix que hem vengut defensant o creim que els sectors, aquí varem demanar que es llevàs "econòmic", ho varem demanar a ponència i a comissió, que els sectors d'usuaris subjectes al pagament del cànon de sanejament, tenguessin una representació i que, per tant, el Consell d'Administració de la Junta d'Aigües de Balears passàs a ser de catorze membres.

Fins i tot tal vegada aquí es comet un error perquè, estic parlant de memòria però crec que la integren tretze, i en aquest cas diríem que s'augmentàs amb tres membres, però pel cas ve esser el mateix.

Continuam amb el mateix, amb la Junta d'Aigües de Balears, i continuant amb aquest Decret 106/90, pensam que s'ha d'adaptar a la vigent Llei 29/85, de 2 d'agost, creim que s'haurien de crear organismes autònoms a cada àmbit territorial corresponent als diferents consells insulars per aplicar com correspon aquesta Llei tan repetida d'Aigües, 29/85, de 2 d'agost.

Això és tot i a pesar que ho hem debatut moltes vegades, crec que val la pena reflexionar davant el futur i pel que d'alguna manera contenen aquestes dues esmenes nostres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Defensam aquesta esmena per promoure la participació ciutadana i per obrir aquests òrgans de direcció de la Junta d'Aigües i d'IBASAN a més transferència de la que té actualment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Bé, no crec que haguem de ser repetitius Sr. President i Sres. i Srs. Diputats, és un tema del qual hem començat a parlar. Però, la veritat, qualcú del Govern, que és el Govern el responsable

d'això, no és el grup parlamentari, vostès no han intervengut per tant no n'hem de parlar amb vostès, el Govern, qualcú del Govern creu que el Decret de creació de la Junta d'Aigües es correspon amb la Llei d'Aigües? Els deixo la pregunta perquè si s'ho creuen és que ni s'han llegit la Llei d'Aigües i, segurament, tampoc no s'han llegit el decret.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Respondiendo a las enmiendas que presenta el Grupo Mixto y el PSM con la misma brevedad que ellos. Leo el artículo 12.1 del Decreto 106, de creación de la Junta de Aguas por el Gobierno: "El Consejo General de Aguas es el órgano supremo de participación y planificación en materia de aguas en el ámbito de la Comunidad Autónoma". El punto 2.e) dice: "Los usuarios estarán representados en él por un número de vocales no inferior al tercio del total de los que forman el Consejo, representación que se integrara de acuerdo con sus intereses respectivos en el uso de agua".

Creo que eso -insisto, ya se ha discutido otras veces- da cumplida respuesta a estas enmiendas presentadas. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Molt breument i no repetirem el que hem repetit tantes vegades. No estam parlant del consell general sinó del consell d'administració, l'únic òrgan de govern precisament amb funcions executives. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Sí, contrarèplica, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí. Jo crec que el tema ha quedat perfectament clar. Sr. González i Ortea gràcies per donar-nos la raó. El Consell d'Aigües no és un consell d'administració, el Consell d'Aigües no té la gestió com està establerta la Junta d'Aigües; per tant, vostè mateix diu que aquest decret és dolent i s'hauria d'introduir dins el consell d'administració la representació de l'usuari.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alfonso, la contrarèplica era a la possible rèplica que fes el Sr. Vidal, no a la intervenció anterior del Sr. González i Ortea. Té la paraula el Sr. González i Ortea amb referència a la intervenció del Sr. Vidal, no a la del Sr. Alfonso. I procuraré ser estricte amb aquest tema perquè crec que entrar en debat

dins el torn de contrarèplica fa que s'allargui innecessàriament el debat.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente, gracias, lo que le rogaria es que fuera igualmente de estricta cuando habla el Sr. Alfonso, porque no es la primera vez a lo largo de este debate que sucede.

La enmienda del PSM concretamente dice que se tomarán las medidas necesarias para que los ayuntamientos, las asociaciones de consumidores, de vecinos, sindicales y empresariales puedan participar en los órganos de dirección, etc., etc. ¿De verdad pretenden ustedes que en un consejo de administración, un consejo de administración -yo creo que todos sabemos lo que es- esté toda esto? Eso no es un consejo de administración, eso es una asamblea. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam idò a la votació de les esmenes.

Per què em demana la paraula Sr. Sampol, no hi ha lloc a torns ja, hem tancat la contrarèplica.

Passam idò a la votació de les esmenes 2183 i 2188 del Grup Mixt i 2202 del Grup Parlamentari PSM I EEM. Hi ha inconvenient que votem conjuntament les tres? Es votaran, idò, conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que votin a favor d'aquestes tres esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets? Gràcies, poden seure.

Abstencions? No n'hi ha.

A favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2183, 2188 i 2209.

Passam ara al debat de les esmenes 2187 del Grup Parlamentari MIXT i la 2208 i 2210 del Grup Parlamentari PSM I EEM, que són esmenes de les quals en propòs l'agrupació, donat que fan referència a un possible pla director integral de sanejament i depuració. Hi hauria inconvenient que es produís un debat únic? Té la paraula, idò, pel Grup Parlamentari MIXT el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. També procurarem ser breus. Aquesta addició d'una disposició transitòria, concretament la disposició transitòria tercera, pretén marcar un termini per confeccionar un pla director integral de sanejament i depuració d'aigües per a les Illes Balears, ja que aquest cànon, segons diu el títol de la llei, és de sanejament, i haguda compte que la millor part dels projectes de llei -perquè recordam, per exemple, la Llei d'espais naturals, i això s'ha vist, no fixa un termini al Govern per dur-la a efecte, és un exemple-, igualment nosaltres creim que aquest projecte de llei hauria de fixar aquest termini per dur a efecte el que pretén amb aquesta recaptació d'aquest impost aquest cànon

de sanejament d'aigües. Per això demanam suport per a aquesta disposició transitòria tercera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM, té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena és perquè ens agradaria conèixer com es pensen construir aquestes noves depuradores, que són necessàries, i com les pensa construir IBASAN i aquesta junta d'aigües, que sí hauria d'estar integrada o que hauria de donar participació a ajuntaments, associacions de consumidors, de veïns, sindicals i empresarials, que no són todo eso, són la societat civil.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pels altres grups, pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres votarem a favor, crec que el debat ja el férem al moment de plantejar a l'article 1 el tema del pla hidràulic, en el sentit de donar suport. Tot això que estam dient pot ser música celestial, no hi ha cap escrit, ni tenim cap tipus de document ni estudi que ens garanteixi que tot el que diu que vol fer el Govern ho faci, i ni molt manco la possibilitat de controlar-lo, perquè sempre dirà que ell no ho ha dit. Per això ens preocupa, perquè sol ser una pràctica habitual, no sols rebutjar qualsevol tipus de participació de qualsevol institució, fins i tot elegant, que serien una assemblea o no sé què, sinó també dient, en qualsevol moment, qualsevol propi control en base a un programa, se'ns priva en aquest Parlament de tenir-ho i de poder-ho discutir, a no ser que es perdi pel camí i esperi dos anys a arribar al Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Como ya he dicho con anterioridad es evidente que no se requiere un plan de saneamiento integral, puesto que el plan es hacer el saneamiento integral en el brevísimo plazo de tiempo que prevé el estudio económico, no se requiere, por consiguiente, una mayor programación. Son innecesarias también estas enmiendas que aquí se presentan como tal. Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam idò a la votació de les esmenes 2187 del Grup Parlamentari MIXT i 2208 i 2210 del Grup Parlamentari PSM I EEM.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat el següent: a favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2187, 2208 i 2210.

Passam ara al debat d'esmenes relacionades també amb noves disposicions addicionals, i propòs agrupar les 2164, 2165, 2168 i 2170 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Tenen inconvenient que es faci el debat conjunt d'aquestes quatre esmenes?

Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, idò, té la paraula el Diputat Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Nosaltres a pesar que no se'ns n'aprovi ni una, ni per casualitat -som al Parlament i agraim que puguem debatre i discutir-, no ens n'anam, serem aquí fins a l'hora que sigui per tocar els temes que sigui important tractar, perquè ens puguin dir les seves excel·lències de la llei i nosaltres poder dir les crítiques que haguem de dir. Aposta, és tard, jo ho comprenc, tots estam cansats, però la idea és, crec, completar aquest debat d'aquesta primera llei d'imposts que ens lliuren aquí, i per la seva importància de primícia crec que val la pena dedicar-hi el temps necessari.

Certament hi ha una sèrie d'esmenes que sí voldria agrupar, encara que les defensi totes de cop, per abreujar el debat, sobretot la 2164 i 2168 que són alternatives, és a dir, SÓN dues alternatives, una exclou l'altra però posades precisament amb la idea de presentar-ne una o l'altra. La 2165 que és conseqüència de si s'accepten la 2164 i la 2168, una de les dues; i la darrera, que és una totalment diferent, que és la 2170 que, evidentment, és una cosa bastant diferent.

I entram ja concretament a la 2164 i 2168 per defensar-les conjuntament, que són les dues alternatives que nosaltres entenem que, seriosament, si volem qualche cosa de ver en aquesta comunitat i si creim amb aquest article 39 del nostre Estatut i amb la transferència, per tant, insular d'aquestes gestions per apropar-les molt més als ciutadans i a la seva gestió, creim que és necessària una alternativa o l'altra. La diferència d'una alternativa o l'altra és que una parteix de la descentralització, evidentment, i la coordinació i planificació a través d'una junta d'aigües de Balears i la trasposició a cada de les juntes insulars, donar-los un poder d'exercici d'execució en combinació amb els ajuntaments i amb el consell insular de cada illa. I l'altra, dins el marc d'una llei de Balears de la junta d'aigües, és traspasar el mateix que discutirem a nivell d'ajuntament, a nivell de consells, és a dir que siguin els consells qui realment dins cada unitat d'illa siguin els que gestionin d'una manera molt més eficaç aquests recursos escassos, però per donar-los aquest sentit de major eficàcia i major aproximació.

Tot això va dins una idea que hem sostengut durant aquest debat, que és la idea que si un govern vol governar no ha de

governar administrant, ha de governar dictant lleis i programes que puguin facilitar una més bona administració i més propera als ciutadans. Això és el que volíem defensar i el que he defensat des d'aquesta tribuna quan parlava precisament de la Llei de Règim Local que, certament, n'hem llegit una sèrie d'articles, però per ventura per a molts de vostès eren novedosos i no ho dubto o bé se n'havien oblidat o bé, interessadament, no convenia recordar. I en aquest moment també feim el mateix, a partir d'aquella mateixa anàlisi sortim a aquesta realitat d'ara, que plantejam el tema insular.

Creim sincerament que si aquesta realitat de sanejament hi ha un lloc que queda clar com s'ha de fer, és a la nostra comunitat. Tenim unes unitats de conques ben clares, cada illa és una conca perfectament delimitada en si mateixa. Si hem d'anar a un procés d'això que en diuen el cicle integral i això mateix que vostès han dit, que no sabem, que vol dir política hidràulica, que tan ràpidament diuen que va des de l'aigua de pluja que es recull des de l'extracció a la depuració i a la reutilització i no sé quantes coses més, si tot això és veritat, el lògic és que el marc on s'administri sigui el marc insular.

I si tenim un article 39 i una llei de transferències als consells, que ho veurem més endavant perquè ho durem a aquest Parlament a discutir, creim que, precisament en aquest moment, més que mai, s'ha de definir ja aquesta gestió que faciliti aquesta transferència i com que l'ha de facilitar l'ha de centrar dins el marc que és natural, que és cada una de les illes. Per això volem dir, tant amb una com amb l'altra, que la voluntat nostra, aprovin una o aprovin l'altra, esperem i desitjaríem que qualcuna se'ns n'aprovàs, que fins ara no n'ha sortida cap, que una o l'altra impliquen aquesta dinàmica de insularització. I creim que per a major eficàcia s'ha de fer aquesta descentralització.

S'ha de fer perquè, evidentment, els consells insulars quant a la gestió administrativa són molt més àgils i molt més directes en la seva execució, estan molt més preparats per administrar el que és aquest sentit d'una competència que és pròpia d'entitats locals, que va molt lligada al tema de taxes. I del tema de solidaritat ningú no dubta que amb aquestes lleis, vull dir que amb aquestes lleis i amb la voluntat nostra que voldríem que tengués aquesta llei, la necessària solidaritat interinsular, però el que sí volem dir és que la gestió precisament perquè sigui molt més propera, molt més àgil i molt més descentralitzada, ha de passar als consells.

Com deia abans, primer de tot perquè és una única conca, si qualque cosa ha de recollir l'article 39 és el que estam discutint avui. O sigui per via de juntes d'aigües insulars, una proposta que feim, i que s'articuli juntament amb la participació dels consells i els ajuntaments de cada illa, o bé sigui amb l'esmena que des d'una comissió de junta d'aigües realment centralitzada, es faci la gestió a través dels consells insulars. I ho deim perquè preferentment dins aquesta alternativa hi plantejam aquesta necessària, que ja s'ha repetit i reiterat aquí dins, participació d'aquelles entitats que representen la societat civil.

Si aquí hem estat debatent fa escassament un mes el tema de l'estat de la Comunitat i insistíem una i una altra vegada que hi havia un sentiment, des del carrer, des de la societat civil, a través de la creació d'unes estructures i d'unes plataformes que no se sent governada, que no se sent governada perquè ningú

s'hi dirigeix com a tal, a aquesta mínima participació que les lleis li permeten dins aquesta governabilitat, i aquest sentir-se governat per l'aproximació precisament dels propis objectius que marcam aprop d'ells, per una gestió precisament clàssica i pròpia d'entitats properes als ciutadans, com és la depuració, que és el que avui estam parlant aquí.

La depuració de les aigües, entenem que la fórmula, sigui per via de l'Estatut, per la llei de transferències als consells insulars, sigui per la pròpia realitat que marca la Llei d'Aigües d'unitats de Conca, o sigui jo diria simplement per la pròpia Llei de Règim Local, creim que el tema insular s'ha de contemplar totalment com a entitat supramunicipal i com a entitat també de gestió d'única conca.

Per això presentam aquestes dues esmenes i tenim, diríem, la il·lusió que qualcuna s'aprovi, encara que sabem que la realitat és, insistim una vegada més, d'una llei dura i tancada, tan closa en si mateixa que no permet ni la mínima obertura per on pugui tocar-se aquesta finalitat obsessiva de recaptar, recaptar i recaptar, i perdonin que insistim tant, que això és la base de la seva pròpia perversitat, i que el Govern que li dona suport és conscient que això ho ha de fer així, i aposta ni tan sols pot satisfer la voluntat de molts dels que estan aquí i dels que estan allà a fora, que estarien totalment d'acord amb aquest tipus de gestió insular, però que en aquests moments pel que sigui ni tan sols poden motar. I aposta insistim amb aquella frase que diguérem també al debat de l'estat de la Comunitat, com ens deia el discurs del President que no va llegir el Sr. Cañellas, deia, "han votat, idò que callin".

I això crec que és una filosofia que s'està dient socialment, han votat, governam nosaltres, que callin. El que passa és que aquí, els parlamentaris que volem continuar parlant, a pesar que siguin la una i quart o la una i mitja de la nit, remarcant el mateix, la mateixa música que volem remarcar. I en aquest cas parlem d'un tema, del qual som conscients tots, que és el tema municipal, el tema del paper dels consells insulars i el tema de la participació de la societat civil dins els controls que la llei permet i a què la pròpia Constitució dona suport.

Quant a l'esmena d'IBASAN, aquí sí que supòs que no hi admetran ningú. Jo diria que qualcú deia aquí que han governat i si governassin, nosaltres hem propiciat sempre allà on hem governat la participació de les institucions dins aquestes empreses, i els mostraríem com s'ha fet i com s'ha plantejat a cada una de les institucions on hem estat.

Quant a l'esmena de les potabilitzadores, nosaltres entenem que en aquesta comunitat si hem de primar aquells que treguin recursos aquífers que, precisament, són recursos que no tenim sobrats sinó dels quals en tenim manca, com és l'aigua, i sobretot l'aigua subterrània, tots aquells que obtenguin mecanismes per aconseguir altres tipus d'aigua potable, en aquest cas les potabilitzadores, creim que en aquests moments, com a una addicional, en aquests moments se'ls hauria de primar amb el cànon d'aigua, de sanejament, amb el qual estimularien que el cost que avui tenen damunt, aquí ho han dit vostès d'una manera molt clara, amb aquesta espècie de lliçó apresada que ens llegia la Sra. Salom aquí, en el sentit de dir-nos, és que solidaritat, és que no sé què, és que qui ha de pagar ... , escolti, i aquells que fan l'esforç, aquells ciutadans que fan l'esforç precisament a través d'una potabilitzadora, de no

utilitzar aquest recurs escàs, no els podem donar solidàriament per estimular aquesta actuació que no paguin aquest cànon d'aigua?

Creguin que aquest és un tema important i és un tema que defensam i defensarem en aquest Parlament, com a una disposició addicional. No volem caure en la beneïtura que hem sentit, o perdó, en l'expressió no encertada creim nosaltres, que s'ha dit aquí dins, que els articles és igual. On estiguin, que diuen el mateix segons estiguin a un lloc o a un altre. No, creim que són diferents els articles segons on estan col·locats, no era el mateix una obligació formal dins un articulat, que a una addicional i que a una transitòria. En aquest sentit, volem defensar aquí precisament, com a una addicional, per tant amb una possibilitat, que si realment no quedàs més remei que incrementar de tal manera el tema de la potabilització, es pogués treure sense tocar la llei el tema de primar, en aquests moments precisament més que mai, és que es facin aquestes potabilitzadores i s'ajudin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Sí, pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per donar suport sobretot al tema de l'esmena 2170, perquè creim, pensant en Eivissa i sobretot en Formentera, que el que costarà l'aigua i el que costa l'aigua procedent de les potabilitzadores, que, per altra banda, és una alternativa de producció d'aquest bé escàs que és l'aigua i particularment escàs a Formentera i a Eivissa, crec que damunt els alts costos que tenen i particularment a Eivissa serà un cost molt alt, degut a una circumstància a la qual no entraré ara per a no allargar el debat, que encara es gravi amb un impost o cànon, sobre aquest consum o aquesta producció d'aigua, creim que almenys es mereix aquest exempció que demana el Grup Socialista mitjançant l'esmena 2170. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias Sr. Presidente. Respecto al tema de la primera enmienda, la 2164 del Grupo Parlamentario SOCIALISTA yo quería decir, 10 que he repetida otras veces y en otros foros, incluso recientemente en el Consell Insular de Mallorca, el tema del traspaso de las competencias de aguas a cada uno de los consells insulares. A mi juicio eso requiere previamente tres condiciones.

La primera condición es que acaban de pasar las competencias del Estado a la Comunidad Autónoma, porque mal podremos hacer entrar en funcionamiento el artículo 39 del Estatuto si, previamente, no hemos hecho funcionar la Constitución en lo que se refiere al traspaso completo de competencias en materia de aguas, cosa que no se ha hecho.

La segunda cuestión, antes de abordar este problema, es que parece evidente que es necesaria una homogeneización o igualdad previa de los servicios en cada una de las islas. No sería lógico pasar o cumplir esta condición de traspaso de competencias en materia de aguas cuando hay todavía diferencias apreciables e importantes en una y otra isla en cuanto, des de las fuentes de abastecimiento, pasando por el resto de circunstancias que componen el ciclo completo de agua, hasta llegar a la depuración.

Y, finalmente, hay una tercera razón que me parece que también es importante y que se debe tener en cuenta antes de este traspaso, y es la necesaria solidaridad interinsular. Esta es una comunidad autónoma, no tres comunidades autónomas, una comunidad autónoma, y el principio de solidaridad interinsular es también un factor, como digo, importante. Creo que a él se refería el Conseller de Economía y Hacienda cuando en alguno de los debates precedentes de esta ley, decía que ésta era una ley que hacía país. Creo que es así y vale la pena que reflexionen los Sres. Diputados del Grupo Socialista sobre ese tema.

No daremos, por consiguiente, apoyo a esta enmienda, y tampoco daremos apoyo a la pretensión de una nueva disposición adicional en que se habla de la composición, estructura y funciones de IBASAN, porque IBASAN es un organismo gestor con unas misiones muy concretas y porque la consideremos totalmente innecesario, y aún en unas futuras transferencias que eso obligue a crear una especie de tres Ibasanes, que parece que es de lo que se trata aquí. IBASAN es un órgano gestor afecto a la Junta de Aguas y a la Conselleria de Ordenación del Territorio y que puede cumplir muy bien las misiones que le encomienda esta ley en los términos en que esta ley viene redactada.

Otra cosa sería, en otras condiciones que se puedan dar en el futuro, y que requerirían un estudio mucho más detenido y detallado.

Respecto de la enmienda 2168, tampoco vamos a apoyarla, es una enmienda que además resulta verdaderamente asombrosa, viene a ser como un pulpo en un garaje, dice que el impuesto de saneamiento, descontado el coste de gestión se ingresará íntegramente en los consells insulares para ejercicio de sus competencias de cooperación municipal y en materia de alcantarillado y depuración de aguas residuales. Sinceramente, no acabo de ver qué conexión tiene esto, no solamente con el texto de la ley, que a estas alturas tenemos ya avanzada y aprobada, sino ni siquiera con el de la alternativa, por decirlo de alguna manera, que planteaba el Grupo Socialista. Insisto en que esto es una enmienda absolutamente fuera del contexto que contempla esta ley. Y finalmente el tema de las potabilizadoras, al que también se ha referido el portavoz del Grupo Mixta, yo tengo que insistir que esta ley prevé un canon de saneamiento, el hecho de que la potabilización de aguas pueda requerir una ayuda especial para los usuarios, porque evidentemente sus costes serían mayores, nos parece filosóficamente aceptable y bien, pero impropio de una ley que de lo que trata es del canon de saneamiento.

Por consiguiente, insisto en que si filosóficamente coincidimos con el Grupo Parlamentaria SOCIALISTA en el tema del fomento de las potabilizadoras, cosa por cierto que quiero destacar, porque no siempre fue así, no siempre fue así por parte

del Grupo Socialista, el apoyo a este tipo de recurso para obtención de aguas, que es el empleo de potabilizadoras, digo que en esto coincidimos filosóficamente en que puede ser interesante, pero nos remitimos a otros textos en que se puedan recoger estas previsibles ayudas a la potabilización de aguas.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Ja que acabam el debat voldria dir i assenyalar que si parlava des de la tribuna en certs temes, és perquè creia que eren temes que podien ser més institucionals; a l'hora de contestar, m'ha xocat molt això que diu tantes vegades el Sr. Forcades, que aquesta llei fa país; i me'n record d'un acudit famós a una estimada revista que es publicava devers l'any 74 o 75, que era un acudit de l'humorista Laius que reflectia tota la realitat espanyola de llavors, i l'acudit consistia a dir "¡Qué país, qué paisaje, qué paisanaje!" Jo li diria que si aquesta llei fa país, ¡Qué país, qué paisaje, qué paisanaje!, perquè la veritat és que no ho acabo d'entendre.

No acabo d'entendre-ho, i em permetrà que sigui breu en la resposta, perquè diu traspàs de competències, primer que acabin de passar les competències de l'Estat, i parlem de depuració. Fins ara no sabia que l'Estat tengués les competències de depuració, les competències de depuració les tenen els ajuntaments. I vostès es confonen, perquè a un costat ens parlen de política hidràulica i llavors només parlen de sanejament, a un moment parlen a terminis i després parlen de demà. La veritat és que no ho acabo d'entendre, i la veritat és que si aquest tractament que vostè acaba de dir, Sr. González i Ortea, fos el que ens donàs Madrid per a la nostra comunitat, les transferències i les competències *muy largo me lo faís*; tal vegada l'any 2.020 o 2.030 en podríem tenir alguna.

Jo crec, senzillament, que del que es tracta senzillament és que hi ha una realitat, una realitat que es diu sanejament d'aigües que fan els ajuntaments amb convenis. No acabo d'entendre que em digui que han d'acabar de traspassar competències de l'Estat per gestionar això. Per favor! Siguem seriosos, perquè repetesc l'acudit de Laius pels que no hi eren: *¡Qué país, qué paisaje, qué paisanaje!*

Parla d'homogeneïtzació a cadascuna de les illes, perdoni, quina homogeneïtzació hi ha més que la que hem de fer? Precisament l'anam a fer, per tant, feim-la, homogeneïtzem, facem una llei, que actuï la Junta d'Aigües de Balears, que actuï el mateix Govern, que faci uns plans, que hi faci participar, que distribueixi, que gestioni i evidentment que gestioni la solidaritat interinsular. Això no li ho negam. Li parlem dels costos de gestió de la depuració, en aquests moments, i, per tant, que sigui com una base per començar a treballar en aquesta línia. No parlem d'altres coses que no sé d'on han de venir, sinó que en aquests moments parlem de coses que ja tenim històricament, que venim exercint, i que sembla que vostès diuen, primer, centralitzades, i després ja ho veurem, ja ho

veurem, no ho sabem, perquè, com sempre, qui dies passa anys empeny, qui anys empeny legislatures empeny.

A vostè l'estranya que parlem de clavegueram, vostè sap que hem parlat de col·lectors, entenem clavegueram per depuradores, i tal vegada hi ha aquest error tècnic, aquí, concretament de no parlar de clavegueram. Però també li dèiem que certament els programes de clavegueram que fa el mateix consell perquè no hi pot haver depuradores, si no es recull la brutor, l'aigua bruta de cadascuna de les cases, hi ha una xarxa de clavegueram adequada. I enteníem, i així ho mantenguérem, que aquestes xarxes de clavegueram estan molt però molt retardades.

Quant al tema de les potabilitzadores, el tema d'IBASAN ja es dóna per suposat, no el votaran, però és el de sempre, és el fantasma que és aquí dins i que ningú no acaba d'aclarir, és el mort que hem d'enterrar, en certa manera, i que ningú no el vol mentar, perquè *en casa del ahorcado no se menta la soga*, i per tant sembla que és el convidat que tots tenim present. El tema de potabilitzadores, nosaltres parlem, i ho volem deixar aclarit aquí, d'unes potabilitzadores que creim que s'han de fer allà on s'han de fer, no creim a fer potabilitzadores on, primer, s'ha de discutir quin pla de potabilitzadores feim, nosaltres parlem d'una realitat que es posa a zones concretes i que creim que en aquests moments més que mai, perquè no hi ha altra sortida, evidentment en aquests llocs, a altres llocs discutiríem un pla de recursos hídrics i com es pot aplicar, però en aquests casos concrets on ningú no dubta que s'hi han de posar, creim que en aquests moments primar-les amb l'exempció del cànon, no seria més que el que vostès han dit.

Vostè parlant d'això em diu que parlem de cànon de sanejament, fotre!, i l'article 1 no diu política hidràulica? No podríem començar per primar això com un element de política hidràulica, que tampoc no suposaria tants de recursos i que significaria facilitar una sortida o una ajuda per a aquestes potabilitzadores?

Creim que sí, i per això defensam que en aquesta situació concreta es primin aquestes potabilitzades en aquest fet.

Ja sabem que vostès diran que no, acabam el debat, i nosaltres el que volem dir és que hem debatut, hem explicat, hem raonat, bé o malament, aquí són els nostres arguments, vostès són el grup majoritari que dóna suport al Govern, el Govern no ha piulat, el Sr. President no hi ha estat present, a un debat creim que molt important perquè era la primícia de la discussió dels impostos -per ventura és la primera vegada que no hi és, ho hem de dir-, ens sap molt de greu, creim que hauria d'haver escoltat tot el que hem dit aquí, perquè ell és el responsable d'aquesta llei, i aquesta llei serà el que també els ciutadans haurem de jutjar a partir d'aquest moment. I és molt positiu que comencem, com dèiem al discurs de l'estat de la Comunitat, a llevar-nos les caretes i que entenguin quin tipus de govern tenim, un govern clarament centralista, jacobí deien aquí, ben clarament a nivell centralista, a nivell autonòmic, i hem tengut un govern que no vol cap tipus de control ni tan sols el seu autocontrol de fer un pla per dir que és el que farà, ni tan sols això vol.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En el torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Realmente, Sr. Obrador, no ha dicho usted nada nuevo, no sé qué contestarle porque todo lo que ha dicho se lo he venido rebatiendo, se lo hemos venido rebatiendo a lo largo de este debate. Por consiguiente, creo que hay muy poco que decir.

Se ha referido usted a una cosa que ya también había dicho antes que es la ausencia del Presidente, menos mal que ha añadido usted que es la primera vez, porque es la primera vez. Otros presidentes de otros gobiernos deberían de tomar nota de lo que hace el Presidente de nuestra comunidad. Otros, otros, como diría algún Sr. Diputado que no quiero mencionar para no alargar el debate, otros de allende los mares.

Por consiguiente, Sr. Obrador, estamos donde estábamos. No, no tienen ustedes razón, y nosotros sí, y yo le he dado muchas razones, muchas, y no una sola, tres por lo menos, que justificaban el rechazar esta enmienda. Usted se ha referido exclusivamente a una y ha dicho, eso sí, algo en lo cual tenía razón, que es que las competencias de Madrid nos las fian muy largas. Desgraciadamente, tenemos esa impresión. Y la tenemos reciente por cierto, muy largas nos dan las competencias de Madrid. Ese es un problema verdaderamente grave, éste y el de la financiación de la Comunidad Autónoma, son problemas verdaderamente graves, Sr. Obrador.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació de les esmenes 2164, 2165, 2168 i 2170 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, esmenes que proposen la creació de noves disposicions addicionals.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha. A favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2164, 2165, 2168 i 2170.

Passam a continuació a la disposició transitòria primera on s'hi mantenen les esmenes 2169 del Grup Socialista i 2184 del Grup Parlamentari MIXT, les quals han estat agrupades ja que es tracta del mateix contingut.

Les veurem en debat conjunt i en votació conjunta. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Dir, com deia el meu company, que aquesta esmena parla per si sola, perquè diu senzillament que se suprimirà la disposició transitòria única. Naturalment, amb coherència que nosaltres proposam una sèrie de disposicions transitòries, i creim que aquesta s'ha de suprimir. Això és tot.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sr. President, Srs. Diputats. La nostra esmena també proposa la supressió d'aquesta transitòria, i ja no es tracta de defensar-la, sinó de recordar al grup majoritari que aquesta és la darrera oportunitat que té per acceptar una sola esmena a aquest debat de totalitat. Comptin-ho, la darrera oportunitat per acceptar la primera esmena de l'oposició en aquest debat de totalitat.

Curiosament, els seus companys d'altres parlaments, ja que tants d'exemples treuen, en aquesta situació faria estona que se n'haurien anat del Parlament, nosaltres som bastant més educats i tenim més consideració al Parlament i no ens n'anam, perquè vostès tenen raó, i és veritat que tenen raó, tenen l'única raó que poden esgrimir, en aquest moment, 29 a 26.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. No voy a intervenir en relación con la enmienda porque nada se ha dicho sobre ella, exclusivamente se pretende que se apruebe en función de que Tengamos que aprobar una o más de una en el Pleno. Yo ya he dicho hace bastante tiempo que se han aprobado de una forma u otra, o se han consensuado, el 43% de las enmiendas presentadas por la oposición en ponencia y en comisión. Que la oposición después haya mantenido todo este bloque de enmiendas, este larguísimo bloque de enmiendas, a pesar de estar una y otra vez discutidas, debatidas y yo creo que clarificadas en ponencia y en comisión, no es problema de este grupo parlamentario. Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

No havia tengut oportunitat de parlar sobre el famós 43%, la veritat és que si haguessin presentat vostès mil esmenes, i se n'haguessin aprovades mil, tal vegada seria el 40 i busques per cent, però són de les seves. Jo ho he comptat. S'han aprovat quatre esmenes nostres, dues que se retiren i dues que són unifamiliars. Punt. De les nostres, res més.

La veritat és que no teníem per què defensar suprimir aquesta disposició transitòria així com queda, si vol li justific, però llegeixi-se-la i veurà que així com queda en aquest moment és la injustícia més grossa que es pot fer als ciutadans d'una comunitat autònoma. Resulta, i no ho volia dir perquè l'aprovin, perquè tal vegada amb un poc de coneixement acceptarien l'esmena, resulta que totes les segones residències, pràcticament totes, queden exemptes, en un 50%; tots els hotels fets per

interès social queden exempts en un 50%; totes les indústries fetes amb interès social queden exemptes en un 50%. És, sense cap dubte, la disposició més injusta que s'ha aprovat dins aquesta llei.

No en volia parlar, perquè creia que s'ho haurien pensat, que haurien reflexionat, i pens que el Conseller ho reflexiona en aquests moments, no li donarem oportunitat que els doni ordres perquè canviïn el vot, i si canviassin el vot i estassin d'acord amb la supressió, podrien dir allò de, hem aprovat el 3% de les esmenes que s'han debatut en el ple, i seria veritat, però hauran de dir hem aprovat el 0% de les esmenes debatudes en el ple.

Sr. González i Ortea, és evident que ho hem debatut a ponència i a comissió tal com està estipulat en el Reglament, només faltaria això, que és què no hem de discutir a ponència i a comissió, només hem de discutir a ple? S'ha de discutir a ponència, a comissió i a ple. I és evident, com els he dit, que vostès tenen la raó que tenen, en aquest moment 29 a 26. No en tenen més. El pitjor del cas és que la gran majoria de Diputats del Grup Popular saben que a bona part de les esmenes que hem defensat la raó està de la nostra part. Hem de sofrir tots moltes vegades la disciplina de vot i té aquesta càrrega. Però molts de Diputats que veig a les files segona i tercera votarien molt més les nostres esmenes que aquest text.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contrareplicar té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA

Sr. Presidente. Ocho enmiendas del PSOE entre recogidas, aprobadas o transaccionadas; cinco del Grupo Mixto; nueve del PSM, que suman veintidós. Esto supone un 43%. Si incluimos las nuestras, que ya he dicho antes que no habíamos incluido las que se han aprobado del Partido Popular y Unión Mallorquina, porque sería jugar sucio, y eso no lo hacemos nunca. En este caso, este porcentaje subiría notablemente.

Siguiente cuestión, la enmienda de que se trata. ¿Han pensado ustedes, Sr. Alfonso, que todas las segundas residencias y todas las edificaciones construidas por interés social tienen que pagar el 50% de un canon de saneamiento sin que se les sanee nada? ¿Lo han pensado? Porque claro, esto plantea las dos posibilidades, ya sabe usted aquello de la botella media llena o media vacía. Nosotros estamos convencidos de que esto es lo más adecuado, porque lo que pagan no es el saneamiento, que no se les da este servida, lo que pagan es el principio de solidaridad y la ventaja de disponer de unas costas limpias, cosa que afecta a todos, pero no el saneamiento. Esta es la razón por la que pagan el 50%.

La tercera cuestión que le queda decir y con ella acabo, Sr. Alfonso, es que cuando opine, opine usted de lo que piensa su grupo, no de lo que piensa el nuestra. Lo que piensa el nuestro, créame, yo lo sé bastante mejor que usted, bastante mejor que usted.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació de les esmenes 2169 del Grup Parlamentari SOCIALISTA i 2184 del Grup Parlamentari MIXT.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor d'aquestes esmenes, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure. Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat el següent: a favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queden rebutjades les esmenes 2169 i 2184.

I passam a continuació a la votació de la disposició transitòria primera.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del text d'aquesta disposició, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

El resultat de la votació ha estat: a favor, 29; en contra, 25. En conseqüència, queda aprovat el text de la disposició transitòria primera, tal com ve redactat al dictamen.

I passam a les disposicions transitòries segona i tercera, a les quals no s'hi mantenen esmenes. Les passam a votació. Sres. i Srs. Diputats que votin a favor de les disposicions transitòries segona i tercera, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen?

Resultat de la votació: a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 25. En conseqüència, queda aprovat el text de les disposicions transitòries segona i tercera, tal com ve redactat al dictamen.

Es manté una esmena, la 2212 del Grup Parlamentari PSM I EEM sobre creació d'una nova disposició transitòria. Per defensar l'esmena, té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Llegint l'esmena, es defensa per ella tota sola i no hi puc afegir més arguments a aquestes hores de la nit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir?

Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. La veritat és que em fa ganes de parlar el temps que em permet el Reglament, el Sr. Sampol ha fet la defensa que ha considerat oportuna, i ni per més ràpida ni per més lenta no hi ha cap motiu per aplaudir, em pareix a mi, si hagués estat una peça oratòria de primera magnitud com no n'hi ha haguda cap, ningú aquí no n'ha feta cap ni una, em pareixeria bé; però la veritat és que perquè fem un poquet més de via, ja a les dues i deu, ja hi som.

L'esmena que es defensa és una entrada gradual en vigor de la llei, 50%, 75 i 100%. Nosaltres ens hi abstenguérem a comissió i a ponència, però creim que està en consonància amb la possibilitat d'inversió i de transferència del manteniment de l'explotació que té IBASAN -perquè hem de parlar d'IBASAN, no hem de parlar ni de junta d'aigües ni d'històries d'aquestes més o manco fictícies, sinó de la realitat, d'IBASAN- de posar en marxa tot el sistema de depuració.

Crec que es correspon bastant a això, el primer any faran poca cosa, el segon any un poquet més i el tercer any tal vegada ja estarà en marxa el conjunt de depuració, i aposta es demana l'entrada en vigor gradual d'aquest 50%, 75 i 100% l'any 94.

Creim que és una esmena molt raonable i com a tal li donarem suport. També ens agradaria que hi hagués qualcú que tancàs el debat, ja que és la darrera esmena, que el Govern tancàs el debat fent un aplaudiment a la seva llei i dient que ha d'entrar en vigor dia primer de gener i totes aquestes històries. Creim que no ho aconseguirem, no per res, sinó perquè tal vegada ni el Govern ni el Conseller d'Economia creuen en aquesta llei des del punt de vista tan ben defensat per part del Sr. González i Ortea, li ho hem de reconèixer.

Que és una llei que millora el sanejament? Curiosament deu millorar el sanejament de totes aquelles vivendes de segona residència, que no tenen cap obligació de fer un sanejament així com toca.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Simplemente para decir que nosotros no estamos de acuerdo con el Sr. Alfonso. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Esgotat el debat d'aquesta esmena, se sotmet a votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena 2212, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra de l'esmena, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

A favor, 25; en contra, 29. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2212 del Grup Parlamentari PSM I EEM, sobre una nova disposició transitòria.

A la disposició final no s'hi mantenen esmenes vives, per tant procedirem directament a la votació.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la disposició final, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen, es volen posar drets per favor? Gràcies.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, cap; abstencions, 25. Queda aprovada, en conseqüència, la disposició final del projecte de llei, segons el dictamen de la comissió.

A l'exposició de motiu es manté l'esmena 2200 del Grup Parlamentari PSM I EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Per defensar aquesta esmena volia justificar un poquet l'actitud nostra al llarg d'aquest debat, si m'ho permet.

Nosaltres entenem que de vegades la palla no deixa veure el gra, i la clovella amaga el bessó. Crec que nosaltres hem tret els motius fonamentals pels quals aquesta llei no era bona. I ara presentam, casualment, ha vingut així en el debat, un digne epíleg a aquesta llei, i és que si s'aprovava faria honor al seu nom, seria realment un cànon de sanejament. Aquí el tenen.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. M'ha agradat la intervenció del Sr. Sampol, però crec que aquesta esmena ha decaigut, perquè no té sentit una vegada que s'ha rebutjat l'esmena seva i del Grup Mixt a l'article 1, quan diu que el cànon només s'hauria d'aplicar a obres de sanejament. Així, no concordaria l'exposició de motius amb l'article 1.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Alfonso, té la paraula.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Jo em permet discrepar un poc del Sr. Pascual i del Sr. Sampol. Crec que per una part no té sentit i per una altra en té molt. No té sentit, perquè és veritat que no és un cànon per a sanejament; té molt de sentit perquè la llei és tan confusa que pot ser de tot, des d'un cànon de sanejament a un cànon que no sigui de sanejament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Pel Grup Parlamentari PP-UM té la paraula el Sr. González i Ortea.

EL SR. GONZÀLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Yo, sin embargo, soy de la opinión del Sr. Pascual. Creo que la enmienda decae por cuanto, efectivamente, ya en el artículo 1 se habla de que el canon se destinara a la política hidráulica. Por consiguiente, parece un poco absurda que en la exposición de motivos se incluya esta afirmación de que sólo se dedicara a saneamiento.

Nada más que esta brevísima intervención y agradecer, en nombre de la Sra. Salom y en el mio propio, los términos en que se ha desarrollado el debate, a pesar de la seria discrepancia que ha habido entre todos los grupos. Gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat.

Passam a la votació de l'esmena 2200.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de l'esmena, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? Gràcies, poden seure.

El resultat ha estat: a favor, 6; en contra, 29; abstencions, 18. En conseqüència, queda rebutjada l'esmena 2200.

I passam a la votació de l'exposició de motius, tal com ve al text del dictamen.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que voten en contra, es volen posar drets per favor? Gràcies, poden seure.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenen? No n'hi ha.

El resultat ha estat: a favor, 29; en contra, 25; abstencions, cap. En conseqüència, queda aprovada l'exposició de motius, tal Com ve al dictamen de comissió.

I, en conseqüència, concloses les votacions, queda aprovada la Llei reguladora del cànon de sanejament d'aigües. Moltes gràcies a tots i bona nit.
